

De Romania al Maresme
**Emigrar: estratègia
de supervivència**

A FONTS PÀGINES 1 a 3

Alexander Alland Jr. i Sonia Alland
**“El catalanisme no
té un origen ètnic”**

MIRALLS | ENTREVISTA PÀGINES 4 i 5

SETMANARI DE COMUNICACIÓ

DIRECTA

N243

28 de setembre de 2011

www.setmanaridirecta.info · 1,70 euros

Clam per l'habitatge

AIXÍ ESTÀ EL PATI · PÀGINES 7-8

ALBERT GARCIA

La manifestació va aplegar milers de persones al Pla de Palau de Barcelona (foto). També hi va haver protestes a València, Palma, Girona, Tarragona i Lleida i també a 40 ciutats de l'Estat espanyol.

Contradiccions a la versió oficial del cas del jove en coma de Manresa

AIXÍ ESTÀ EL PATI · PÀGINA 11

La versió facilitada pels Mossos d'Esquadra i la que consta a l'atestat policial són molt diferents. Aspectes clau del cas, com el fet d'haver estat emmanillat amb les mans davant o darrere, aixequen totes les sospites.

L'elit política i financera es reuneix en un monestir per traçar el futur

AIXÍ ESTÀ EL PATI · PÀGINA 9

Crònica de la trobada entre la classe política i l'empresariat catalans, aplegats al luxós recinte de Sant Benet del Bages.

Salt, més enllà dels tòpics

ESTIRANT DEL FIL · PÀGINES 2 i 3

Cop judicial a la pau basca

RODA EL MÓN · PÀGINA 15

DIRECTA

5 · 14 · 13 · 47

www.setmanaridirecta.info

A PARTIR DEL 3 D'OCTUBRE

NOVA WEB
DE LA
DIRECTA

INFORMACIÓ
MINUT A MINUT

DIRECTA

, estirant del fil

GIRONÈS · EL DISCURS RACISTA S'HA NORMALITZAT ENTRE EL VEÏNAT DE LA CIUTAT GIRONINA I HA ARRIBAT A LA CLASSE POLÍTICA

La realitat de Salt més enllà dels focus

L'atur s'ha multiplicat per quatre durant en deu anys i les famílies s'han empobrit. Diverses associacions i entitats treballen conjuntament amb l'administració per evitar l'exclusió social

Nico Lupo Sonnabend
estirantdelfil@setmanaridirecta.info

Francisco i Omar estan asseguts en un dels bancs situats a la plaça Àngel Guimerà. Xerren sobre la situació actual, la manca de feina, la parella... Francisco, que vora la setantena, va néixer a Andalusia i va emigrar a Catalunya amb el seu pare i la seva mare. La seva dona va morir fa poc temps i, des de fa un mes, viu a Salt amb el seu fill. Omar, de 31 anys, va néixer a Gàmbia i, el 2004, es va instal·lar en aquesta ciutat limítrofa amb la capital gironina atret per l'abundància de feina.

Si bé aquesta imatge no representa la realitat actual de Salt, que té 30.000 habitants, tampoc no la representa la que es va transmetre a través dels mitjans de comunicació a principis de l'any passat. Aquesta població, desconeguda per a molta gent, va saltar a les primeres planes el febrer de 2010, quan un sector de la població es va manifestar per reclamar més seguretat i va acusar les persones migrades de ser les causants d'aquest suposat augment de la inseguretat. Alguns mitjans van utilitzar expressions com "laboratori de l'odi" per referir-se a la ciutat, cosa que suposa l'estigmatització d'una població sencera i, especialment, les diferents comunitats que hi conviuen.

Alguns mitjans han utilitzat expressions com "laboratori de l'odi" per referir-se a Salt

"Salt té uns nivells de delinqüència similars al d'altres poblacions veïnes", assegura una de les integrants dels Grups de Recerca i Actuació amb Minories Culturals i Treballadors Estrangers (GRAMC), Paloma Lavandeira. Es tracta d'una entitat que assessora la població d'origen estranger en temes administratius). Lavandeira també manifesta que la ciutat "té uns percentatges de població no nascuda aquí molt superiors als d'altres municipis". A Salt, aquesta població d'origen estranger representa el 42,09% del total, xifra que situa la ciutat en la tercera posició de municipis catalans amb més residents estrangeres, dar-

Les persones novingudes poden arribar a estar tres anys sense cap ajut social ni possibilitat de treballar legalment

rere de Castelló d'Empúries i Guissona. Però, a diferència d'aquestes dues altres poblacions, la qüestió migratòria sorgeix constantment en el discurs polític saltenc o entre el veïnat.

De fet, algunes polítiques semblen apuntar directament la gent novinguda que ja no ho és: l'alcalde Jaume Torramadé ha proposat elimi-

nar els bancs de les places -com s'està fent a Badalona- per evitar la concentració de gent. El govern municipal anterior va inutilitzar les fonts farà dos anys i ara són un element purament decoratiu. L'Ajuntament ho va justificar pel fet que el veïnat de la població es dedicava a omplir-hi garrafes d'aigua. Per Paloma Lavandeira, es tracta d'una "qüestió

econòmica i de la situació administrativa en què es troba molta gent que viu a Salt".

Una qüestió econòmica i no d'origen

Només cal entrar a la web de l'Institut d'Estadística de Catalunya per observar la davallada del poder adquisitiu de les famílies saltenques.

Si la renda familiar de Catalunya té un índex 100, la de Salt era de 72 l'any 2008, mentre que el 2000 arribava fins al 95,8. La causa principal d'aquest descens és l'atur registrat, que s'ha multiplicat per quatre entre els anys 2000 i 2011.

"Quan vaig arribar, es podia trobar feina de seguida", explica Omar assegut al banc, un cop en Francisco ja ha marxat. "Abans, la gent viva bé, però ara, treballen per poder sopar", continua el saltenc d'origen gambià amb permís de residència. I és que moltes de les persones migrades que van arribar a Salt vivien del boom de la construcció i, quan va explotar la bombolla, l'època de vaques grasses es va acabar. Aquesta realitat es palpa al carrer: un divendres al matí, hi ha molta gent asseguda a les places xerrant o fumant un cigarret.

Les dones són les que aguanten millor la crisi; elles troben feina en el sector dels serveis domèstics

Paradoxalment, les dones són les que aguanten millor la situació de crisi. Si bé la construcció ha patit una davallada important, elles troben feina en el sector dels serveis domèstics, que ha sofert una reducció de l'activitat molt menys dràstica.

Paloma Lavandeira rep gent, diàriament, que necessita assessorament per fer tota la paperassa administrativa. "Molts d'ells es troben en situació d'exclusió social, ja que la seva situació jurídica es deriva de la situació laboral i, si no tenen feina, no tenen permís de residència", explica al despatx de l'associació. El sistema més utilitzat per la regulació és el de l'arrelament social: per legalitzar la seva situació, una persona novinguda ha d'acreditar que fa tres anys que viu al municipi. "Però, durant aquests tres anys, no té possibilitats d'accedir a cap ajuda institucional", conclou Paloma Lavandeira, "i el voluntariat ajuda, en gran mesura, a aguantar la situació".

Un discurs que troba ressò

Però la realitat és que gran part del discurs xenòfob ha aconseguit a-

> L'any passat, Salt va esdevenir famosa per un suposat conflicte entre les persones nouvingudes i les "de tota la vida", algunes de les quals són filles de gent que va arribar al municipi durant la dècada dels 60 per millorar les seves condicions de vida. Els mitjans van dibuixar, per ommissió, un poble on les persones d'origen estranger eren delinqüents i causants de tots els mals del municipi. Aquest fet s'emmarcava en el context d'un creixement del discurs antiimmigració, en una època de crisi econòmica que registra uns índexs d'atur insuportables que persisteixen en el temps.

, estirant del fil

deptes entre la població que viu a Salt des d'abans de les grans onades migratòries de la darrera dècada. Al costat del centre per adults Les Bernardes, on un grup de dones nouvingudes aprèn català, una trentena de jubilats juguen a la petanca a les pistes habilitades. Un d'ells, Joan, es queixa "que no tenen cura de res, no te'n pots pas refiar!". Jessica, una saltenca "de tota la vida", segons ella mateixa, treballa al forn Mont-Ras, situat al centre de la ciutat. "No viuria al centre ni que em regalesin un pis", explica mentre atén un client amb qui comparteix opinió; "I, a més, s'emporten totes les ajudes de Salt".

Aquest és el brou de cultiu on Plataforma per Catalunya pesca votants, amb un discurs simplista, purament acusatori i que no planteja solucions. A les darreres eleccions municipals, Plataforma va ser la tercera força més votada, amb un 14% dels vots. Però la realitat és que la gent nouvinguda han arribat per quedar-se, ja que la majoria ha format una família i difícilment tornarà als seus països d'origen.

En major o menor mesura, els partits utilitzen un discurs conflictiu amb la immigració perquè les persones residents a Salt d'origen estranger no poden votar. I aquestes representen més d'un terç de la població més gran de divuit anys. És a dir, 8.904 saltenques majors d'edat no tenen la possibilitat d'escollir els seus càrrecs dirigents. Durant les darreres eleccions municipals, un 57,35% de la població amb dret de vot va acudir a les urnes. En nombres absoluts, van ser 8.405 les persones que van exercir el seu dret.

Convivència per sobre d'integració

Younes Oussaïd dirigeix una associació cultural de Salt i porta més de catorze anys a Catalunya. L'entitat es dedica a organitzar diferents activitats per a la població, dirigides principalment als sectors més joves, com torneigs de futbol 7 o una maratón. "És una associació oberta i in-

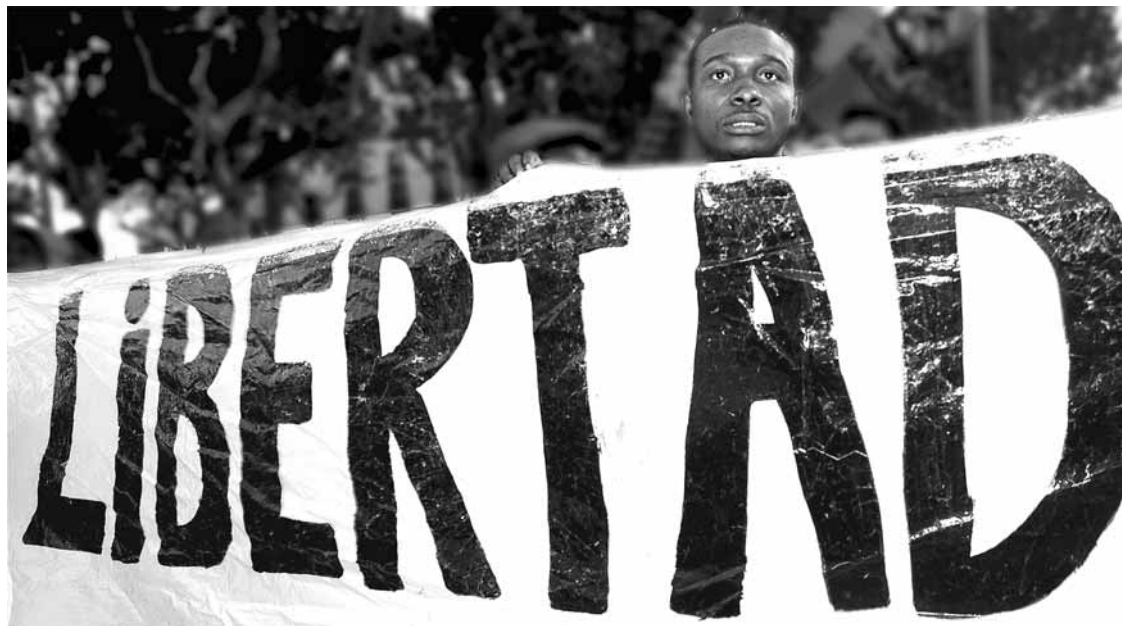
La realitat és que la gent nouvinguda ha arribat per quedar-se, ja que la majoria ha format una família

tegradora; com més gent vingui, millor", explica, mentre senyala -orgullós- una foto amb Artur Mas. El futur, assegura, passa per incidir en aquelles noves generacions que han nascut a Catalunya.

La mainada de Salt sembla que viu al marge d'aquesta situació. L'escola la Farga de Salt és el paradigma

ESTAT ESPANYOL • EL CONTROL DE LES FRONTERES TAMBÉ ES FINANÇA AMB DINERS PER A LA COOPERACIÓ

"El discurs racista ja no es veu com un problema"

Manifestació favorable als drets de les persones migrades

Nicolas Luppó Sonnabend
estirantdelfil@setmanaridirecta.info

"Els que han vingut, es queden". Així de contundent es mostra Alba Cuevas, portaveu de SOS Racisme, quan li pregunten sobre les polítiques de retorn promocionades pel govern estatal i català. L'augment de la immigració de l'última dècada ha anat acompanyat d'unes polítiques cada cop més restrictives i que dificulten molt l'arribada de gent dels països del Sud. Aquesta política comuna europea de tancament de les fronteres, juntament amb la crisi econòmica que afecta els països més rics, ha posat la població d'origen estranger al punt de mira i, en més d'una ocasió, com a boc expiatori d'aquesta crisi i de les taxes d'atur elevades.

"Hi ha hagut un problema en les polítiques dels darrers anys",

continua Cuevas, "és la manca de transversalitat de les polítiques relacionades amb la immigració". Defensa un model en què la secretaria d'immigració no depengui del Ministeri de Treball, perquè això és un exemple que tradueix "la visió purament utilitarista" que ha tingut la classe dirigent amb la gent que venia per millorar la seva vida. Des de SOS Racisme, denuncien el fet que una de les polítiques migratòries amb més recursos sigui la del retorn voluntari, una política estatal que rep un suport molt fort per part de la Unió Europea. "La realitat és que Europa pressiona pel tancament de les fronteres -explica Cuevas- i no pot ser que FRONTEX (l'agència europea que s'encarrega del control de les fronteres) estigui finançada parcialment per les agències de cooperació". D'altra banda, les entitats que treballen

en qüestions relacionades amb les persones migrades denuncien els falsos rumors que s'estenen entre la població, com ara que to-

"Sembla que el PIRMI es doni a totes les persones que acaben d'arribar, però no és així", diu Paloma Lavandeira, de l'associació GRAMC

tes les ajudes van dirigides a aquesta gent. "Sembla que el PIRMI es doni a totes les persones que acaben d'arribar, però no és així", assegura Paloma Lavan-

deira, de l'associació GRAMC. El conseller Mena va justificar les polèmiques decisions de la Generalitat en relació a la renda mínima d'inserció assegurant que aquesta subvenció provocava "un efecte crida" entre la població d'altres països.

D'altra banda, Cuevas assegura que el Pacte Nacional per a la Immigració, "una prova pilot única a l'Estat i que va suposar un esforç per consensuar polítiques comunes", s'està transformant en "lletra morta". "Una de les demandes principals va ser no utilitzar la immigració com a arma electoralista, i ara no es veu el discurs racista com un problema", assevera la portaveu de SOS Racisme. Fa referència a les declaracions de Felip Puig quan va assegurar, ara farà dues setmanes, que hi ha certs col·lectius que tenen tendència a delinquir.

de la multiculturalitat i del cosmolitisme. Una per una, les alumnes s'apropen a la reixa que les separa del carrer: Carlos té pares hondurencs; Mammadou i Soule, progenitors nats a Gàmbia, i Fode i Hamady troben les seves arrels al Senegal. Tots cinc parlen un català perfecte i tots cinc han nascut a Salt. En un mur situat al centre del pati de l'escola, hi ha escrites totes les llengües que parla l'alumnat a casa: català, castellà, francès, àrab, panjabi, bambara, soninké, fula...

"Als nens i joves els uneix la tonteria de l'edat", explica Esther Salvachua, que treballa a l'associació Sergi, vinculada a la pedagogia social. Salvachua treballa amb joves d'entre setze i 25 anys per evitar el fracàs escolar. "Sempre vénen els mateixos, però no per una qüestió de fracàs escolar, sinó perquè no hi ha prou recursos educatius a la ciutat", explica aquesta treballadora que compleix el tercer any a la ciutat gironina. Tot i les dificultats, la funció treballa conjuntament amb

l'administració per intentar aplanar el camí. Però, admet, "es respira una situació d'angoixa, de frustració", ja que la canalla veu que "els seus pares no treballen i no entra cap sou a casa".

La situació de Salt no sembla tan dramàtica com la pintaven els mitjans el mes de febrer de 2010, però sí que representa un toc d'atenció -i no només a les classes dirigents, sinó al conjunt de la població- sobre una realitat que no es pot ocultar i que, més o menys, es reproduceix en d'al-

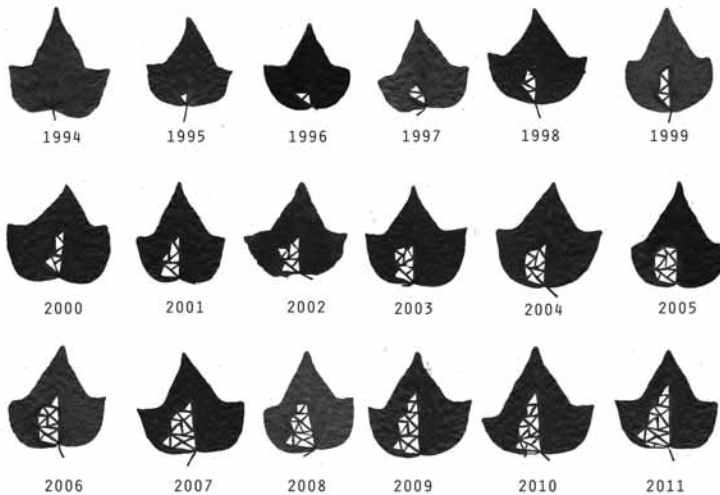
tres municipis de Catalunya i de la resta de l'Estat. Les entitats que treballen amb la gent que viu el dia a dia d'aquesta situació asseguren que, per evitar conflictes futurs, calen més recursos econòmics i la implicació del conjunt de la societat. El problema és que, en època de crisi, els recursos per combatre les desigualtats es redueixen. Des de GRAMC, insisteixen en el treball conjunt de persones, entitats i administracions per superar una situació que sembla prou complicada.

, impressions

Xevi Planas i Puigbert · Membre del grup antinuclear de les comarques gironines
opinio@setmanaridirecta.info

No a la renovació de la central nuclear d'Ascó

ONA TRABAL

El proper u d'octubre la central nuclear d'Ascó esgota el seu permís de funcionament i pretén aconseguir una renovació per a 10 anys més. La central està constituïda per dos reactors de 1.000 MW elèctrics que van entrar en funcionament als anys 1983 i 1985 i que, per tant, pràcticament han esgotat els seus 30 anys de vida de disseny, deixant un llegat d'almenys 1.300 tones de residus radioactius d'alta activitat que no tenen més solució que ser emmagatzemats durant milers d'anys.

A banda d'anar acumulant residus nuclears per a les generacions futures, la central d'Ascó

també acumula problemes de funcionament. En els darrers quatre anys, ja en sumen gairebé un centenar, d'incidències, la més greu de les quals va ser la fuga radioactiva del novembre de 2007, que va contaminar l'entorn natural i que va ser ocultada durant més de quatre mesos. És una central envellida, amb problemes d'estructura, de seguretat, i situada sobre terrenys inestables i de perill sísmic i hidrològic.

El darrer informe del Consell de Seguretat Nuclear (CSN) d'aquest 29 de juliol reconeix l'existència de totes aquestes deficiències en seguretat. Esta-

bleix nou límits o condicions d'operació a la central i assenyalava disset instruccions tècniques complementàries que, un cop atorgada la renovació, haurà d'anar solucionant. Aquest procediment permissiu i contradictori del CSN recorda el que es va dur a terme l'any 1986 per intentar resoldre els problemes de seguretat de la central de Vandellòs i arran de la catàstrofe de Txernòbil. La manca total de cultura de seguretat de les empreses propietàries de les centrals, sumat a aquesta permissivitat del CSN, fa augmentar les possibilitats de tornar a patir un accident nuclear com el que tres

anys més tard va tenir Vandellòs I. Ara, és Fukushima qui torna a posar en alerta les agències de seguretat nuclear, però sembla que el CSN no aprèn la lliçó.

El govern espanyol tampoc té intenció de seguir aquesta tendència internacional: queda ben clar en les darreres declaracions irresponsables i falses del ministre espanyol d'Indústria, Miguel Sebastián: "ni Espanya ni Catalunya ni ningú no es pot permetre el tancament", diu, fent referència a les centrals. Com si Ascó no estigués parada de tant en tant. Com si els nombrosos països que tenen la sort de no haver-se nuclearitzat no existis-

Marcola, a uns 200 km al nord de Perpinyà. L'accident va suposar l'explosió d'un forn de metalls radioactius procedents d'instal·lacions nuclears i va posar novament de manifest el perill i la contaminació constant al medi ambient que representa tot el cicle de la indústria nuclear, des de la mineria d'urani fins a les centrals nuclears i la gestió dels residus radioactius.

Amb la caducitat del permís d'Ascó, tenim una altra oportunitat per reclamar l'abandó definitiu de l'energia nuclear. Tenim moltes desgràcies a l'esquena com per permetre que es continuï enverinant el planeta d'aquesta manera deliberada. Mig any després de l'incident, Fukushima continua emetent radioactivitat a l'aire, a la terra i al mar. Les restes de Txernòbil suposaran una amenaça per sempre més. Les més de 560 centrals nuclears que s'han connectat al món emeten constantment radioactivitat. Es continua destruint i matant amb armament nuclear. Tenim el malson de tones i tones de residus nuclears... Cal dir prou. Cal aturar aquest espiral de nuclearització que tant mal ens fa, tot i semblar invisible. Com en el mont Fuji en flames d'un dels somnis del director de cinema Akira Kurosawa, tampoc ens serviria de res que poguéssim distingir la contaminació radioactiva per colors: arriba a un punt, un dia, que no hi ha escapatòria possible. L'única opció és actuar ara i no lamentar-nos demà.

Tenim moltes desgràcies a l'esquena com per permetre que es continuï enverinant el planeta

sin. Com si altres que sí ho han fet, per exemple Alemanya, no n'estiguessin sortint. Com si no sabéssim el que realment defensa aquest personatge i els governs espanyol i català: els més de 600.000 euros de benefici net que guanyen cada dia les empreses propietàries de la central -Ascó I i 100% d'Endesa i Ascó II 85% Endesa i 15% Iberdrola.

El 12 de setembre vam tenir el darrer ensurt d'accident nuclear, aquest cop al complex nuclear de

David Llistar · Membre de l'Observatori del Deute en la Globalització
opinio@setmanaridirecta.info

Deutes espanyols a Somàlia

Davant l'esgarriat desastre humanitari que pateix Somàlia, el cos demana ajut immediat. Es produeix, com és habitual en aquests casos, un ball de demandes, xifres i promeses interinstitucionals. La FAO (Organització de les Nacions Unides per a l'Agricultura i l'Alimentació) ha sol·licitat 120 milions de dòlars per fer front a la fam que pateix el país. Però acompanyen el cor amb la raó. Mirem-ho a llarg termini i com allò que es repeteix massa sovint i sense massa sentit. Més enllà de l'actual no-govern d'aquella

terra, Somàlia té un deute de 26,73 milions d'euros amb l'Estat espanyol. Aquest deute correspon a dos crèdits FAD (Fons d'Ajut al Desenvolupament) atorgats el 1987 i el 1989. Tots dos atorgats sota el règim de Mohamed Siad Barre en el moment en què Felipe González era president de l'Estat espanyol. Oficialment, el sector al qual es van destinar aquests crèdits va ser el del transport terrestre. No obstant, el seu destí final va ser, segons una investigació de l'Observatori del Deute en la Globalització, la compra de

Fou una cooperació espanyola al desenvolupament transformada en anticooperació

camions i vehicles militars espanyols a Somàlia. Les empreses espanyoles que es van beneficiar de l'operació, en ambdós casos, foren Enasa-Pegaso i Focoex que, en el moment de la

concessió dels crèdits eren 100% públiques.

Es tracta, doncs, d'un deute diàfanament il·legítim, d'opressió, ja que aquests crèdits van servir per mantenir o enfortir el règim dictatorial i repressor a Somàlia. Fou una cooperació espanyola al desenvolupament transformada en anticooperació. I ara què es pot fer? Més enllà de l'ajuda d'emergència enviada a Somàlia (el govern espanyol ha promès 25 milions d'euros, una mica menys del deute que li reclama), és necessari que es cancel·li el deute somali amb

l'Estat espanyol per il·legítima. Aquest cas ens serveix d'exemple de com el govern espanyol -com molts altres països del Nord- manté viu deute il·legítim que, clarament, requereix la seva cancel·lació per poder fer front a les necessitats bàsiques de la seva gent. Ara que a Europa podem percebre en carn pròpia la il·legitimitat d'en benefici de pocs i en perjudici de molts, més fàcil serà entendre amb tota la raó acompanyant el bon bategar del nostre cor que no ha d'acceptar caminar amb una alforja tan pesada i aliena.

Natàlia Rodríguez · Psicòloga i logopeda
opinio@setmanaridirecta.info

Escola pública: tocada de mort

Fins que no va planejar l'ombra de la crisi sobre nosaltres, si d'alguna cosa havíem de sentir-nos orgullosos els ciutadans i ciutadanes de Catalunya era del funcionament de la nostra escola pública, plural, diversa i democràtica. Però, en qüestió de pocs mesos, la qualitat del nostre sistema educatiu públic ha trontollat i està ferit de mort. Les nostres fites educatives i de cohesió social s'esvaeixen i els pilars sobre els quals se sustentava la comunitat educativa s'esfondra com una torre de naips.

Cal reduir la taxa del 30% de fracàs escolar, una de les més altes d'Europa i, davant d'aquest panorama, als dirigents polítics no se'ls acut una altra cosa que oferir-nos les següents propostes pedagògiques i mesures econòmiques per lluitar contra aquesta dura realitat dels nostres alumnes.

Com que estem en crisi, la competència digital la deixarem en mans dels fills i filles de la classe benestant

Primer, augmentar la ràtio a les aules, així ens escalfarem tots plegats i, com que estem en crisi, no caldrà encendre la calefacció a l'hivern. Segon, no fer ús de les noves tecnologies, total, tampoc són imprescindibles per desenvolupar-se plenament en la nostra societat

LLUÍS RÀFOLS

i, com que estem en crisi, la competència digital la deixarem en mans dels fills i filles de la classe benestant. Tercer, sabem que és totalment necessària la col·laboració d'especialistes en educació especial (fisioterapeutes, logopedes, psicòlegs i pedagogues) per tal que aquells alumnes amb necessitats socials, cognitives, sensorials i/o físiques aconseguixin una òptima adaptació a l'escola i progrés, però, com que estem en crisi, confiarem en la bona voluntat del mestre tutor tot terreny perquè tiri del carro amb tots els alumnes del

seu grup classe. Quart, suprimirem una hora lectiva a l'etapa de primària i la destinarem a reforçar processos d'aprenentatge a aquells alumnes que més ho necessitin, però, com que estem en crisi, segurament seran pocs els que ho necessitin, i més val que sigui així. Cinquè, els i les mestres hauran de treballar més hores lectives, cobrant un 5% menys del sou i congelant-lo fins qui sap quan i, com que estem en crisi, el col·lectiu de docents no podrà dir aquesta boca és meva. Així ens estalviarem places a la funció pública i,

amb una mica de sort, l'any vinent el Departament d'Educació convocarà oposicions amb l'oferta de 7 places a primària i 5 a secundària.

Per tant, amb aquest paquet de mesures es pretén reduir, en poc temps i a la meitat, el fracàs i l'abandó escolar. A qui volen enganyar? Potser els polítics pensen que els seus electors s'ho empassen tot. Fins ara, la gran majoria comptàvem amb una certa cultura general i criteri per gestionar la informació però, qui sap? Possiblement, passats uns quants anys i arrel de les mesures educatives actuals totalment desafortunades sobre el nostre sistema educatiu, els polítics ens podran influenciar fins a límits insospitats i vendre'ns sopars de duro amb total impunitat. Però no us amoïneu, ja hi haurà uns quants escolllits que, en el seu moment, van desenvolupar les seves competències en l'àmbit lingüístic, audiovisual, digital, matemàtic, científic, artístic i social, que pensaran i decidiran per nosaltres. Aquests escolllits s'hauran educat en una escola privada, amb un 80% de probabilitats que sigui d'ideologia cristiana, en la que les condicions per desenvolupar-se com a persona seran molt més bones que les de l'escola pública.

Per acabar, dir que els polítics han oblidat que l'educació és una aposta de futur i que aquestes retallades en nom de la crisi estan hipotecant tota una generació d'infants i joves que ara més que mai necessiten formar-se per tal de sortir del forat negre. Reflexionem...ara que encara podem!

. CARTES

Envieu les vostres cartes a: cartes@setmanaridirecta.info per correu postal a: Riego 37, bxos esquerra. 08014 Barcelona. L'extensió màxima de les cartes és de 1.000 caràcters (amb espais) i han de portar signatura, localitat i contacte.

Deixem les nostres banderes

Alexis Demko, La Floresta

Últimament han circulat uns cartells per convocar a la manifestació del 18-S amb el logo d'una organització política. També, alguns ponents de xerrades fetes durant actuacions del moviment indignat s'anuncien com a representants de determinades organitzacions polítiques, fent-ne la promoció. Totes les organitzacions polítiques haurien d'adonar-se, més enllà de partits i sindicats, que l'absència de banderes, etiquetes, o ideologies va ser clau en la capacitat d'unir tantes persones diferents. Donar visibilitat a la seva organització tindrà l'efecte contrari: marxaran els que no hi estiguin d'acord, que no s'hi identifiquin o que ho vegin com un intent d'aprofitar-se del moviment. Deixem de banda logos i banderes, que ens divideixen i disminueixen la nostra capacitat de comunicació i d'escoltar-nos. És important entendre que els interessos d'una organització política, tot i la validesa de les seves propostes, no coincideixen necessàriament amb l'interès comú.

El copagament sanitari, avui

Roger Bernat Landoni

En els darrers dies, diferents autoritats s'han manifestat a favor del copagament de les visites a centres d'assistència primària, que van culminar amb les declaracions que el conseller Boi Ruiz va fer al programa televisiu *8 al dia* de Josep Cuní. Voldria contribuir al debat ciutadà amb el resultat d'un estudi científic publicat el 2010 (*N Engl J Med* 2010;362:320-8) fet sobre 899.060 beneficiaris entre 2001 i 2006. L'article analitza l'efecte de l'increment de les quantitats de copagament per a les consultes ambulatories (7 dòlars) i per a especialistes (9 dòlars) a 18 centres, durant 5 anys, fent la comparació amb 18 centres que no van introduir canvis en el copagament. L'efecte de la mesura va ser que als centres on es va produir l'augment del copagament es van reduir les consultes ambulatories en 19,8 visites per cada 100 persones i any, alhora que va augmentar el nombre d'ingressos hospitalaris (2,2 per cada 100 persones), el número de dies d'hospitalització (13,4 dies per 100) i el nombre de persones que van precisar hospitalització (0,7 persones més per 100). L'efecte va ser major en les persones que vivien en zones amb menys ingressos i educació i entre els que tenien antecedents de diabetis, hipertensió o infart de miocardi. El balanç econòmic final, descomptant l'estalvi pel menor nombre de consultes, va ser d'un augment anual de 24.000 \$ de despesa per cada 100 persones. Un bon exemple de com el copagament no és només dolent per a la salut sinó que, a més, pot ser antieconòmic per a la sostenibilitat del sistema públic. Quan el sr. Ruiz diu en el programa que a hores d'ara no ha gastat més del que té assignat, fa pensar si no estarà provocant, ell també, un retard en la despesa (increments d'hospitalitzacions públiques, concertades o privades) que pagarem tots mes tard en salut i en dedució pública o privada que, per les persones de a peu, ve a ser el mateix.

. EN CALENT

“El sindicat no tenia cabuda en la reunió amb el conseller”

Paloma de Lacalle, treballadora de l'Hospital de Bellvitge, membre de la junta de personal i sindicalista de la CGT va ser convidada a “prendre un cafè” pel conseller de Sanitat. Finalment la cita s'ha ajornat fins el 10 d'octubre.

De la reunió espero molt poc, més aviat gens. Em va convidar juntament amb un altre sindicalista (tot i deixar ben clar el conseller que aquesta trobada no tenia res a veure amb el sindicat) i un usuari dels hospitals catalans, arran d'un reportatge que el programa televisiu *Salvados* va emetre sobre les retallades pressupostàries. Des de la conselleria, telefònicament, ens van deixar ben clar que per a res era una reunió formal, que era un detall que tenia el conseller amb nosaltres, però que el sindicat no tenia cabuda en la reunió.

El conseller, no canviarà d'opinió perquè tres usuaris li diguin res. Per si de cas, i ja s'ha vist que la reunió no s'ha produït, li he enviat una carta on li explico detalladament el que penso sobre el copagament sanitari que ens volen imposar (no hem d'oblidar que el senyor Ruiz prové de la sanitat privada) i com ens afecten les retallades (reducció d'un 14,3% per al 2011) als treballadors i als usuaris. Aquesta reunió només era un cop d'efecte per part del conseller per això és important que si persisteix la política de retallades, continuïn les protestes al carrer.

. EDITORIAL

Un pas més contra la privatització

28 tall de trànsit durant cinc mesos i mig de lluita contra les retallades, a més de concentracions, manifestacions, reunions i moltes altres coses. Les xifres avalen la lluita de les treballadores de l'Hospital de Bellvitge, paradigma -potser- dels centenars de plantilles de centres públics (Joan xxxiii de Tarragona, Parc Taulí, Arnau de Vilanova, etc...) que s'han rebel·lat contra l'intent privatitzador dels serveis públics, sota el pretext de la reducció del dèficit via despesa. Ara, dos sectors han decidit fer un pas més i convocar una vaga per dir que ja n'hi ha prou; comparteixen un mateix diagnòstic i una mateixa estratègia: no és hora de negociar ni de pactar, és hora de lluitar. És el cas del personal docent i investigador i d'administració i serveis de la UAB i de metges residents i adjun-

tes de l'Hospital de la Vall d'Hebron. L'ambient està calent. Les retallades ja estan afectant la qualitat assistencial i posant en perill la vida de moltes persones. Ho demostra el fet que les ocupacions de centres d'atenció primària hagin evitat alguna mort per ennuagament o infart. Cal destacar l'aparició de metges en la lluita contra les retallades -fet molt criticat per d'altres sectors de personal sanitari perquè ha estat poc habitual fins ara-, cosa que ens fa pensar que l'abast d'aquestes mesures va més enllà de les escales laborals més precaritzades i comencen a suposar una amenaça per tot el sistema de salut pública. Molt aviat, la tardor calenta deixarà de ser un desig o una hipòtesi per passar a ser una realitat. Quanta contundència cal en les protestes perquè el govern replantegi les seves accions?

. PENSEM, DONCS EXISTIM

Els valors tradicionals

Ferran Parra
directa@setmanaridirecta.info

“Per a la Generalitat, tant la crisi econòmica com la nova immigració han fet que valors com la tolerància, l'esforç, l'estimació o el respecte hagin quedat en segon pla i això, diuen, s'ha de capgirar”. Cinisme a mans plenes per part d'un govern convergent que està executant retallades a tort i a dret. Els mateixos que parlen d'esforç són, per exemple, l'excel·lentíssim conseller de Sanitat, Boi Ruiz, que, a costa d'aquest esforç, ha aconseguit retallar ambulàncies, personal mèdic i tot el que s'ha trobat per davant. Individus com el conseller d'Interior, Felip Puig, dubto que estiguin en capacitat de fer gaire

discursos sobre respecte o estimació després de les diverses actuacions protagonitzades pels Mossos d'Esquadra. També trobem exemples més locals, com Jaume Torramadé, alcalde de Salt i president de la Diputació de Girona, que tot i cobrar 79.000 euros, dietes i assistències a part, ha decidit -com a mostra de tolerància- tancar les fonts de Salt. Només faltaria que algú sense recursos tingués la barra d'emportar-se una garrafa plena d'aigua de la font.

“Pensar de quina manera reforcem el valor de la solidaritat al nostre país, com podem reforçar el valor de la convivència, del respecte”. Declaracions d'aquest estil per part de CiU són la gota que fa vessar el got. Ja no només és l'aplicació de polítiques econòmiques liberals que ensor-

ren el poc estat del benestar que ens quedava, sinó que, a sobre, es riuen de nosaltres. Un discurs propi d'una burgesia nacionalista i identitària que no només vol el poder econòmic, sinó que busca adoctrinar i, amb una mica de sort, trobar en la immigració un cap de turc que justifiqui tot el circ muntat.

Parlar dels valors *tradicionals* de Catalunya em cau bastant lluny... El que sí que em cau força més a prop són els valors que representen la classe política que forma els partits del nostre Parlament: sous descomuns, polítiques liberals, racisme, prevaricació, corrupció i un llarg etcètera. Dubto, però, que amb l'exemple que donen, acabin convenent algú que els seus són els valors bàsics per resoldre l'actual situació de crisi.

. COM S'HA FET

Aquesta és la darrera setmana de la DIRECTA com a setmanari. El dilluns que ve, estrenem la nova web i, a partir d'aleshores, proporcionarem informació diària i actualitzada via Internet. Passarem de ser un setmanari a ser un mitjà permanent i *multiplataforma*. La informació de la web es publicarà cada setmana, ampliada i treballada, en paper. D'aquesta manera, esperem poder tractar l'actualitat més immediata del dia a dia a la web i analitzar-la en profunditat al setmanari. Ara ja ho sabem, ens veiem el dilluns a la web i el dimecres al paper.

D'altra banda, aquesta setmana tenim dues altes, un canvi i dues baixes. Primer, volem donar al benvinguda a la Mariona, nova i flamant distribuïdora de la DIRECTA a Nou Barris (Barcelona); i al nou punt de venda de Ripollet, el local del COP. En segon lloc, el Roger deixa de coordinar la distribució del setmanari i la gestionarà la Lèlia. I, finalment, ens afluixen haver d'acomodar La Màquia de Girona, que deixa de ser punt de venda, ja que tanca les portes. Esperem que pugui sortir un altre projecte a la ciutat del Ter. També ens sap greu tancar els dos punts de la Bisbal d'Empordà, que deixen de ser punts de venda. Salut_!

. FE D'ERRADES

. EL RACÓ IL·LUSTRAT

SR. PLÁSTICO

Edita: Associació per la Difusió Sense Límits (ADSL)
Dipòsit Legal: GI-1528-2005
C. Riego núm. 37 baixos esquerra, 08014 Barcelona
www.setmanaridirecta.info - directa@setmanaridirecta.info
Tel: 935 270 982 // Mòbil: 661 493 117

creative commons LLICÈNCIA CREATIVE COMMONS
Reconeixement-No Comercial-Sense Obra Derivada 2.5

CC BY-NC-ND Sou lliure de copiar, distribuir i comunicar públicament l'obra amb les condicions següents:
RECONeixEMENT. Heu de reconèixer el crèdit de l'obra de la manera especificada per l'autor o el licenciadador.
NO COMERCIAL. No podeu utilitzar aquesta obra amb finalitats comercials.

SENSE OBRES DERIVADES. No podeu alterar, transformar o generar una obra derivada d'aquesta obra.
- Quan reutilitzeu o distribuïu l'obra, heu de deixar ben clars els termes de la seva llicència.
- Algunes d'aquestes condicions poden no aplicar-se si obteniu el permís del titular del dret d'autor. El dret derivat d'us legítim o qualsevol altra limitació reconeguda per la llei no queda afectada per l'anterior.
Aquesta publicació té una llicència Creative Commons Attribution-NonCommercial. Per veure una còpia d'aquesta llicència visiteu <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/es/> o envieu una carta a Creative Commons, 559 Nathan Abbot Way, Stanford, Califòrnia 94305, USA

· Aquesta publicació intenta escriure amb un llenguatge no sexista i no androcèntric.
· El setmanari DIRECTA no comparteix necessàriament les idees expressades als articles d'opinió.

ÀREES DE TREBALL DE LA DIRECTA

redaccio@setmanaridirecta.info - ediciodirecta@gmail.com
fotografiadirecta@setmanaridirecta.info - il·lustracioidirecta@gmail.com
subscripcions@setmanaridirecta.info - distribucio@setmanaridirecta.info
publicitat@setmanaridirecta.info - administracio@setmanaridirecta.info

Qui Som

REDACCIÓ: Estirant del fil | David Fernández Impressions | Lèlia Becana Així està el pati | Jesús Rodríguez Quaderns d'Illacrua | quadernsillacrua@setmanaridirecta.info Roda el món | Laia Gordi i Ana Paola Van Dalen Observatori dels mitjans | Marc Torres Expressions | Manel Ros i Anna Pujol Reig Agenda directa | Arnau Galí i Muriel Comas La indirecta | Oriol Andrés **FOTOGRAFIA:** Robert Bonet **IL·LUSTRACIÓ:** Eulàlia Corbella i Alba Teixidor **CORRECCIÓ:** Laia Bragulat **EDICIÓ:** Xavi Martí **COMPAGINACIÓ:** Roger Costa Puyal **PUBLICITAT:** Tània Miró **DIFUSIÓ:** Blai Lindström **DISTRIBUCIÓ:** Lèlia Becana **SUBSCRIPCIONS:** Lèlia Becana **ADMINISTRACIÓ:** Jordi Raymond i Estel Barbé

Corresponsalies

BAIX LLOBREGAT: baixllobregat@setmanaridirecta.info
BERGUEDÀ: bergueda@setmanaridirecta.info
BARCELONÈS NORD: barcelonesnord@setmanaridirecta.info
EL CAMP: elcamp@setmanaridirecta.info
GIRONA: girona@setmanaridirecta.info
L'HORTA: hortat@setmanaridirecta.info
MANRESA: manresa@setmanaridirecta.info
MARÉSME: maresme@setmanaridirecta.info
MENORCA: menorca@setmanaridirecta.info
OSONA: osona@setmanaridirecta.info
RIPOLLÈS: ripolles@setmanaridirecta.info
SABADELL: sabadell@setmanaridirecta.info
SOLSONÈS: solsones@setmanaridirecta.info
TERRASSA: terrassa@setmanaridirecta.info
TERRES DE L'EBRE: terresebre@setmanaridirecta.info
TERRES DE PONENT: terresponent@setmanaridirecta.info
VALLÈS ORIENTAL: vallesoriental@setmanaridirecta.info

, així està el pati

Tres espais okupats es troben en perill | PÀG. 10

El transvasament a l'Ebre es podria reactivar | PÀG. 11

Vaga a la Vall d'Hebron i a la UAB | PÀG. 12

Centrals d'Ascó: operatives fins l'any 2021 | PÀG. 12

CATALUNYA · L'ESTRATÈGIA D'ATURAR L'ENTRADA DE LA POLICIA A LES CASES CONTINUA FUNCIONANT

Aturar desnonaments o reocupar les llars, una resposta directa i col·lectiva

L'efectivitat de les campanyes ha fet que els Mossos hagin augmentat la seva força repressora fins al punt d'utilitzar els mateixos mecanismes emprats als desallotjaments

Sílvia Abadía Lapeña
redaccio@setmanaridirecta.info

Milers de persones arreu de l'Estat espanyol van sortir al carrer, el diumenge 25 de setembre, per reivindicar el dret de l'habitatge. Aquesta jornada de mobilitzacions es va organitzar amb l'objectiu de visibilitzar la crisi estructural de l'habitatge que es viu a l'Estat espanyol i la situació dramàtica que viuen més de 300.000 famílies que ja tenen previst ser desnonades de les seves llars. La resposta de la població davant d'aquest panorama, però, va molt més enllà d'una jornada de lluita i es vertebra en nombrosos

Des de l'inici de la campanya de la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca, ja s'han aturat 74 desnonaments arreu de l'Estat, més de la meitat a Catalunya

col·lectius, assemblees de barri i xarxes de suport mutu que s'organitzen dia a dia per evitar que aquest problema polític i econòmic no continuï deixant famílies al carrer.

Així, fa gairebé un any, la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca (PAH) va llançar la campanya Stop Desnonaments, que ha estat efec-

La lluita contra els desnonaments va ser un dels eixos de la manifestació convocada per la PAH

tiva gràcies a la solidaritat de veïns i veïnes. Aquesta estratègia consisteix a aturar l'entrada dels cossos repressius a les finques que han de ser desnonades per evitar que les afectades quedin al carrer. Des de l'inici de la campanya, ja s'han aturat 74 desnonaments arreu de l'Estat, més de la meitat a Catalunya. Però aquest efectivitat ha fet que els Mossos hagin augmentat la seva força repressora fins al punt d'activar els mateixos dispositius que s'utilitzen per efectuar desallotjaments. Aquest va ser el cas de la família desnonada al Clot, on l'ús desproporcionat de la violència va provocar ferides a

diverses persones del veïnat. Tot i així, l'estratègia d'aturar l'entrada de la policia a les cases continua funcionant i, de cara a les properes setmanes, ja hi ha set concentracions convocades arreu dels barris i pobles de Barcelona.

La imaginació col·lectiva, però, va més enllà i ja s'han trobat noves respostes per esquivar aquestes situacions. Un exemple és l'estratègia utilitzada per una família de Montcada i Reixac, que va ocupar el mateix pis on havien estat desnonats unes hores més tard, el dia 4 de setembre. D'aquesta manera, comença un nou procés judicial i les famílies guanyen temps.

Dos exemples organitzatius

Des de principis de 2009, l'any que va esclatar la bombolla immobiliària i la crisi de l'habitatge es va fer més latent que mai, s'han generat diversos espais de lluita i de solidaritat que han permès visibilitzar la situació i donar eines a les afectades per combatre-la. La PAH, per exemple, sorgeix el febrer de 2009 i, des del primer moment, es va dedicar a informar i assessorar legalment les persones afectades amb reunions en grup. "Una de les claus és explicar molt que la resposta ha de ser col·lectiva, que el problema no té solucions individuals perquè la llei és injusta", explica Ada Colau,

membre de l'organització. De la primera PAH, en van anar sorgint moltes altres, impulsades per persones afectades que s'havien format i que van anar reproduint les plataformes arreu del territori català fins arribar a ser 20. A la resta de l'Estat, les plataformes van augmentar després del 15-M -moltes arran de les assemblees de barri- i ja se'n compten més de 40.

A Nou Barris, el col·lectiu 500x20 treballa el tema de l'habitatge des de l'any 2006. L'any 2008, els problemes d'especulació, l'afonament de llars antigues, la requalificació dels espais i la construcció d'habitatges nous van impulsar el col·lectiu a canviar el seu plantejament i van començar a treballar directament amb els casos de famílies amb dificultats per pagar el lloguer o afectades per la hipoteca. Es cerquen solucions pràctiques i directes, així doncs, es fa un mapa amb els 500 pisos buits que hi ha al barri. "La gent del barri visibilitza que aquest conflicte pot ser útil; una altra evidència és que hi ha molts pisos buits i la gent se'n va al carrer", explica Clàudia González, membre de l'associació. Durant el darrer any, totes les famílies que han treballat amb 500x20 han mantingut la seva casa o n'han aconseguit una; s'han aturat els set desnonaments que hi ha hagut i mitjançant l'ocupació, i s'han realitzat diverses famílies, fins i tot d'altres barris, com és el cas d'una família desallotjada de la Colònia Castells. Han decidit convocar la propera assemblea a Ciutat Meridiana, "perquè allà també hi ha molts desnonaments i molts pisos buits", afegeix.

, així està el pati

ESTAT ESPANYOL · S'HA EXIGIT LA DACIÓ EN PAGAMENT RETROACTIVA, EL LLOGUER SOCIAL I UNA MORATÒRIA DELS DESNONAMENTS

43 ciutats surten al carrer per reivindicar el dret de l'habitatge

Sílvia Abadía Lapeña
redaccio@setmanaridirecta.info

El diumenge 25 de setembre, a través de les diferents plataformes d'afectades per la hipoteca d'arreu de l'Estat, es van coordinar diverses manifestacions, que van rebre el suport de multitud de moviments veïnals, assemblees de barris i col·lectius relacionats amb el moviment 15-M, com Democràcia Real Ja. El resultat van ser 43 ciutats de l'Estat amb mobilitzacions per exigir tres demandes bàsiques: la dació en pagament retroactiva, el lloguer social i una moratòria dels desnonaments.

Als Països Catalans, les quatre capitals van sortir al carrer en manifestació, excepte Lleida, que va convocar una concentració d'una cinquantena de persones. Les valencianes també es van manifestar en una marxa de prop de 2.000 persones.

5.000 manifestants surten a Barcelona

A Barcelona, la protesta va reunir prop de 5.000 manifestants, provinents de diferents ciutats del Barcelonès i el Vallès Oriental i Occidental. Desenes de pancartes animaven la manifestació, amb lemes com *Alliberat de les cadenes de la hipoteca*, *Peligro, en España la banca estafa presunta*.

La marxa de Barcelona es caracteritza per la diversitat de gent que la conformava

mente a sus clientes o Los bancos especulan con las hipotecas condeñando a las familias a vivir en la calle, excluyéndolos de la sociedad. La marxa estava encapçalada per una vintena de nens i nenes que caminaven davant de la pancarta inicial (*Pel dret a l'habitatge, dació en pagament retroactiva, stop desnonaments i lloguer social ja*). La protesta es va caracteritzar per la diversitat de gent que la conformava, de totes les edats i de procedències molt diverses. "La manifestació, la valorem qualitativament, ja que hi havia molta gent molt activa i animada amb pancartes casolanes", explica Ada Colau, participant de la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca (PAH) des

dels seus inicis, el febrer de 2009. A més de les pancartes, la marxa comptava amb un camió situat al mig de la manifestació -des d'on es posava música i s'animava la gent amb lemes i consignes- i una colla de batucada. Durant les mobilitzacions, també es van produir diverses accions a entitats bancàries, on es van enganxar adhesius que deien: *Este banco engaña, estafa i hecha a la gente de su casa*.

La manifestació, que va sortir de la plaça de Catalunya, va recórrer el carrer Fontanella, la ronda Sant Pere, el passeig Lluís Companys, el carrer comerç i el passeig de Maria Cristina fins arribar al Pla de Palau, on es va llegir el manifest i diverses persones afectades per desnonaments van exposar la seva situació, van fer una crida a la solidaritat i van esmentar les diverses convocatòries que s'han fet per aturar-los. La primera de totes, per frenar el desallotjament del local Tres Voltes Rebel a Nou Barris, el dilluns 26 de setembre, ja ha estat un èxit.

Crònica de la manifestació de Girona

Prop de 400 persones han recorregut el centre de Girona per exigir el dret de l'habitatge. Durant la manifestació, es van cridar consignes contra els desnonaments i de denúncia del paper dels bancs. També es van enganxar adhesius a les entitats bancàries per on ha passat el recorregut de la manifestació. La marxa va acabar davant la delegació de la Generalitat, on es va llegir el manifest, que demanava la dació en pagament retroactiva, l'aturada dels desnonaments i l'aplicació de polítiques de lloguer social. Durant els parlaments, també va intervenir una afectada embargada per una hipoteca. Finalment, es va fer una *performance* de denúncia contra els desnonaments i les posteriors subhastes públiques que permeten que els bancs es quedin amb la propietat dels pisos embargats per un preu irrisori.

> Un centenar de persones ocupa la seu de l'Incasol

El dijous 22 de setembre a la 1 del migdia, un centenar de persones es van reunir als Jardins de Gràcia i van ocupar durant una estona la seu de l'Institut Català del Sòl (Incasol), des d'on es gestiona el parc d'habitatges públics. L'objectiu era escalfar la manifestació del diumenge i exigir una interlocució amb el director de l'administració per comunicar-li dues demandes. Per una banda, la creació d'un parc d'habitatges públic de lloguer amb tots els habitatges desnonats per la banca i, per l'altra, la moratòria dels desnonaments durant aquest hivern, com a mínim, tal com s'ha aprovat a l'Estat francès. El manifest, titulat *Aquest hivern cap família sense sostre*, va ser impulsat per la Confederació d'Associacions de Veïnes i Veïns de Barcelona (CONFAVB), la PAH, l'Associació 500x20 i d'altres sindicats alternatius i assemblees de barris. L'acció va acabar quan Jordi Bonet i Lluís Rabell, president i vicepresident de la FAVB, es van reunir amb el director de l'Incasol i li van entregar el manifest.

ALBERT GARCIA

MIRTA

> Esmorzar popular per aturar el desallotjament de cinc famílies

Diferents assemblees de barri i xarxes de suport mutu han fet una crida, el dijous 29 de setembre, per aturar el desallotjament de cinc famílies que viuen en un edifici situat al carrer Sant Pau número 109, al barri del Raval. L'edifici compta amb catorze habitatges, deu dels quals estan ocupats i nou d'ells amb ordre de desallotjament. A més, a l'edifici, també hi viuen tres veïnes amb lloguer de renda antiga. Les cinc famílies que s'estan organitzant porten molt de temps vivint en una situació anguniant i algunes d'elles ja és la tercera vegada que les fan fora de casa, per això totes es van veure amb la necessitat d'ocupar una llar. Aquesta vegada, confien que podran aturar el desallotjament, però, en cas contrari, ja han trobat espais on allotjar-se i s'estan organitzant per ocupar plegades un nou edifici.

> Les exigències de la Iniciativa Legislativa Popular

L'ALP s'elabora des de la Confederació d'Associacions de Veïns de Catalunya (CONFAVC), l'Observatori DESC (Drets econòmics, socials i culturals), la PAH, la Unió de Consumidors de Catalunya, l'Asociación de Usuarios de Bancos, Cajas y Seguros (Adicae) i la Taula pel Tercer Sector i es va presentar al govern el 30

de març. La mesa del congrés ha estat bloquejant la ILP i, el mes de juliol, quan van anunciar que s'avançaven les eleccions, diferents col·lectius preocupats per la situació de l'habitatge es va decidir a fer aquesta manifestació per incitar el debat públic.

La dació en pagament retroactiva significa que, un cop s'entrega

la propietat de l'habitatge, el deute hipotecari queda liquidat; ha de ser retroactiva perquè les 300.000 famílies que ja han començat el procés de desnonament puguin acollir-se a aquesta figura.

El lloguer social és la demanda que els habitatges de les persones desnonades passin a un parc públic d'habitatge i que la

hipoteca que antigament es pagava es converteixi en un lloguer social, mai superior al 30% dels ingressos.

Moratòria de desnonaments: es demana que es paralitzin tots els desnonaments fins que no hi hagi un canvi de llei. Hi ha països, com l'Estat francès, on ja s'ha aprovat una treva hivernal.

, així està el pati

BAGES · CRÒNICA PROHIBIDA DE LA TROBADA DE LA CLASSE POLÍTICA I EMPRESARIAL CATALANA AL MONESTIR DE SANT BENET

Tallant el bacallà a l'estil Bilderberg

Jesús Rodríguez

redaccio@setmanaridirecta.info

La *crème de la crème* de les esferes econòmiques i polítiques més altes de Catalunya s'ha trobat el 26 i 27 de setembre al monestir de Sant Benet del Bages. L'indret es troba només a un parell de quilòmetres del casc antic de Navarcles, però encarat a les muntanyes de Sant Llorenç del Munt i la serra de l'Obac, tal com resa la publicitat de l'hotel de quatre estrelles ubicat al mateix recinte de la trobada: aïllat de l'estrès quotidià, amb un entorn natural i amb massatges i teràpies antiestrès i relaxants. Allà, principalment, van parlar de retallades, de la necessitat de privatitzar serveis públics i d'estrènyer-se el cinturó en un context de crisi, però, tots ells -la pràctica totalitat homes- hi van anar amb cotxe oficial, xofer i guardaespalles. El pàrquing del monestir estava ple de vehicles Mercedes, BMW i Audi de gamma alta, envoltat d'un dispositiu de Mossos d'Esquadra ben explícit a càrrec de l'erari públic, tot i que l'encontre era privat i estava organitzat per l'escola empresarial i de negocis ESADE. Els àpats, servits pel selecte equip de cuina del restaurant Anglès (amb una estrella Michelin), tampoc no es van veure afectats per les retallades: uns llamantols succulents i els millors vins de reserva.

Entre els assistents cal destacar Pujol, Mas, Almunia i Felipe González

Entre els assistents a la sisena edició d'aquesta cimera, una reproducció d'estar per casa del que es coneix internacionalment com a Club Bilderberg, hi van poder veure moltes cares conegudes: polítics de dretes i de la suposada centreesquerra com Jordi Pujol, Artur Mas, Joaquín Almunia o Felipe González, però també tres consellers del govern de CiU, l'alcalde de Cornellà Antoni Balmón (futur home fort del PSC), diputats com Laia Bonet (PSC) i els polítics i advocats Antonio Garrigues Walker i Miquel Roca Junyent.

També hi havia d'altres cares menys conegudes, però no per això menys influents: empresaris com Adolf Todó (director general de Catalunya Caixa), Jaume Giró (La Caixa), Salvador Alemany (Abertis i president del consell d'assessors econòmics del govern de CiU), Manel Adell (Desigual), els ex del Partit Popular Anna Bírulis (Alta Business Serveis) i Josep Pi-

La taula que ha acollit la trobada i les reunions entre polítics, empresaris i directors de diaris

qué (Cercle d'Economia), Emilio Cuatrecasas (advocat), Sol Daurell (Cobega), Sixte Cambra (Port de Barcelona), Joaquim Gay de Montellà (patronal Foment), Antoni Abat (patronal CECOT), Joan Font (Bon Preu), Carmen Mur (Manpower) o Rafael Vilaseca (Gas Natural).

Les claus de la trobada

La trobada consta de dos ambients ben diferents. Un d'ells es fa a portes obertes, filmat per les televisions i amb presència de periodistes (a qui ESADE va pagar l'estança a l'hotel i totes les despeses). L'altre és tancat, sense càmeres ni micròfons, dins de l'hotel Mòn i vigilat pels Mossos d'Esquadra per totes bandes. En la part pública, o semi-pública, hi parlaven de política i de crisi econòmica, com un autèntic i improvisat *think tank* transversal de les elits empresarials, al voltant d'una taula quadrada dins la sala presidencial del monestir. Al centre, els polítics i empresaris més poderosos: Mas, Pujol, Almunia, González. Al seu costat, Salvador Alemany, Sumarroca (FemCAT) o Adolf Todó (Catalunya Caixa). S'ho escoltaven atentament els consellers Francesc Xavier Mena, Felip Puig i Andreu Mas-Colell. El govern espanyol del PSOE també hi tenia els seus representants: Ramón Jáuregui, ministre de la Presidència, i Màrius Rubiralta, Secretari d'Estat d'Universitats.

En un segon pla i com a convidat de pedra, sorprenia la presència d'un presumpte sindicalista, Joan Carles Gallego, de CCOO. A un lateral de la taula, cofois d'haver estat convidats, hi havia els directors dels diaris *Ara*, *El País* (Catalunya), *La Vanguardia* i *Expansión*, però també opinadors i

El conseller d'economia, Mas-Colell, ha parlat amb directores de caixes com ara Catalunya Caixa

tertulians habituals de l'establiment com Marçal Sintès, Francesc Marc Alvaro o Josep Maria Ureta. La influència dels discursos polítics i empresarials arribava directament als caps de redacció dels mitjans i als principals opinadors, que van tenir el privilegi de dormir al mateix hotel de luxe que els amfitrions. L'elecció del mes de setembre no és casual, pretén marcar l'agenda a l'inici del curs polític.

Somriures i 'conyetes' entre poderosos

Pujol va deixar clar que Almunia era l'únic que sabia tot el que havia passat amb les pressions políti-

ques contra Zapatero des de la Comissió Europea. Almunia va dir, somrient, "gairebé tot". Però Pujol va repetir: "No, no, ho sap tot". Evidentment, cap dels dos no va explicar en públic quines i com van ser aquestes pressions. Felipe González, en una altra trobada distesa, va afirmar: "No hi ha ningú a la història de Catalunya més important que el senyor Pujol. És el meu amic" i li va tocar la mà. Converses divertides i apassionades entre Pujol i Salvador Alemany, al vestíbul de l'hotel, entre Pujol i Carles Sumarroca, entre Pujol i Almunia. L'expresident era un dels més preuats contertulians. Empresaris de tot arreu també aprofitaven per fer contactes. Mas-Colell, conseller d'economia, parlava amb directores de caixes, algunes recentment intervingudes pel Banc d'Espanya, com ara Catalunya Caixa. Els directores dels diaris més importants i un grup de periodistes seleccionats tenien accés als convidats, mentre que la majoria de la premsa s'ho havia de mirar de lluny.

'Lobbies' o 'think tank'?

L'empresariat té molts espais on poder fer *lobby*, com el Cercle d'Economia o el Círculo Ecuestre, però, a la ja tradicional trobada d'ESADE de Sant Benet, tenen una bona oportunitat per trobar-se en un ambient distès i informal. Fins i tot, sense cap protesta social. Tenen dos dies per xerrar i convèncer-se mútua-

ment. Fan el cafè junts, esmorzen junts, sopen junts... Fins i tot coincideixen als lavabos -marca Rocadell monestir. El propi Àngel Castiñeira, director acadèmic de la càtedra de lideratge i governança d'ESADE, ho va deixar clar: "Només podem solucionar els problemes econòmics que tenim", si els polí-

Enguany, oficialment, sembla que el tema a tractar era la victòria del PP a l'Estat espanyol i la de CiU a Catalunya

tics "prenen les decisions que han de prendre al Parlament". Per tant, missatge directe a la classe política que hi havia a la sala. ESADE, per sisè any consecutiu, reuneix els sectors empresarial i polític per tractar les qüestions que més els interessin. Enguany, oficialment, el tema era el "nou cicle polític a Europa, Espanya i Catalunya". Se suposa que, quan diuen *nou*, es refereixen -ja- a la victòria del PP a l'Estat espanyol i a la de CiU -ja coneguda- a Catalunya.

, així està el pati

BARCELONA · ES TRACTA DEL TRES VOLTES REBEL, DE LA RESPOSTA I DE LA SEKA

Hi ha tres espais okupats pendents de desallotjament a Barcelona

Nora Miralles

redaccio@setmanaridirecta.info

Les urpes de l'especulació esgarrapen fort sota l'empara del nou Ajuntament convergent de Barcelona. En qüestió d'una setmana, es podria produir el desallotjament de tres centres socials okupats, que deixarien sense espai físic els col·lectius que alberguen: el Casal Popular Tres Voltes Rebel, a Nou Barris; el Casal Popular La Resposta, al Fort Pienc, i La Seka, a Sant Andreu de Palomar.

El desallotjament a Nou Barris, previst pel dilluns 26 de setembre, es va poder aturar momentàniament gràcies al centenar de veïnes que es van concentrar, des de les 8:30 del matí, a les portes del local, situat al número 108 del carrer Argullós. El Casal Tres Voltes Rebel havia estat okupat l'any 2006 per l'Assemblea de Joves de Nou Barris, després d'estar deu anys deshabitat. Des de l'any 2009, el casal era la seu de la Trobada Alternativa, del col·lectiu La Cuarta, del nucli de la CUP al districte, de l'Oficina de Drets Socials de Nou Barris, del Taller de Bicis i de l'Assemblea per l'Habitatge Digne, tots ells, col·lectius que ara es veuran obligats a cercar un espai per poder fer les seves activitats i reunions. "Aquest és el tercer intent de destruir un espai social al districte. Primer va ser el tancament del Casal de Joves de la Prosperitat, després el desallotjament del Taller de Bicis i, ara, el Tres Voltes Rebel. És, clarament, una estratègia per debilitar els moviments socials a Nou Barris", es lamenta Simón

"Aquest és el tercer intent de destruir un espai social a Nou Barris. És una estratègia per debilitar els moviments socials"

Vázquez, membre de la Trobada Alternativa. Els col·lectius no canten victòria i esperen que, durant els propers dies, els arribi una nova data de desallotjament, tal com els va assegurar la propietat de l'edifici el mateix dia que van aturar el primer intent.

El mateix dilluns va començar, també, el període previst per fer efectiu el desallotjament de La Resposta, el casal popular que ges-

JOAN MARTÍNEZ SERRER

Un centenar de persones es concentren a les portes del Casal Tres Voltes Rebel

MIRTA

Sala del Casal La Resposta, al Fort Pienc

tiona l'Assemblea de Joves del Fort Pienc (AJFP). Tant aquest col·lectiu com les comissions de l'Assemblea de Drets Socials de l'Eixample que es reuneixen a La Resposta no tenen massa esperança de poder frenar el requeriment de la propietat de l'edifici, l'empresa Peroinver SL (gestionada per Antonio Polo Garcia i vinculada a l'imperi immobiliari Núñez y Navarro), però tampoc no es rendeixen. El dissabte 24, prop de 300 membres de les associacions i organitzacions del Fort Pienc i l'Eixample van partici-

par en una cercavila reivindicativa convocada per l'AJFP. La marxa va recórrer els principals carrers del barri entre càntics, traques i petards. "Volen acabar amb aquest projecte perquè no interessa tenir un espai de difusió del pensament crític que proposi un oci alternatiu no consumista", afirmen des de l'Assemblea de Joves.

El local, situat a l'espai més cèntric del barri, la plaça del Fort Pienc, havia estat seu de l'Espai i del Casal de Joves Xiroc, que van marxar a l'espai municipal La Casa

Groga i van deixar l'espai buit. Fa uns mesos, el local va ser okupat per l'AJFP, que el va convertir en el seu espai de reunions i en un lloc on es feien actes, xerrades i passis de vídeo temàtics, com el setembre per la independència o el març feminista.

El desallotjament arriba, com a Nou Barris, després del tancament de l'equipament juvenil de Transformadors, al carrer Ausiàs March, que està pendent de requalificació i enmig de la polèmica entre les entitats allotjades a la Casa Groga

i el Districte de l'Eixample, que pretén controlar i dificultar el màxim possible les activitats d'aquestes entitats.

A Sant Andreu de Palomar també estan pendents del desallotjament de La Seka, una casa okupada al carrer Coroleu 56-58. Les seves habitants han convocat una concentració de suport el divendres 30 de setembre a les 8 del matí, amb esmorzar inclòs.

El desallotjament que va passar força desapercbut, el 20 de setembre, va ser el de la masia Kan Masdelmont, a la serra de Collserola, okupada des del novembre de 2005. Segons els seus habitants, l'actuació policial va ser força desmesurada i, a més, il·legal perquè es va efectuar sense notificació prèvia. Tot i que mantien un acord verbal amb el propietari de la finca, aquest els va denunciar i es va celebrar un judici a porta tancada i sense que els okupes fossin avisats per prendre-hi part. Aquests asseguren que la maniobra ha estat fruit d'un acord entre el Patronat de Collserola, l'Ajuntament de Sant Cugat i el propietari, que demanava la concessió d'una llicència d'obres per a la cessió de terreny forestal. Els desallotjats van acusar les tres parts de voler especular amb la serra i van convocar una concentració contra la destrucció dels espais naturals el dilluns 26 a les 9 del matí a Baixador de Vallvidrera.

No tot són males notícies, ja que el dissabte 1 d'octubre s'inaugura el CSA La Mekànica de Sabadell

Però no tot són males notícies per al moviment okupa. El dissabte 1 d'octubre, s'inaugura el CSA La Mekànica de Sabadell, que va ser rehabilitat fa unes setmanes. L'espai, situat al carrer Raval de fora número 27, obrirà les seves portes a les 10:30 del matí i acollirà un taller de serigrafia i un de bastoners a les 12h i un dinar popular a les 14h amb actuació de Cantanotrio. A la tarda (18 h), podrem assistir a un passí de documental i un debat sobre l'okupació i a la presentació del llibre *Oleadas terroristas* a les 20h. La jornada d'inauguració conclourà amb un sopar de *pintxos* i una festa amb punxadiscos.

, així està el pati

MANRESA · CONTRADICCIONS ENTRE LES DECLARACIONS DELS MOSSOS ALS MITJANS I L'ATESTAT POLICIAL

S'inicien les mobilitzacions de suport al cas de Mustapha

Meritxell Guàrdia
manresa@setmanaridirecta.info

Prop de 500 persones es van manifestar pel centre de Manresa el 23 de setembre per demanar justícia i veritat en el cas de Mustapha El Marrakchi (DIRECTA 242), malgrat la negativa policial d'autoritzar la protesta. Un dia abans de la mobilització, els Mossos d'Esquadra van denegar el permís per fer l'acte al·legant motius relacionats amb el termini de presentació de la sol·licitud. Tot i així, la manifestació, força sorollosa, va recórrer el centre de Manresa fins arribar a la plaça Major, on es va llegir un manifest i es va agrair l'assistència i el suport de la gent. Sota els lemes *Avui, Mustapha; demà, qui?* i amb crits contra els Mossos d'Esquadra, la mobilització es va fer ressò de les contradiccions del cas fetes públiques el mateix dia en una roda de premsa.

El jove, que es troba en coma des del 31 d'agost, després de ser detingut per "desobediència a l'autoritat", encara és a la unitat de cures intensives de l'Hospital Sant Joan de Déu de Manresa en estat molt crític i amb poques esperances de sobreviure.

Contradiccions, proves i factibilitats

El comunicat de la família mostra les contradiccions de les versions policials, ja que algunes declaracions que han fet els Mossos d'Esquadra als diversos mitjans de comunicació són diferents de les indicades a l'atestat policial. Segons detalla el comunicat: "L'atestat policial esmenta que Mustapha es va suïcidar amb els cordons de les sabates, que segons es fa constar eren de color marró, però hi ha testimonis presencials que afirmen que li van treure els cordons en el moment de la detenció". Aquest fet fa que la família es qüestionar si és factible que Mustapha utilitzés els cordons posteriorment, si en el moment de la detenció no els portava. A més, les familiars consideren que, tenint en compte la longitud d'un cordó de sabata, "tampoc no té explicació" el fet que es pugui fer un nus al mànec de la porta, passar-lo pel diàmetre del coll i que encara quedi tros per poder estirar i estrangular-se; i, a més, fer totes aquestes accions tan silenciosament i ràpidament que cap efectiu policial no pogués adonar-se'n. També cal dir que les marques corporals de la suposada estrangulació es farien molt evidents al coll de Mustapha i, segons fonts familiars i del grup de suport, aquestes marques mai no han aparegut. A dia d'avui, la família enca-

La manifestació va començar a la plaça Sant Domènec de Manresa

La família i les amistats de Mustapha han participat a les protestes

ra no ha aconseguit obtenir els efectes personals (roba, calçat...) del jove, requisats en el moment de la detenció.

Una altra contradicció amb la versió policial donada als mitjans té relació amb l'emmanillament. La versió policial sosté que, "com que el noi no presentava actitud agressiva", el van emmanillar "amb les

mans al davant", però la família manté que l'informe policial detalla que les manilles es van posar a l'esquena i que en Mustapha "va aconseguir passar-les al davant dues vegades". La família també es queixa que ha demanat reiteradament l'informe mèdic de Mustapha que explica perquè els Mossos el van portar a l'hospital. Segons la

versió policial feta pública la setmana passada, en el moment de la detenció, el jove "ja tenia una ferida a la cella", motiu pel qual el van portar a l'hospital. La família, però, explica que aquest fet no consta a l'atestat policial i que "desconeixen amb exactitud" el motiu pel qual el jove va ser portat a urgències i "les ferides que presentava en el moment de l'ingrés".

Pressions i suport

La difusió tardana del cas i el comportament dels mitjans de comunicació (alguns estaven informats del cas dies després de la detenció), han posat de manifest el neguit que causa fer públics els fets. Fins que la família no va obtenir l'informe policial, dues setmanes després dels fets, el cas no es va poder fer públic. A més, segons fonts de la família, els Mossos han intentat pressionar perquè no es convoquin actes públics per exigir l'esclarament del cas.

La família de Mustapha ha portat el cas a judici, en un principi, per esbrinar les possibles negligències policials en la cadena de custòdia o en els seguiments protocol·laris. Ara, el camí que cal seguir, segons afirma la família, és enfortir la campanya per "demanar la investigació del cas" i difondre els fets "arreu de l'Estat". Aquesta tasca es durà a terme mitjançant el suport d'organitzacions de drets humans i col·lectius socials. De fet, una de les organitzacions que ha emprès accions és Acció dels Cristians per l'Abolició de la Tortura, que ha enviat un escrit que insta el conseller del Departament d'Interior, Felip Puig, i el Defensor del Poble espanyol a investigar el cas.

TERRES DE L'EBRE

Nova amenaça de transvasament a l'Ebre

Andreu Curto Baiges
terresebre@setmanaridirecta.info

Una sentència del Tribunal Suprem obre la porta a un nou transvasament de l'Ebre cap a Castelló. L'any 2005, la diputació castellonenca va enviar una petició de transvasament de 90hm³ del riu Ebre al Ministeri de Medi Ambient. El govern espanyol va respondre aquesta sol·licitud amb el silenci administratiu i la diputació va presentar un recurs. La sentència del Tribunal Suprem obliga l'executiu espanyol a pronunciar-se explícitament sobre la petició de la diputació. Per tant, l'encarregat de decidir sobre el transvasament de l'Ebre serà el govern que guanyi les eleccions espanyoles del 20 de novembre.

L'últim ple de la Diputació de Castelló va aprovar una moció on es tornava a reclamar l'aigua de l'Ebre. La Plataforma en Defensa de l'Ebre (PDE) va pressionar el govern actual perquè es pronunciés abans d'acabar la legislatura, ja que, segons creuen, "tot indica que el PP guanyarà les eleccions i, llavors, ja sabem què passarà".

S'ha convocat una assemblea a Tortosa per explicar els perills que comporta la nova situació

Amb l'objectiu d'escalfar motors, s'ha convocat un acte, el disabte 1 d'octubre a la ciutat de Tortosa, sota el lema *Ara el volen a Castelló. No als Transvasaments*. Durant l'assemblea, s'explicaran de forma detallada els perills que comporta la nova situació. Un cop més, també denunciarien els projectes hidràulics que consideren transvasaments encoberts, com el Canal Segarra-Garrigues, que de moment ja se sap que abastirà alguns pobles de les conques internes de Catalunya, un primer pas cap a una interconnexió de conques. Un altre projecte polèmic és el Canal Xerta-Sènia, que forma part de la infraestructura per fer el transvasament cap al sud.

Des de fa més d'un any, la PDE està treballant intensament perquè es dictamine per llei un cabal mediambiental mínim de l'Ebre per garantir el futur del Delta i de les Terres de l'Ebre, però, fins ara, el govern espanyol no ha fet cap pas per assolir aquest objectiu i ha incomplert la directiva d'aigües europea.

, així està el pati

RIPOLL · RETALLADES

Un helicòpter ha de recollir una persona ferida perquè no hi havia ambulàncies

Òscar Romero

ripolles@setmanaridirecta.info

Les retallades del govern en el sector sanitari a la comarca del Ripollès ja estan tenint conseqüències per a la població. Des que, a mitjans de juliol, es van tancar els CAP de Ripoll i Camprodon a la nit i es va suprimir una ambulància que feia un servei diürn de dotze hores a la comarca, s'han produït diverses incidències en l'atenció mèdica a persones malaltes i accidentades. El darrer episodi va succeir el dilluns 19 de setembre quan un paleta que estava treballant en un pis del carrer Josep Maria Pellicer de Ripoll va caure i es va trencar el fèmur. Ràpidament, es va trucar el servei d'urgències del 061, però, com que no es disposava de cap ambulància a la zona en aquell moment, es va haver d'enlairar un helicòpter. L'aparell va aterrar en un indret pròxim i, una mica més tard, al cap de 45 minuts d'haver donat l'avis, també va arribar una ambulància provinent de la vall de Camprodon, que finalment va poder atendre el ferit. El cas ha provocat nombroses

Es tracta d'una situació crítica en cas d'urgències

reaccions a la premsa local i entre els grups polítics. El mateix alcalde de Ripoll, el convergent Jordi Munell, ha reconegut que la supressió d'una ambulància de les quatre que existien a tota la comarca deixa el Baix Ripollès "en una situació crítica en cas d'urgències". Per altra banda, el conseller de Salut, Boi Ruiz i Garcia, va demanar "no crear alarma" en relació al fet. "La qüestió és si s'ha solucionat tot o no", va afirmar el conseller. Ruiz va assegurar que "activar un helicòpter és molt més barat que mantenir un CAP obert totes les nits de l'any". Aquests darrers mesos, hi ha hagut diverses mobilitzacions per protestar contra les retallades sanitàries al Ripollès. La més nombrosa va ser la del 10 de setembre, quan prop de 800 persones es van manifestar a Camprodon per demanar que es reobris el CAP de la localitat a la nit. El tancament nocturn del CAP deixa més de 4.000 persones a una distància de més de 30 minuts en cotxe del centre sanitari més proper, l'hospital de Campdevàrol.

CATALUNYA · LA LLUITA EN DEFENSA DELS SERVEIS PÚBLICS FA UN PAS ENDAVANT

El personal de la UAB i part del de l'Hospital Vall d'Hebron aniran a la vaga

Manu Simarro

redaccio@setmanaridirecta.info

A Catalunya, les mobilitzacions d'indignades van començar molt abans del 15 de maig, amb les protestes contra les tisorades del govern d'Artur Mas al pressupost de la Generalitat. Tot i que la tisorada del 10% ha afectat tots els departaments, les protestes han estat més abundants a dos sectors: el de l'ensenyament i, sobretot, el de la sanitat. Durant sis mesos, els carrers, els hospitals i les escoles s'han omplert de cartells que anunciaven manifestacions, concentracions, talls de trànsit o ocupacions. Respostes molt diverses que, arreu del territori, han plantat cara a les polítiques d'ajustament pressupostari. Amb la tardor, però, n'arriben de noves que, tot i mantenir el mateix objectiu -exigir la retirada de les retallades-, seran més contundents. És el cas de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), a Bellaterra, i de l'Hospital Universitari Vall d'Hebron, al barri barceloní del mateix nom.

La UAB aposta per la vaga

Les retallades a les universitats estan seguint el mateix patró que als hospitals o centres d'atenció primària. Fonts sindicals asseguren que la gerència de la UAB vol reduir la despesa en salaris un 8% per al Personal d'Administració i Serveis (PAS) i un 5,5% pel Personal Docent i Investigador (PDI) -per la via de deixar de convocar beques per al personal eventual, no renovar contractes ni substituir jubilacions- i augmentar un 7% els ingressos, segurament mitjançant la pujada de taxes a la

ARXIU CARLA MORAL

Les treballadores de l'Hospital de la Vall d'Hebron es van mobilitzar contra les retallades l'abril passat

matriculació. Altres vies seran la "reestructuració de l'oferta docent", amb l'eliminació de màsters sota el pretext de la "manca de demanda". Una assemblea convocada el 26 de setembre pel comitè d'empresa i les juntes de personal per discutir la possibilitat d'entrar a negociar el pressupost va decidir emprendre la via de la mobilització i no negociar un pressupost que, asseguren, consolida la política de "retallar sobre un pressupost ja retallat". PAS i PDI van decidir fer vaga sense fixar una data concreta, a l'espera de la reunió que tindrà lloc el 8 d'octubre amb la resta de les comunitats universitàries agrupades a la Plataforma Unitària en Defensa de la Universitat Pública.

El personal resident i adjunt de la Vall d'Hebron també

A l'Hospital Universitari de la Vall d'Hebron, el 21 de setembre, dues assemblees van formalitzar la seva intenció de convocar una vaga indefinida durant tres dies a la setmana. Així doncs, el personal mèdic resident -en fase de formació- i adjunt -especialistes- van decidir pujar un grau la contundència de les protestes contra les retallades arran de la filtració d'una carta on el gerent de l'Institut Català de la Salut (ICS) instava la resta de gerents dels vuit hospitals que conformen la xarxa a reduir el nombre d'hores retribuïdes de les guardies. "La gota que fa vessar el got", afirma un dels metges residents a l'hospital. Tot i que demanaran

explicacions a la gerència, mantindran la vaga igualment. Altres hospitals de l'ICS, com el de Vildecans o el Germans Trias i Pujol de Badalona, van decidir no sumar-se a la convocatòria, però mostrar una postura contrària a les directrius del departament, "fent prevaldre criteris clínics per sobre de criteris econòmics". A l'Arnau de Vilanova de Lleida, fan vaga de zel i, al de Bellvitge, segons ha pogut saber aquest setmanari, s'estan plantejant fer una vaga salvatge -i abandonar els llocs de treball- davant l'abús de serveis mínims, que són del 100% en hospitalització. Fonts sindicals han assegurat que "després de 28 talls de trànsit, s'ha demostrat que hem de fer un pas més perquè ens facin cas".

CATALUNYA · LA DECISIÓ S'HA PRES D'ACORD AMB UN INFORME DEL CENTRE DE SEGURETAT NUCLEAR

Les dues centrals nuclears d'Ascó restaran operatives fins l'any 2021

Andreu Curto Baiges

terresebre@setmanaridirecta.info

El Ministeri d'Indústria ha prorrogat les llicències d'activitat dels reactors nuclears d'Ascó I i II fins l'any 2021. Segons el ministre d'Indústria, Miguel Sebastián, la decisió s'ha pres d'acord amb "l'informe favorable del Centre de Seguretat Nuclear (CSN)" i la superació dels testos d'estrès als quals s'estan sotmetent totes les plantes atòmiques després del desastre de Fukushima. El cert, però, és que el test d'estrès encara no

s'ha acabat i els resultats preliminars que ha publicat el CSN recullen deficiències molt greus a totes les centrals analitzades. En el cas concret d'Ascó, la central no ofereix les garanties necessàries per fer front a un terratrèmol o a un tall del subministrament elèctric.

La legislació actual exigeix que els reactors nuclears puguin aguantar acceleracions per sismes de 0.3G, però els reactors d'Ascó només aguanten fins a 0.16G.

Arran de les fugites radioactives continuades que es van registrar en aquesta central entre el novembre

de 2007 i l'abril de 2008, tres directius de l'Associació Nuclear Ascó-Vandellòs II (ANAV) i un tècnic del CSN estan imputats de delictes contra el medi ambient, contra la seguretat col·lectiva i contra el dret de les treballadores i d'un delictes de falsedat documental.

Després d'aquests incidents, el CSN va imposar un Pla de Reforç Organitzatiu, Cultural i Tècnic (PROCURA) a l'ANAV. Actualment, aquest pla encara no s'ha dut a terme, però l'informe del CSN favorable a la renovació de les llicències d'activitat fa constar que s'ator-

guen dos anys més a l'ANAV perquè el pugui desenvolupar.

El dia abans de publicar la renovació de les llicències d'Ascó, el Ministeri de Medi Ambient va emetre una declaració d'impacte ambiental favorable a la construcció del Magatzem Temporal Individual de Residus radioactius a la zona annexa a la central nuclear d'Ascó. Aquestes instal·lacions són necessàries per continuar operant en aquestes plantes, ja que les piscines de combustible gastat han arribat gairebé al màxim de la seva capacitat.

De Romania al Maresme, viatge a la incertesa

Romania és el segon país de la UE amb més residents al Maresme. Entre aquest col·lectiu, hi ha Lucica, una persona romanesa que, fa tres anys i mig, va decidir abandonar el seu país natal a causa de l'extrema pobresa a què es trobava sotmesa. Amb dos fills (els més petits), un marit malalt i una gran incertesa a la maleta, el 2008 va partir. S'havia allunyat d'alguna cosa més que dels seus orígens.

"Hi va haver gent que ens va obrir la seva porta; vam seure a la seva taula i ens van oferir alberg i encara més. Erem hostes, convidats. Però nosaltres no demanàvem això, demanàvem que ens deixessin donar. Perquè portàvem alguna cosa que allí, allà, on fos, no tenien; alguna cosa que únicament té qui ha estat llençat d'arrel, l'errant, qui es troba un dia sense res sota el cel i sense terra; qui ha sentit el pes del cel sense terra que el sostingui!"

María Moreno
afons@setmanaridirecta.info

A Lucica, l'edat no li fa justícia amb la imatge. Té 52 anys i en fa tres i mig que viu allunyada del seu país. Va fugir de la pobresa i, avui, viu sotmesa a la precarietat: treballa venent mocadors al tren i no guanya més de vint euros al dia, més de la meitat dels quals viatgen fins al seu país natal per salvar la vida dels seus altres fills, que no van tenir la mateixa sort.

Lucica no fa més d'un metre seixanta. Li falten la meitat de les dents i la seva pell ha perdut la suavitat des de fa més d'una dècada. Les durícies de les mans reflecteixen la duresa dels treballs que va haver de fer temps enrere. Cada matí es lleva i puja en un tren i un altre, sense bitllet i amb retorn. Ven mocadors i intenta trobar ferralles per la ciutat amb l'objectiu de vendre-les. El dia que té sort, les carrega sobre les espatlles i camina. Camina i no sap cap on va. Camina i entén que ho ha de fer per sobreviure, per assolir la supervivència del seu cos i d'uns quants cossos més. Va arribar a Catalunya el 2008 amb més d'una esperança i, com ella, altres companyes que viatjaven fins aquí esperant trobar la solució als seus mals de cap i un sostre on refugiar-se.

Avui, Lucica s'ha convertit en la clara imatge del seu origen. A Romania, la pobresa va començar a despuntar al llarg del segle XX amb la caiguda del bloc comunista. A partir de llavors, les estructures van esdevenir obsoletes i l'economia, insuficient. Per a Lucica –i per moltes altres romaneses– començava l'era del caos. Es van aplicar reformes al país per planificar un nou sistema econòmic. Reformes que consistien en la privatització i la reconversió del perfil productiu. Però els costos

que van suposar aquests canvis van provocar grans pèrdues i, consegüentment, les taxes d'atur van augmentar. També es van dur a terme certes retallades socials, que van desencadenar una reducció important de la capacitat adquisitiva de la gent i l'aparició de nivells de pobresa molt alts. Per a Lucica, en aquell moment, ja no regnava el caos sinó la desesperació, que sempre és molt pitjor.

El seu país, juntament amb Bulgària, va ser dels que van patir les conseqüències més fortes d'aquestes reformes econòmiques. Unes conseqüències que, en el cas de Romania, van ser cruentes: el 2003, dos terços de la població d'aquest país vivien sota el llindar de la pobresa. Quatre anys més tard, quan Romania va entrar a la Unió Europea,

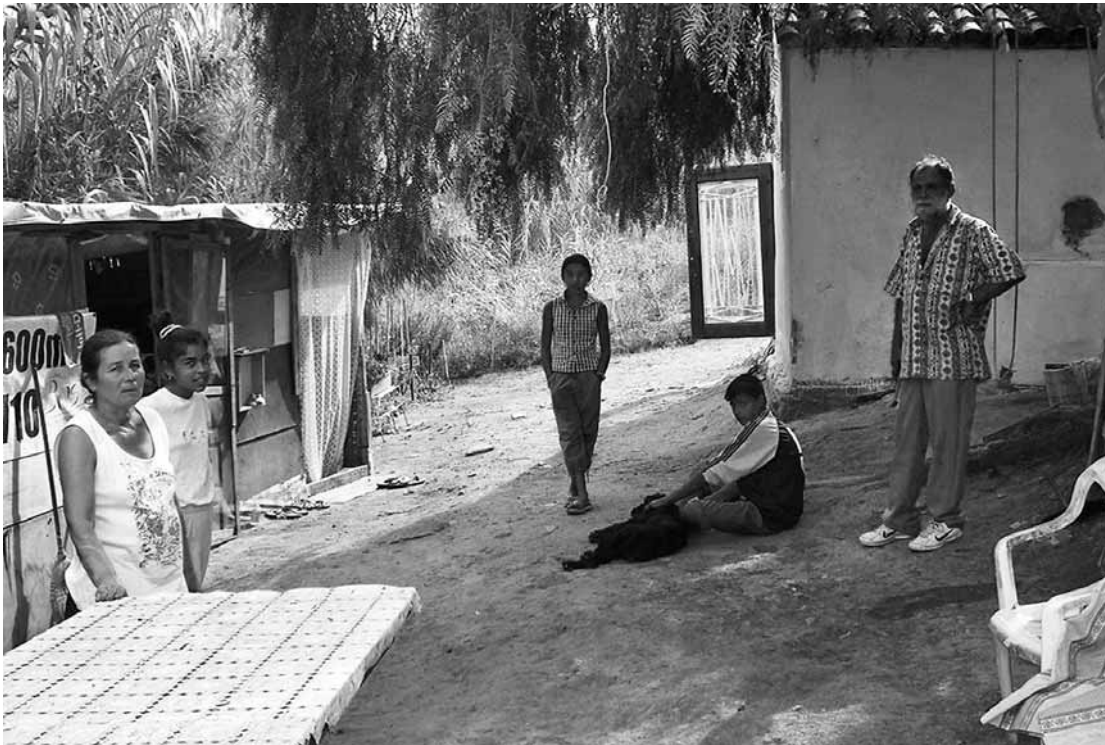
– *"El 2003, dos terços de romaneses vivien sota el llindar de la pobresa"*

Lucica va imaginar una sortida. Les restriccions a les fronteres es van reduir notablement i emigrar es va convertir en una estratègia de supervivència per a moltes víctimes de la transició econòmica. Des de finals dels 90, l'Estat espanyol –juntament amb Itàlia– és un dels països que rep més nouvingudes romaneses. Amb el canvi de segle, l'Estat espanyol va patir una conversió progressiva i va passar de ser un país d'emigració a un d'immigració. Així ho palesen les dades: al llarg dels primers cinc anys de la dècada dels 2000, l'Estat espanyol va incrementar la mitjana de persones migrades amb quasi 570.000 arribades anuals i es va convertir en el segon país més escollit com

MIRALLS: **Alexander Alland Jr. i Sonia Alland**
"El racisme no juga un rol en les aspiracions nacionals de Catalunya" pàg. 4 i 5

TRANSFORMACIONS
El ball es mostra com el millor exercici per reduir el risc de demència pàg. 6 i 7

a destí, després dels Estats Units. Lucica pertany a aquest 12% de població estrangera que avui resideix a l'Estat espanyol.

La vida a Romania

Del que Lucica no té ni idea és de la quantitat de vincles que ha creat des que va arribar a aquí. Vincles aparentment fràgils, tan distorsionats que no semblen certs. Un d'aquests vincles és el que manté amb Víctor Bassas. Tot i que, probablement, no l'ha mencionat ni l'ha sentit anomenar mai, Bassas s'encarrega d'analitzar i estructurar tota classe de polítiques migratòries al Maresme, comarca on resideix avui Lucica. Gran part de les ajudes que rep van ser idees que van sorgir de les intencions de persones tècniques com ell.

“La Xarxa Barcelona Antirumors té l'objectiu d'acabar amb els rumors negatius i sense fonaments sobre la gent nouvinguda”

Lucica, però, sí que coneix a Anna Vidal, que treballa com a educadora social a l'Ajuntament de Montgat i entén a la perfecció el trajecte que va haver de posar en marxa Lucica des del seu país. Adverteix, des de la perspectiva d'una professional avesada a donar a l'altra gent, que allà les condicions “són molt pitjors fins i tot per mendicar”. Fa referència a la competència de mendicats i a la rivalitat que viuen les persones sense sostre, algunes de les quals són capaces de fer bandera de la violència per omplir les seves butxaques. Aquest és algun dels detalls que

recorda Lucica sempre que parla del seu país. Les ajudes, assegura, “mai no s'entregaven”. Ni tan sols quan les inundacions van arrossegar la seva casa i la van deixar en una situació de vulnerabilitat total. Va haver de treballar al llarg de set anys amb un pic entre les mans de sol a sol i cada nit cercava refugi en una habitació de molt pocs metres amb la seva família. Lucica no té estudis i, dels seus cinc fills, la més petita és l'única que va anar a l'escola a Romania. Tres dels seus fills mai no han pogut viatjar. L'espera es fa eterna per a qui busca resposta. “No m'agrada que el meu fill em digui, des del meu país que no té menjar ni roba ni medicaments. Són joves i no poden treba-

llar perquè no hi ha feina”, replica. Lucica va venir a Catalunya captivada pels cants de sirena. Una casa, una bona feina, un estil de vida perfecte. I, com tantes altres persones, s'ho va creure.

llar perquè no hi ha feina”, replica. Lucica va venir a Catalunya captivada pels cants de sirena. Una casa, una bona feina, un estil de vida perfecte. I, com tantes altres persones, s'ho va creure.

L'arribada a l'Estat espanyol

Com els passa a moltes romaneses, les possibilitats de mobilitat de Lucica augmentarien si la seva situació estigués regulada. Ella és totalment conscient que, a l'Estat espanyol, les polítiques migratòries van lligades a un contracte de treball amb una durada mínima d'un any. La persona nouvinguda ha de restar dos anys al país d'acollida i demostrar una certa estabilitat ocupacio-

nal i residencial. Però ella no compleix cap dels requisits. D'ençà de la seva arribada, ha passat per Badalona, Pineda i Montgat. A la primera de les poblacions, sí que va poder accedir a un pis de lloguer, d'on la van acabar desallotjant perquè no podia pagar-lo.

El 31 de desembre de 2010, el Consell Comarcal del Maresme, a partir dels patrons municipals i les xifres facilitades per la Secretaria d'Immigració, va arribar a registrar un total de 55.519 persones estrangeres. D'aquestes, el continent del qual procedeix més població és l'Àfrica, amb 23.723 arribades. El següent Europa, amb 12.587 arribades, i Romania com el segon país d'origen que té més nouvingudes registrades a la comarca. No és cap casualitat que Lucica sigui romanesa i que, durant un període, s'establís a Pineda, el segon destí del Maresme. El primer és Mataró, la ciutat més escollida per les persones nouvingudes, amb 4.674 persones no autòctones registrades.

Tant si era per una qüestió de supervivència com si no, Lucica recorda que les onades de delinqüència en aquest municipi van esdevenir constants. Robatoris, violència, assalts a canvi de sous. Una situació insostenible, segons ella, que es va agreujar amb l'exclusió del col·lectiu de persones nouvingudes per part de la població autòctona. Les batudes es van convertir en l'activitat habitual de la policia i, en alguns casos, gent innocent va acabar pagant pels actes d'alguna persona inconscient. A Lucica la van desallotjar de matinada quan vivia a Pineda. La van despertar, la van aixecar i la van arrossegar fins a la comissaria. Recorda que l'estaven acusant de robatori. A conseqüència d'això, va viure tres dies a l'estança del dubte i de la humiliació. Tot plegat va culminar en un judici on amb prou feines va poder demostrar la seva innocència. Lucica va sumar un altre dels seus episodis violents i intolerables a la seva llista de desenganys.

Amb les runes i la ferralla que han pogut recollir dels carrers han construït un parell de departaments: la cuina i una petita habitació

-
Maria Moreno

Quatre parets
refugien a Lucica i
la seva família
-
María Moreno

Un més. Un més de tants. Des d'aquesta perspectiva negativa de la immigració adoptada per molta gent, Anna Vidal adverteix sobre dues de les conseqüències que es desencadenen: la vinculació entre les persones estrangeres i la conflictivitat i l'exclusió perpetrada per part de les persones autòctones.

Respecte al primer element, Vidal considera massa equivocat el tòpic de la delinqüència com a sortida fàcil: "Per a la persona que arriba, delinquir perquè no es pot pagar l'habitatge no és la solució més accessible precisament, ni en termes morals ni en relació a les conseqüències legals que pot tenir. La gent s'espavila més per generar activitats que no són legals, però que jo no consideraria delinqüència. Algunes persones juguen amb la picaresca, com en el cas dels robatoris de cables de coure, per exemple". Possiblement, si la població es conscienciés d'aquesta realitat, el segon problema que planteja l'educadora es resoluria. Tot i que, en aquestes qüestions, seria estúpid generalitzar. Hi ha persones autòctones que veuen les nouvingudes com una mena de *bocs emissaris* responsables de la manca de feina al país.

Per capgirar aquests tòpics, sovint arrelats, que fomenten la discriminació, els prejudicis, el racisme o els estereotips i que dificulten la integració de persones com Lucica, que vénen aquí per viure i treballar, hi ha moltes iniciatives, algunes provinents de l'administració i d'altres, del teixit social. Un exemple d'aquestes iniciatives és la Xarxa Barcelona Antirumors (www.bcnantirumors.cat), engegada pel consistori barceloní amb l'objectiu d'"acabar amb els rumors negatius i sense fonaments que dificulten la convivència". Aquesta xarxa, que engloba més de 200 entitats a la xarxa, serveix per aportar arguments i dades empíriques per rebatre els quatre rumors que ha nomenat

"prioritaris": els que tenen relació amb la sanitat i el sistema de benestar ("les nouvingudes es queden totes les ajudes socials i col·lapsen el sistema sanitari"), els que tenen relació amb el comerç i els impostos ("els seus negocis actuen fora de la normativa i no paguen impostos"), els que tenen relació amb el civisme i l'espai públic ("no coneixen les normes i actuen de manera incívica") i els que tenen relació amb el mercat laboral ("no estan formats i ens prenen la feina").

- "Les romaneses són el segon col·lectiu de població estrangera a Catalunya"

Entre els grups que tenen més risc de patir discriminació destaquen els immigrants irregulars; els de *supervivència*, que busquen en el viatge una via factible; els *bloquejats*, que no poden tornar al seu país d'origen; les dones, i les menors i els immigrants *apàtrides*, que no són considerats com a nacionals de cap Estat. Lucica compleix tres de les sis categories.

Aprent a sobreviure

A Lucica no li manca valor ni coratge i, a través de les ajudes que ha anat obtenint, avui ja té una llar. Des del Pla d'Immigració del Maresme, fomentat per iniciatives com les de Víctor Basas, s'han pogut posar en marxa projectes d'ajuda per als municipis de la comarca. Unes iniciatives que han promogut serveis com l'acollida, la traducció, la mediació i la sensibilització de la població o projectes locals que busquen ampliar la capacitat lingüística i laboral de les persones d'origen estranger.

Desgraciadament, però, la meitat de les romaneses residents a l'Estat espanyol duen a terme feines que requereixen una preparació molt més baixa que la que exigia l'ocupació que exercien al seu país.

Lucica ven mocadors. Ni tan sols exigeix un preu mínim de compra. Es lleva a les 5 de la matinada i acompanya els seus dos fills –escolaritzats pràcticament per primera vegada gràcies a les ajudes rebudes– a l'escola. La seva màxima finalitat és recórrer els trens de la comarca. Desafortunadament, no pot permetre's comprar un bitllet, que representa incrementar la inseguretat de la seva "feina". Diposita un paquet de mocadors sobre cadascun dels seients del vagó, juntament amb una nota que sintetitza la seva necessitat.

Per a Lucica, potser aquesta és l'etapa que s'apropa més a l'estabilitat d'ençà que va arribar a l'Estat espanyol. Viu amb dos dels seus fills i el seu marit en un antic traster, abans deshabitat, sota una riera. Davant d'ells, s'erigeix una de les urbanitzacions més riques de Catalunya. Cuina amb una mena de fornec que utilitza per escalfar l'aigua no potable amb la qual es dutxen. Ha pogut decorar la casa amb mobles que els privilegiats han catalogat de terminals i ha omplert les parets amb fotografies de la seva antiga vida a Romania. Lucica no espera res. Creu. S'aferra a la inesgotable paciència que reposa sobre el seu Déu. Confia en la seva omnipresència i en la seva capacitat per conèixer la veritat de la seva família. Lucica no vol tornar al seu país, per ara, però es desvia quan pensa en la idea de portar fins aquí el bocí de vida que li falta. Mentrestant, la romanesa dels triangles continuarà passant inadvertida fins que pugui coincidir amb el tren adequat. Lucica és una imatge, un estereotip. I deixarà de ser una de tantes quan el tant es redueixi i quan l'oportunitat prengui ales.

Una nova mesura laboral

Romania i altres països de l'Est han estat països d'emigració a l'estranger, sobretot a partir de la dècada dels anys 80. Es tracta, però, d'una migració recent. Tot i que, aquests últims anys, les arribades de nouvingudes de nacionalitat romanesa al nostre país s'han reduït, continua sent un dels col·lectius estrangers més nombrosos. De fet, avui, és el segon col·lectiu de població estrangera a Catalunya, després del marroquí, i el principal col·lectiu estranger de l'Estat espanyol (amb un 14,2% del total de població estrangera). Segons l'INE, l'any passat van arribar 33.043 persones romaneses a l'Estat espanyol i, des de 2006 fins avui, s'ha quadruplicat el nombre de persones d'aquesta procedència establertes a casa nostra.

En una situació de crisi com la que estem patint, sembla que la feina ha esdevingut un instrument de luxe i, paradoxalment, és necessari per viure. En aquest sentit, la població romanesa és una de les més afectades per l'atur. No podem obviar que el 30% d'aturades registrades a l'Estat espanyol són persones d'origen estranger i que només una quarta part d'aquestes cobren el subsidi corresponent.

Enmig d'aquest context, el 22 de juliol, el Consell de Ministres espanyol va aprovar una mesura controvertida, que estableix que qualsevol ciutadana romanesa que viatgi al nostre país amb l'objectiu de residir-hi i treballar-hi haurà de tramitar una autorització prèvia basada en l'existència d'un contracte laboral. És a dir, cap nouvinguda d'aquest país no podrà venir a treballar sense un contracte previ que ho justifiqui. Aquesta decisió no afectarà les persones que ja resideixen al nostre país ni aquelles que vulguin viatjar sense la intenció de treballar perquè la mesura limita l'accés laboral, però no pot impedir la lliure circulació de les persones.

Les crítiques contra la mesura, que serà vigent fins el 31 de desembre de 2012, no han trigat gens a aflorar. La secretaria de la UGT de Madrid, per exemple, adverteix que, si es fa efectiva, pot fer augmentar les activitats clandestines, que promouran les males condicions laborals i augmentaran el risc de vulneració dels drets humans. El segon gran grup d'aturades del país, després de la població autòctona, es veu condicionat per una regla del joc que altera les seves fronteres professionals i gairebé també les seves fronteres vitals.

Alexander Alland Jr. i Sonia Alland

“Us aconsellem que us serviu més”

Després d'un treball de camp de gairebé una dècada (1997-2004), el matrimoni d'antropòlegs nord-americans Alexander Alland Jr. i Sonia Alland, va publicar *Catalunya, one nation, two states*, un estudi etnogràfic de la resistència no violenta a l'assimilació l'any 2006. Aquest mes de setembre, coincidint amb la Diada Nacional de Catalunya, Pol·len edicions ha publicat el seu llibre per primera vegada en català.

Adrià Pujol i Jordi Panyella
miralls@setmanaridirecta.info

Què és l'antropologia?

A: Què és l'antropologia? No ho sé. Et diria que és una cosa extraordinària que ens ha permès trobar persones diferents, intel·ligents, interessants... També ens ha fet veure que cada llengua és important, també ho és el castellà... bé, no tant com el català (riu).

S: Òbviament, el castellà és important, però, a diferència del català, no està en risc. És diferent.

Catalunya és un objecte d'estudi?

S: Ens agrada molt la idea que la gent lluiti de manera no violenta per defensar una cultura, una llengua... L'Alex escriu, al llibre, que nosaltres hem perdut la llengua dels pares, que volien donar-nos l'avantatge de poder parlar perfectament l'anglès; era l'època. Ara no passa tant d'aquesta manera dins el món immigrant, almenys pel que fa a la immigració que arriba a l'Amèrica del Nord. Al llibre, compartim una cita del francès d'origen algerià Jacques Derrida que diu: “Com és possible que aquesta llengua, l'única llengua que parla aquest monolingüe i que està destinat a parlar per sempre més, no sigui la pròpia?”. I doncs, Alex no parla el rus, jo no parlo el jiddisch, és una pèrdua terrible.

Podríem dir que, amb aquest llibre, heu fet una mica de catarsi; parlem de vosaltres.

A: Una catarsi no, però és que l'antropologia, si no és personal, no és bona.

—
“L'antropologia, si no és personal, no és bona”

—
“Catalunya representa un cas clar on el racisme no juga un rol en les aspiracions nacionals”

Ara ens has explicat què és l'antropologia.

S: El treball de l'antropòloga és molt personal; et redueixes al nivell d'una persona petita —una nena o un nen— que no coneix les coses bàsiques, les has d'aprendre. Si no ho fas amb dedicació personal, potser no val la pena.

A: Jo sempre em nego a treballar amb una cultura que no em generi empatia.

I com vau arribar a sentir empatia pel poble català?

A: Com ha explicat la Sonia, nosaltres som fills d'immigrants als Estats Units d'Amèrica. Els nostres pares no ens van parlar amb la llengua pròpia ni ens la van ensenyar perquè pensaven que, amb l'anglès, se'ns obririen noves oportunitats. El meu interès per la identitat catalana, el subjecte d'aquest llibre, es relaciona, en part, amb aquest sentit de pèrdua que sento en relació a la llengua russa. En contrast amb el rebuig dels meus pares d'ensenyar-me la seva llen-

gua, la gent catalana ha lluitat —i lluita molt— per mantenir viu el català i aquesta lluita s'ha fet, majoritàriament, de forma no violenta.

I ara us definiu com a catalanistes.

A: Som catalanistes perquè sentim molt respecte pels principis catalans. Sabem que, a Catalunya, la sang no té res a veure amb l'acollida d'una persona que vol instal·lar-s'hi, al revés del que passa en molts altres països. A Catalunya, acceptem les persones segons els seus desigs d'esdevenir catalans, de treballar a Catalunya i, el més important, d'aprendre a parlar la llengua catalana. La identitat catalana es basa en el coneixement actiu de la llengua per part de l'individu i no pas en l'herència. Això la distingeix de les formes comunes del nacionalisme contemporani, que és racista en el seu origen. La nostra comprensió del catalanisme, entès com a nacionalisme català, la traiem de les teories de Benedict Anderson. Ell assumeix que la nació és una construcció de la cultura humana i que aquestes entitats que anomenem nacions no són coincidents amb la humanitat. Encara més, la

nació és imaginada com a sobirana amb l'arribada de la Il·lustració i els canvis revolucionaris que aquesta va generar. Aquests canvis són els que van destruir la legitimitat del reialme jeràrquic ordenat divinament.

Hi ha qui invalida el nacionalisme amb l'argument d'aquest reconeixement de ficció.

A: Exacte, això és perquè la ficció s'assimila a fabricació i falsedat, més que no pas a imaginació i creació. En el cas del catalanisme, no parlem d'un nacionalisme d'origen ètnic perquè es basa en el desig de practicar el català i la llengua és essencial per explicar una cultura. És important recordar —com diria Anderson— que el nacionalisme i el racisme no són part del mateix procés, tot i que poden esdevenir-se allhora i en el mateix context. Altra vegada, Catalunya representa un cas clar on el racisme no juga un rol en les aspiracions nacionals de la gent catalana. Amb això, no vull dir que no hi hagi racistes entre els nacionalistes catalans —n'he conegut alguns—, però el catalanisme com a moviment, generalment, ha emfatitzat l'assimilació dels immigrants a la cultura catalana.

de la rauxa que no pas del seny”

OGRAFIA: El treball de camp està centrat en dues poblacions, Portbou i Cervera de la Marenda (Cerbère, en francès). Com arribeu allà?

A: A principis dels anys 90, jo estava acabant un estudi a França, a Larzac. Vaig encendre la televisió local i vaig escoltar-hi un reportatge que em va cridar molt l'atenció. Tenia a veure amb l'intent de desenvolupar un projecte cooperatiu transfronterer que estaven fent els dos alcaldes d'aquestes localitats, Portbou i Cerbère. Era la reacció davant l'obertura de la frontera entre els dos països membres de la Comunitat Europea, França i Espanya, amb la consegüent desaparició de l'oficina de duanes d'ambdues viles. A nivell estrictament local, aquest canvi amenaçava l'economia, ja que el negoci de cobrament d'impostos duaners –els treballadors del qual s'anomenaven *transitoris*– era una font de feina important, tant per a les empreses públiques com per a les privades. Com que, en principi, en el moment contemporani, tots dos pobles eren catalans per cultura, els seus alcaldes tenien l'esperança de capitalitzar els seus llaços culturals per encoratjar el turisme i, si fos possible, generar noves oportunitats de negoci. Un dels projectes era la cons-

trucció d'una nova escola a la frontera entre Espanya i França. Portbou va rebre el suport del govern català i, en el cas de Cerbère, que depèn del govern francès, fortament centralitzat a París, la resposta va ser definitivament que no.

La relació entre Portbou i Cerbère, però, ve de més lluny.

A: Tant Cerbère com Portbou van ser fundades el mateix any –a finals del segle XIX– i per la mateixa raó, que era –bàsicament– superar la discrepància existent entre els dos països en relació a l'amplada de via de les línies de ferrocarril. Es donava una situació –almenys això vaig creure en aquell moment– en la qual una cultura singular, amb una herència i uns interessos econòmics comuns, podia aportar els mitjans per a una cooperació forta a través de les fronteres nacionals.

Què trobarà la lectora catalana al llibre?

S: És un assaig de suport, d'encoratjament i orgull, de la seva cultura. També és un emplaçament a parlar la llengua com una manera de continuar lluitant per la seva cultura. Si hi ha catalans que s'adonen que és difícil viure com a català, trobaran confirmacions d'altres catalans que tenen problemes per viure en català, potser una confirmació de les seves vides, dels seus problemes... L'Alex va voler que la gent parlés per si mateixa, per això hi ha quatre capítols del llibre dedicats exclusivament a entrevistes. Però, insisteix-ho, els catalans heu de sentir-vos orgullosos de vosaltres mateixos, no sentir que el castellà és la llengua de prestigi. Heu de guardar el costat social, les relacions socials, en català.

-

“No pressuposo que els resultats finals de l'estudi es puguin considerar neutres. La comprensió honesta no és el mateix que la neutralitat moral”

-

Creieu que els etnòlegs haurien de treballar al govern?

A: Això és un problema. Fa 30 anys, molts etnòlegs nord-americans van treballar a l'Amèrica del Sud fent-hi coses molt dolentes.

S: Sí. I durant la guerra al Vietnam, hi havia etnòlegs que feien de consellers. És molt perillós perquè els etnòlegs poden posicionar-se i anar de bracet amb el poder.

La traducció d'aquest llibre s'ha fet mitjançant una iniciativa de finançament popular, ja que les institucions del país no hi han donat suport. Creieu que hi ha una distància gran entre les institucions i el govern de Catalunya i el poble català?

A: Sí, no només a Catalunya. Però, per a nosaltres, el fet que hagin estat les persones les que han fet possible aquesta traducció és extraordinari.

S: Per nosaltres, dos etnòlegs que han dedicat molt de temps a aquest treball, és emocionant veure'l en la llengua de la comunitat estudiada; ens emociona poder materialitzar aquest retorn.

Aquest llibre és una arma política?

S: Suposo que el fet que dos nord-americans es posin a aprendre el català i es passin uns anys descobrint i analitzant una cultura pot donar una espècie de valor polític i públic a aquesta cultura.

A: Així ho esperem. Perquè, quan dos americans parlen d'una llengua a Espanya, potser molta gent pot arribar a la conclusió que és una cosa important. Això no treu que el treball que presentem sigui científic. Els antropòlegs sempre ens involucrem en un treball de camp, però estem obligats a tractar les dades tan objectivament com sigui possible i, alhora, mantenint un seguit de relacions socials i personals amb els informants nadius. Per tant, en la tasca de l'antropòleg, en el procés perllongat d'interacció, que és crucial per al desenvolupament de la recerca, és inevitable adoptar un cert grau de subjectivitat. Els estudis antropològics de més èxit, tot i que utilitzen la informació de la forma més objectiva possible, no són imparcials.

On és, doncs, l'objectivitat en la recerca?

A: L'objectivitat en la recerca antropològica només implica les dades recollides durant el treball de camp, que són analitzades amb cura i en profunditat. Però, el que no pressuposo és que els resultats finals de l'estudi es puguin considerar neutres. La comprensió honesta no és el mateix que la neutralitat moral.

Calen deu anys de feina?

A: L'anàlisi antropològica requereix una bona dosi de paciència. Quan recordo o observo el meu primer treball de camp, que em va servir de tesi per obtenir el doctorat, puc veure-hi la fragilitat derivada d'un treball de camp massa curt, combinada amb un domini massa pobre de la llengua nadiua. En aquest cas, vam passar temporades llargues a Catalunya per seguir, també, les coses que canviaven a nivell polític.

Una etnografia llarga permet etnografiar els canvis, però ara demostra que el llibre no està acabat...

A: Abans, l'antropologia elaborava estudis sobre cultures i persones que “eren així” i tancava la possibilitat de parlar de la diferència o del canvi. Hi havia una gran tendència a descriure una època com quelcom estàtic. Aleshores, si preguntaves sobre l'evolució de la cultura, la gent no en sabia res.

Aquest és un llibre dinàmic?

S: Això és el que hem intentat. A l'apèndix del llibre, reproduïm *El cas de Catalunya*, que és la petició enviada per la delegació als EUA del Consell Nacional Català a les Nacions Unides, reunides a San Francisco el mes d'abril de 1945, on va presentar el cas per garantir la independència de Catalunya sota el patrocini d'aquesta organització creada recentment. És un text molt interessant i exposa problemes que existien després de la Segona Guerra Mundial i que actualment també existeixen. Podem presentar les mateixes demanades de reconeixement de la nació catalana ara, 66 anys més tard.

Pot ser que el problema siguin els catalans i les catalanes?

S: Són molt negociadors...

A: Potser massa. Malgrat la nostra admiració pel fet que els catalans, en general, actuïn equilibrant els principis del seny i la rauxa, en la vostra lluita per un reconeixement just, us aconsellem que us serviu més de la rauxa que no pas del seny. Serà més eficaç.

S: Exacte, si podem gosar donar algun consell, diríem això.

Swing contra l'Alzheimer

La improvisació que requereix el ball es mostra com el millor exercici per reduir el risc de demència. Es tracta d'una de les "vacunes preventives" contra l'Alzheimer més eficaç que s'hagi descobert fins el moment. Una mesura que, a més, està a l'abast de tothom.

Albert Mundet
albertmundet@gmail.com

"It don't mean a thing, if it ain't got that swing", canta Ella Fitzgerald, mentre un grup nombros de ballarins i ballarines de swing omplen, com cada diumenge, el parc de La Sedeta de Barcelona. "És molt divertit i, als vells com jo, ens ajuda a mantenir el colesterol a ratlla", esgrimeix amb un somriure Francesc Moliner. Als seus 72 anys, és el més veterà del grup. El que encara no sap és que, a més d'enfortir la seva salut cardiovascular, ballar swing també redueix les possibilitats de patir algun tipus de demència en el futur. És el que es desprèn dels articles publicats recentment, liderats per Joe Verghese i M. Katz, del grup d'investigació en gerontologia (ciència que estudia la vellesa en general) de l'Albert Einstein College of Medicine de Nova York (EUA).

Un dels estudis, titulat *Leisure Activities and the Risk of Dementia in the Elderly* i publicat a la prestigiosa revista *New England Journal of Medicine*, evidencia la sorprenent relació entre la pràctica habitual de certes activitats d'oci i el nivell d'agudes mental en la tercera edat. Durant 21 anys, aquest equip ha recollit dades dels nivells cognitius d'ancians i ancianes mentre practicaven amb freqüència una activitat d'entreteniment diferent. Podien ser tant de caràcter cognitiu —com llegir llibres, escriure per plaer o fer mots encreuat— com de caràcter físic, com jugar al golf, nedar, anar amb bicicleta o ballar.

Ballar swing també redueix les possibilitats de patir algun tipus de demència en el futur

El que tenen en comú el conjunt d'aquestes activitats és que es regulen, fonamentalment, des de l'escorça cerebral i l'hipocamp. Ambdues parts "són molt plàstiques i es reconfiguren en funció del seu ús", explica Verghese.

La importància de mantenir-se actiu

Les nostres rutines diàries determinen algunes de les característiques de l'escorça cerebral i l'hipocamp. El primer resultat confirma que la pràctica d'activitats cognitives redueix la possibilitat de patir una demència, especialment l'Alzheimer.

No obstant això, els investigadors s'han trobat amb una gran sorpresa quan han analitzat els resultats relatius a les activitats físiques. Si bé gairebé totes han mostrat una influència nul·la pel que fa al nivell de risc de demència, en el cas de la pràctica del ball, els resultats indiquen una reducció del risc molt elevada, per sobre de qualsevol activitat cognitiua.

Parella de balladors de swing -
Albert Mundet

Mentre la lectura redueix el risc de demència en un 35%, o fer mots encreuat en un 47%, ballar freqüentment se situa en una reducció del 76%. Aquest benefici neurològic de l'art de seguir la música amb el cos no havia estat assenyalat mai anteriorment.

A mesura que ens fem grans, les cèl·lules cerebrals moren més ràpid. En conseqüència, es debiliten un nombre més elevat de sinapsis neuro-

nals (regions de comunicació i de transmissió d'impulsos nerviosos) i, en casos extrems, alguns camins neuronals per arribar a una informació determinada acaben desapareixent.

Per combatre aquesta situació, "és necessari que el nostre cervell aprengui a crear processos neuronals paral·lels per arribar a la mateixa informació", afirma Katz. Així doncs, es tracta de potenciar la complexitat de les nostres sinapsis neuronals. Com més n'hi hagi, millor.

La clau de la creativitat

La base de la promoció de vies neuronals alternatives se centra en el desenvolupament del pensament creatiu, que ens proporciona diferents formes d'aproximar-nos a la realitat. Al nostre cervell, això es tradueix en camins sinàptics alternatius.

No obstant això, mentre durant bona part de la nostra vida la creativitat ens ha servit per desenvolupar un tarannà personal, a mesura que envellem, la seva funcionalitat és més crítica. Ara ja no es tracta d'una qüestió d'estil, sinó de supervivència.

A l'article "*Cognitive and Mobility Profile of Older Social Dancers*", publicat a la revista *Journal of the American Gerontology Society*, Verghese assenyala que, per augmentar la xarxa sinàptica del nostre cervell, hem de sotmetre'l a contextos que estiguin fora de l'abast de la memòria retentiva.

Hem d'intentar viure situacions en què no puguem recórrer a un patró d'acció interioritzat anteriorment. L'agudes mental, deia Piaget, és el que utilitzem quan no sabem què fer. Anar amb bicicleta, nedar o jugar a golf són activitats que desenvolupem guiades per unes pautes que un dia vam aprendre. Després, la seva pràctica s'ha convertit en un refinament continu d'una mateixa tècnica. Totes aquestes activitats, encara que puguin tenir altres grans beneficis per la salut, no suposen cap millora en l'agudes mental i no disminueixen el risc de demències.

Però, per què el ball sí?

Per què el ball potencia la creació de camins neuronals paral·lels? El cert és que no tot tipus de ball és útil per combatre la demència. La divergència fonamental se centra en el procés mental que executa el ballarí o ballarina abans de fer un moviment.

Als balls amb passos estrictament establerts o coreografiats, la persona que balla utilitza la memòria retentiva per tractar de reproduir els passos prèviament assajats. Així doncs,

igual que quan neda o va en bicicleta, usa estructures mentals prèviament interioritzades, amb les quals la seva agudesa mental no experimenta cap canvi.

—
És necessari que el nostre cervell aprengui a crear processos neuronals paral·lels
 —

No obstant això, els balls socials, com el swing que balla Francesc Moliner, emergeixen de processos neuronals diferents. Requereixen d'una improvisació al moment. En tots ells, la ballarina expressa la seva creativitat mitjançant una sèrie de moviments corporals basats en decisions instantànies.

Aquestes decisions successives sobre com harmonitzar el moviment del teu cos i el de la teva parella amb els ritmes i melodies de mestres com Duke Ellington o Count Basie ens prenen tan ràpidament que el cervell és incapaç de recórrer a patrons de decisió establerts prèviament per la memòria retentiva.

D'aquesta manera, donem llum a nous camins neuronals que ens permeten diversificar el nostre mapa mental de connexions sinàptiques. Aquest tipus d'exercici és el que s'estimula cada setmana a la plaça de La Sedeta.

Sense ser-ne massa conscient, Francesc Moliner està usant una de les "vacunes preventives" contra l'Alzheimer més eficaces que s'hagi descobert fins el moment. Una vacuna que, a més, està a l'abast de tothom. Ell ho té clar: "A part de conèixer molta gent i millorar la salut, estalvio en gimnàs. Això és una ganga".

La vellesa és l'etapa vital tradicionalment més relacionada amb l'alzheimer

Animals, aromes i altres vies alternatives

Alex Romaguera

Ja fa un parell d'anys que l'àguila desplega les seves ales i captiva les pacients del Centre Gurena de Lloiu (Biscaia). És l'atracció de la residència on s'atenen persones afectades per diferents malalties neurodegeneratives; l'animal aconsegueix que desenvolupin els sentits castigats pel seu deteriorament cognitiu. Amb les primeres sessions, expliquen les responsables del centre, l'àguila ha aconseguit establir una gran complicitat amb les malaltes i ha convertit la situació en una experiència insòlita, tenint en compte el desconeixement que es tenia sobre l'ús de les aus en les tècniques de psicoestimulació.

La presència de l'àguila —que reposa als braços de les pacients, que l'acaricien— s'afegeix a d'altres pràctiques alternatives implementades els darrers anys per a l'atenció de persones amb Alzheimer, Parkinson i altres malalties cognitives o neuronals. A Benidorm (País Valencià), per exemple, Leo, Kali i Michica, tres gossos entrenats per l'ONG Intervenció, Ajuda i Emergències i que han estat en terratrèmols com el d'Haití, participen al Centre de Malalts d'Alzheimer Marina Baixa fent sessions d'entreteniment que ajuden a activar la motricitat minvada dels avis i les àvies. "El simple fet que un gos s'apropi a una persona amb Alzheimer és suficient perquè obri els ulls, el miri i hi interactui. Allò que ens costa hores d'aconseguir als cuidadors, la caninoteràpia ens ho proporciona amb la presència de l'animal", diuen des del centre.

Aquests conjunt de virtuts també s'han observat amb la hipoteràpia, el

tractament psicomotriu fet amb cavalls, mitjançant els quals s'aconsegueix reeducar i socialitzar persones amb discapacitats físiques, psíquiques o sensorials. Gràcies al moviment que transmet l'animal, les persones afectades d'Alzheimer milloren la seva capacitat d'atenció i disminueixen l'aïllament que provoca la malaltia. Igualment, la seva placidesa i serenitat és un antídote excel·lent per millorar el control dels avis i àvies que, a causa del trastorn neurodegeneratiu, presenten ansietat o diferents tipus de fòbies.

Entre les últimes tècniques per alleugerir els símptomes de l'Alzheimer, també cal citar l'aromateràpia i l'ús de llums brillants, amb les quals s'aconsegueix que les pacients dormin millor. Totes dues tècniques, presentades durant l'onzè Congrés de l'Associació Internacional de Psicogeriatría celebrat el juliol passat a Chicago, són fruit d'una recerca desenvolupada per investigadores de la Manchester Royal Infirmary amb 47 persones malaltes d'Alzheimer. Mentre que, amb l'aromateràpia —consistent en massatges de crema— es comprovava

que les pacients augmentaven l'estat de motivació, la parla i la relaxació mental, amb la teràpia de la llum, s'aconseguia que incrementessin la seva mobilitat articular i muscular. Tant una tècnica com l'altra es combinen amb la jardineria, l'horticultura o la laboroteràpia i formen un itinerari terapèutic a través del qual s'atenuen els efectes que causen les demències en les persones. Aquest recorregut alternatiu, cada dia diferent, dóna una perspectiva nova en el tractament de l'Alzheimer i altres malalties que encara no tenen curació.

Sessió de jocs amb gossos al Centre de Malalts d'Alzheimer Marina Baixa

CMAMB

Figures solidàries

FOTOMUNTATGE: Noélia Pérez

“**V**a contemplar la bellesa de la deessa d’Ur el *marine* que saquejava el museu arqueològic de Bagdad?”. Aquest peu de foto serveix per resumir un projecte d’intervenció fotogràfica sobre les imatges de la premsa de masses de les diferents guerres imperialistes que han tingut lloc els últims anys, com ara a l’Iraq o a l’Afganistan. Es tracta d’inserir en la fotografia una peça d’art que actualment es troba en museus europeus o americans i fer que aquesta figura se *solidaritzi* amb els pobles que continuen patint les conseqüències de la guerra i l’ocupació militar.

El projecte pretén posar en relleu el contrast entre la imatge d’aquestes societats com a bàrbares irracionals que, sovint, han donat els mitjans de comunicació amb el bagatge cultural que tenen, simbolitzat per la riquesa d’aquestes escultures assíries, sumèries i babilòniques que formen part de l’antiga Mesopotàmia. Un art que les potències colonials del segle XIX van concebre com a botí de guerra i que va ser

traslladat, en la majoria de casos, a les galeries de París, Londres, Ginebra i altres ciutats. Avui, formen part d’extenses col·leccions que romanen a les sales del Louvre o el British Museum, accessibles al públic europeu en sales climatitzades, però ben lluny del lloc on van ser espoliades.

El títol de la sèrie fotogràfica evoca un dels successos relacionats amb l’art i la guerra dels últims temps: el saqueig que va patir el museu arqueològic de Bagdad, que va coincidir amb l’entrada de les tropes dels EUA a la capital iraquiana. Segons les forces ocupants, moltes de les obres robades van ser recuperades posteriorment i, al cap de poc, el museu va reobrir per oferir una imatge de normalitat tot i el caos que havia creat l’exèrcit. Amb tot, fent una mirada enrere, es fa difícil no pensar que algunes figures no acabessin malvenudes a mans de col·leccionistes privats i marxant cap a l’estranger, igual que al segle XIX.

Carles Masjà

, observatori dels mitjans

observatorimitjans@setmanaridirecta.info

TELEVISIÓ

Només una dimissió en l'intent fallit de censurar RTVE 'a priori'

La polèmica generada ha acabat evitant que representants polítics i sindicals puguin accedir als continguts elaborats per les professionals de RTVE abans de la seva emissió. Inicialment, el consell d'administració va aprovar -a proposta del PP i amb el suport de CiU- que es poguessin "supervisar" les notícies que fan les periodistes al mateix moment en què ho estan fent mitjançant el programa iNews. La decisió es va tirar endavant gràcies a l'abstenció de PSOE, ERC i CCOO; només hi van votar en contra les representants d'IU i UGT.

Ràpidament, les professionals de la corporació van expressar el seu rebuig davant la mesura i van demanar la dimissió dels onze consellers. Diferents entitats es van afegir a la protesta. Paral·lelament, com ja comença a ser habitual, la xarxa -en concret, Twitter- treia fum. #RTVEdetodos i #defiendeRTVE es van convertir en *trending topic* a tot l'Estat. Amb tot aquest ressò, el consell es va veure obligat a rectificar i, dies més tard, va revocar la seva pròpia decisió, tot i que només va dimidir el representant de CCOO. Les persones integrants del consell són escollides pels partits i els grans sindicats i ratificades per dues terceres parts del Congrés. Tenen un sou base d'uns 120.000 euros l'any, amb dret de vehicle oficial amb conductora, una persona assessora i una secretària. MARC TORRAS

INTERNET

Galícia perd la principal publicació en gallec 104 anys després

A *Nostra Terra* ha passat a la història. Després de desaparèixer l'edició impresa, la seva versió en digital també ha deixat d'existir. D'aquesta manera, la llengua gallega fa un nou pas enrere, justament durant un any marcat per la desaparició de diversos mitjans de comunicació referencials. Primer va ser *Vieiros*, fa poc més d'un any; posteriorment, també va morir l'únic diari íntegrament en gallec, *Galicia Hoxe*, i després el va seguir *Xornal de Galicia*, que publicava algunes notícies en gallec. *A Nostra Terra* comptava amb 10.000 subscriptores. El seu director, Alfonso Eiré, ha volgut recordar, durant el seu comiat a les lectores, que el procés actual ja s'ha donat fins a quatre vegades anteriorment i que, per tant, desitja que el mitjà torni a néixer de la mateixa manera que ha passat anteriorment. Eiré no només ha atribuït el final a la crisi, sinó també a la retallada dràstica en les subvencions institucionals.

Així doncs, actualment, el gallec només compta amb el diari gratuït *De luns a venres* i *Novas de Galiza*, una publicació mensual vinculada a la llengua, la cultura i els moviments socials. M. T.

PREMSA

'El Mundo' torna a enquadrar ETA

Com si sentissin ploure, els responsables del diari espanyol *El Mundo* han tornat a mostrar una fotografia on només es veuen les lletres ETA en lloc de la paraula sencera. Després d'haver-ho fet per referir-se a una manifestació pacífica convocada per l'esquerra abertzale a Donosti, ara, l'article "*Elogio de la Serenidad*" del diumenge 25 va tornar a mostrar una imatge xtrreta d'una manifestació a Bilbao on es veuen les lletres ETA. Aquest cop, però, el rotatiu de Pedro J. Ramírez sí que oferia un peu de foto on es llegia el lema de la pancarta sencera: *Epaiketarik ez zigorrik, aterabide demokratikoak orain (Ni judicis ni sancions, solucions democràtiques ja)*. Mentrestant, el debat continua al compte de Twitter del director del diari. Mentre unes l'acusen de manipulador, ell parla d'editorial visual i fa gala d'un altre tipus de *periodisme*. Ramírez deixa anar sentències de l'estil: "La realitat no existeix si no és a través de la mirada dels demés". Però, sortosament, hi ha més demés que hi veuen, a part dels seus fotògrafs. M. T.

Elogio de la serenidad

La estrategia para el fin de ETA puede plantear escenarios políticos

PREMSA

'La Gaceta' veu 350 persones en una manifestació que omple La Concha de Donosti

Un "despropòsit". Així és com valorava el rotatiu del grup Intereconomía la manifestació que es va fer pels carrers de Donosti en defensa dels drets de les preses polítiques basques i la fi de la política penitenciària de dispersió. El diari assegurava: "La pluja i la indiferència dels donostiarres van fer fracassar la protesta". Només van veure 350 persones a la manifestació i van arribar a aquestes conclusions. Com sol passar, però, el ball de xifres va ser desorbitat. Alguna gent parlava d'entre 30.000 i 40.000 persones a la mateixa manifestació. Veient el passeig de La Concha ple, sembla que aquestes últimes estimacions s'apropaven més al nombre real d'assistents a la protesta. M. T.

FREQUÈNCIES LLIBRES

Ràdio Bronka 104.5FM (també 96.6FM de 00h. a 14h.) Àrea metropolitana de Barcelona www.radiobronka.info | Contrabanda 91.4FM Àrea metropolitana de Barcelona www.contrabanda.org | Ràdio Línea IV (només web) Barcelona www.radiolinea4.net | Ràdio Pica 96.6FM Barcelona www.radiopica.net | Ràdio RSK 107.1FM Nou Barris (Barcelona) www.radiorsk.info | Ràdio Trama 91.41FM Sabadell www.radiotrama.net | Ràdio Kaos 90.1FM Terrassa www.canangladajove.terrassa.net | Postscriptum Radio (només per internet) Terrassa www.postscriptumradio.org | Ràdio Pinsania 90.6FM Berguedà www.radiopinsania.wordpress.com | Ràdio 90 101.4FM Olot www.r90.org | Ràdio Klara 104.4FM València www.radioklara.org | Ràdio Malva 105FM València www.radiomalva.wordpress.com | Ràdio Aktiva 107.6FM Alcoi www.radioaktivafm.blogspot.com | Ràdio Mistelera 100.8FM Dènia - La Xara www.lamistelera.org

Coettv Nou Barris (Barcelona) coettv@gmail.com | Sants TV <http://sants.tv> | Gramenettv Gramenet del Besòs www.tvgramenet.org

Selecció d'alguns programes de LaTele. Podeu consultar la graella sencera o veure tots els vídeos a www.latele.cat. Emetem des de Plaça Espanya fins a Sant Pol de Mar al CANAL 37 DE LA TDT. Resintonitza la teva tele per trobar-nos! CADA NIT A PARTIR DE LES 20H30 NOUS PROGRAMES!

DILLUNS: 22h. L'Entrevista
DIMARTS: 22h. Docu...mental&Gènere
DIMECRES: 21:30h. Programa d'Horitzo TV

DIJOUS: 22h. Y tu qué miras gilipollas?
El programa de punk de LaTele
DIVENDRES: 21h. Programa de l'aigua

DISSABTE: 21h. La Xerrada
DIUMENGE: 23h. Zientzia i Zpirtu.

CONTRA LA LLE DEL SILENCI

POSEM LA DIRECTA

DES DEL 3 D'OCTUBRE, LA VEU DEL CARRER MINUT A MINUT

WWW.SETMANARIDIRECTA.INFO

, roda el món

internacional@setmanaridirecta.info

PAÍS BASC · ANÀLISI DE LA CONDEMNNA D'ARNALDO OTEGI I QUATRE POLÍTICS MÉS, QUE HA AIXECAT LES IRES DEL POBLE D'EUSKAL HERRIA

La realitat social que van negar durant anys els cau a sobre

Julen Arzuaga, advocat, membre de Behatokia - Observatori Basc dels Drets Humans, processat i absolt en el judici contra l'associació de solidaritat amb els presos polítics Askatasuna.
País Basc

El resultat és prou conegut: cinc condemnats, Arnaldo Otegi, Rafa Diez, Miren Zabaleta, Arkaitz Rodríguez i Sonia Jacinto. Els altres tres, Txelui Moreno, Manel Serra i Amaia Esnal, han estat absolts. Alliberats per allò que el tribunal opera amb precisió quirúrgica i, segons les proves objectives, atorga innocències i culpes amb el pols ferm que et dona tenir la llei a la mà. Però, innocència o culpabilitat de què? De fer política? De buscar un nou escenari polític per Euskal Herria i, per derivació, per a l'Estat espan-

ALBERT GARCIA

Unes 70 persones es van concentrar el 19 de setembre a la plaça Sant Jaume de Barcelona contra els empresonaments

La sentència del cas Bateragune demostra que el vell guió del 'tot és ETA' es manté inalterable; ja es va utilitzar contra Jarrai, Ekin, Egin o Gestoras

yol? De buscar treves, la pau? Se'ls ha acusat d'intentar reconstruir la formació il·legalitzada Batasuna a través del projecte Bateragune. Tots són culpables o innocents en parts iguals. Com d'altres desenes de milers de persones que donen suport obertament a les decisions adoptades darrerament per l'esquerra abertzale i que, a més, estan disposades a arremangar-se pels nous temps polítics. És cert, qualsevol pot saber a què es dedicaven els acusats perquè els fets, obstinats, més enllà de com els hagin volgut presentar a l'Audiència

Nacional espanyola, així ho evidencien. Perquè aquests fets, els del carrer, donen la raó als que estan asseguts al banc dels acusats i mostren la vena als ulls dels magistrats. Les proves inapel·lables demostren que sí, que són responsables d'un escenari polític millor.

Malauradament, la sentència del cas Bateragune demostra que el vell guió del *tot és ETA* es manté inalterable. La mateixa excusa que es va utilitzar contra Jarrai, Haika, Segi, Ekin, Egin, OrainSA, Xaki, Gestoras i Askatasuna, avui preval.

Els casos d'*Egunkaria* i Udalbiltza van obligar l'Audiència Nacional a canviar d'esquema. Amb dues sentències absolutories, es va posar en risc la interpretació perversa del *tot és ETA*, que ja començava a fer aigües. A Euskadi, ens preguntàvem si aquests dos casos serien dues simples excepcions a la regla o un punt d'inflexió. La pregunta no era en va: havien pres

la decisió de desmuntar la maleïda teoria? O simplement era una reliscada, una petita ensopogada en el pas ferm d'un tribunal d'excepció? Lamentablement, s'ha confirmat això segon. Un guió rof que avança.

I per què? Doncs perquè l'Audiència Nacional, com els *coscos de seguretat de l'Estat* i molts polítics, viuen del conflicte que alimenten continuament. No comprenen i temen un escenari com el que han dibuixat els que ara són condemnats. Com deia Arnaldo Otegi en una carta dirigida a l'opinió pública: "Encara existeixen forces molt poderoses instal·lades en diferents àmbits de l'Estat que controlen una agenda que té com a únic objectiu impedir la pau a Euskal Herria".

El cantant solidari Antón Reixa ho explicava d'un altra manera: "Por, pànic, terror... li tenen a un planeta basc". Por, pànic, terror que hi hagi un espai per a la democrà-

cia que desperti complicitats i obri noves possibilitats.

Però ni tan sols després de colpejar, per si de cas, les tenen totes. Els governants de Madrid aplaudixen la decisió. Portarà més pau, diuen. Els d'aquí s'amaguen i, amb la boca petita, acaten les decisions dels tribunals. No sempre ho han fet. En d'altres casos, comptats amb els dits d'una mà, els han negat la raó i ho han denunciat obertament. Sobretot quan els tribunals bascos han contradit els espanyols.

Hi ha un element diferencial entre el present i d'altres casos anteriors similars, ha rebotat a les mans del Partit Socialista d'Euskadi (PSE). No poden amagar que la situació política ha canviat i comenten que el tribunal hauria d'haver tingut en consideració la "realitat social" d'Euskadi abans de dictar sentència. Es mouen incòmodes perquè fins i tot pel PSE o pel PP basc, es viu una dicotomia

entre com es valora la situació al País Basc i com es veu a Madrid. Benvinguts els qui es desperten i topen amb una "realitat social" que han negat durant dècades.

Aleshores, quina és la debilitat del PSE? Per què aquests esdeveniments els agafen amb mal peu? Per què es revelen i apel·len a una "realitat social" que han trepitjat els seus propis tribunals? Perquè, a diferència de l'esquerra abertzale, no han fet la reflexió -ni l'autocrítica- dels nous temps i no tenen capacitat per entendre-la. Prefereixen deixar ens mans dels tribunals les decisions que ells no s'atreveixen a prendre. Va ser el cas de Bildu, encara que amb un resultat diferent, el cas recent de Bateragune, o el cas de Sortu i la doctrina Parot. Encara que sigui més còmode derivar les pròpies responsabilitats a altres persones, la decisió d'una justícia capritxosa i arbitrària no és sempre adequada en política.

Hi ha un element diferencial entre el present i d'altres casos anteriors similars, ha rebotat a les mans del PSE

Precisament, el diumenge 25 de setembre, una massa impressionant de persones va ocupar el centre de Bilbao per reclamar la fi dels judicis i de les condemnes com a forma de fer política. Rere la reivindicació de justícia, hi havia la demanda que deixin que els bascos dissenyin el seu propi dret. De nou citant Otegi dirigint-se a la seva gent: "La pau no arriba ni arribarà a Euskal Herria de la mà d'un estat de dret espanyol i-nexistent, sinó de la mà dels qui reivindiquen el dret de ser un Estat del poble basc". Una realitat social que ningú no pot vetar.

SAMUELIKO
30 DE FEBRERO

WWW.KASBAMUSIC.COM

CHAMITO
LA OFRENDA

, roda el món

PALESTINA • LA POSICIÓ DELS ESTATS UNITS I LA UE DIFICULTA L'ASSOLIMENT D'UN ESTAT PROPI

Occident continua al costat d'Israel

Marc Font
Jerusalem

Considerat un dirigent de perfil baix, gens carismàtic i sense legitimitat per ostentar els càrrecs que ocupa després d'anys sense eleccions, el president de l'Autoritat Nacional Palestina (ANP), Mahmud Abbas, va viure el seu gran dia el divendres 23 de setembre, quan va pronunciar un discurs molt emocionant davant l'Assemblea General de les Nacions Unides per demanar l'admissió de Palestina com a Estat membre de ple dret de l'organització. Milers de palestines van seguir el parlament en directe a través de pantalles gegants instal·lades a les grans ciutats de Cisjordània com Nablus, Betlem, Ramallah o Hebron. Després d'escoltar les paraules d'Abu Mazen -que és com se'l coneix popularment-, van reconèixer que, potser per primera vegada, se sentien orgullosos del màxim dirigent de l'Organització per a l'Alliberament de Palestina (OAP).

"Després de 63 anys de patiment, és hora de dir que ja n'hi ha prou, prou i prou", va assegurar Abbas, que també va afegir que "és hora de decidir si el món permetrà que Israel continuï amb l'ocupació amb total impunitat". Va parlar de pau, però va haver d'escoltar la cínica rèplica del primer ministre israelià, Benjamin Netanyahu, que va tornar a criticar la iniciativa palestina de recórrer a l'ONU i va assegurar que la solució del conflicte passa per negociar amb l'Es-

Una multitud de persones observa el discurs del president Abbas a la seu de l'ONU

tat hebreu. Les converses de pau, però, fa més d'un any que estan aturades davant la negativa de Tel Aviv de congelar la construcció als assentaments jueus dels territoris palestins. Hamàs, que no va permetre concentracions per seguir el

discurs a Gaza, va criticar que la intervenció d'Abbas es limités a reclamar un Estat palestí dins de les fronteres prèvies a la Guerra de juny de 1967, fet que suposa renunciar al 78% del territori històric del país.

A Ramallah, la reacció va ser diferent. Un estudiant de vint anys de la Universitat de Birzeit, Ghasan, destacava que finalment tindran un Estat reconegut internacionalment, tot i que subratllava: "Israel podrà declarar-nos la guerra pel simple fet que llancem pedres als seus soldats". El gest d'Abbas, més enllà de poder canviar l'*status quo* actual, ha servit perquè tothom es tregui les caretes i es posicioni clarament, cosa que ha fet palès el suport occidental a Israel.

acions bilaterals entre Israel i Palestina i han criticat la iniciativa d'Abbas. També s'han mostrat incapaces -ja sigui per manca de voluntat o de força- d'aturar la política hebrea de fets consumats (assentaments, mur, *check-points*...).

En aquest sentit, el Quartet (que aplega els EUA, la UE, l'ONU i Rússia) ha establert un nou full de ruta que implica reactivar les negociacions en un mes, propostes específiques sobre territori i seguretat en 90 dies, progressos substancials en mig any i un acord final per a les acaballes del 2012. La proposta, però, obvia qüestions claus com l'expansió contínua dels assentaments jueus i, mentre és vista amb bons ulls per Israel, ha estat rebuda amb escepticisme per les autoritats palestines, que han assumit que el Quartet no pot ser un mediador imparcial després del discurs sionista d'Obama a l'ONU.

L'ANP no descarta acceptar aquest full de ruta, mentre que l'executiu de Netanyahu continua amenaçant-la si no retira la petició de reconeixement a l'ONU. De moment, però, l'ocupació continua i, mentre alguns analistes preveuen un esclat de violència entre els palestins a mesura que l'orgull deixi pas a la frustració per la falta d'èxits tangibles, la realitat és que, de moment, les darreres víctimes -un mort i diversos ferits- de l'etern conflicte al Pròxim Orient continuen sent les del poble ocupat.

'Manu militar' per destruir la fàbrica de somnis de Kukutza III

El centre social Kukutza III del barri d'Errekalde de Bilbao ja no existeix com a espai físic. L'esperança que va néixer el 21 de setembre amb la suspensió de l'enderrocament, gràcies a la denúncia de l'associació de veïnes Errekaldeberri, es va desfer dos dies després amb la primera mossegada de l'excavadora que va començar l'enderroc. Van ser tres dies d'impunitat policial i política que van començar amb un desallotjament brutal que va trigar sis hores per desmuntar la resistència de les membres de l'assemblea de Kukutza, malgrat la utilització de tanques, pilotes i gasos lacrimògens per part de l'Ertzaintza. Violència indiscriminada que es va repetir el mateix dia 21 a la tarda, durant la manifestació de suport que va aplegar 7.000 persones i que va arribar al seu clímax el dia 23, amb l'ocupació policial del barri d'Errekalde, que va quedar a les fosques per facilitar l'acció de l'Ertzaintza. La ràtzia va incloure l'assalt a bars, portals de cases i l'ambulatori del barri. La resposta popular a l'enderroc va arribar fins a l'ajuntament de Bilbao i es va estendre pràcticament per tota la ciutat durant dotze hores. El resultat final dels tres dies de la vergonya ha estat de més de 60 persones detingudes, desenes de ferides i un barri indignat i furios. Kukutza IV comença a caminar. JUANJO NORA, BILBAO

JUANJO NORA

Des de l'ANP asseguren que compten amb els nou vots necessaris perquè tiri endavant la proposta palestina

Nova proposta d'Occident

Aquesta setmana, el Consell de Seguretat de l'ONU ha començat a debatre la proposta palestina. Des de l'ANP asseguren que compten amb els nou vots necessaris perquè tiri endavant, tot i que són conscients que no ho farà perquè, quan arribi el moment -en principi d'aquí unes quatre setmanes- els Estats Units utilitzaran el seu dret de vet. Tant Washington com la Unió Europea aposten per reactivar les negocia-

CAMBODJA · NOUS INFORMES REVELEN EL SUPORT OCCIDENTAL A LA GUERRILLA MAOISTA

El genocidi dels khmers rojos va ser instruit i finançat per Anglaterra i els EUA

Alex Romaguera

redaccio@setmanaridirecta.info

Vann Nath va morir el 5 de setembre passat a la capital de Cambodja, Phnom Penh, on regentava un petit restaurant al carrer 169. Quan no estava davant dels fogons, feia sessions de diàlisi. Tenia el fetege destrossat per les tortures que va patir al centre S-21 a mans dels khmers rojos, la guerrilla d'inspiració maoista que va sembrar de terror el país asiàtic entre 1975 i 1979. A diferència dels 1,7 milions de persones que van ser assassinades pel règim de Pol Pot (el 20% de la població), Nath va sobreviure gràcies a les seves habilitats artístiques: va rebre l'encàrrec de dibuixar els retrats del líder camperol amb els quals la guerrilla projectava la seva revolució criminal. Fins el dia del seu traspàs als 66 anys, el veí de Phnom Penh va esdevenir uns dels testimonis claus per conèixer les atrocitats comeses per la dictadura del partit Angkar, una organització que, amb aplicació d'un ferotge sistema de tall agrari, va buidar les ciutats per crear camps de treball, on es va produir el pitjor genocidi de l'època moderna. Els seus dibuixos, de traç sublim, rememoren la tragèdia i han ajudat a encarrilar els judicis contra els khmers, el darrer dels quals -celebrat el juny passat- va condemnar els quatre líders que quedaven vius.

El bombardeig nord-americà a Cambodja va alimentar els khmers i un desconegut Saloth Sar, després rebatejat com a Pol Pot

Com si fos una premonició, el judici va coincidir amb la malaltia i la mort de Nath, com a punt i final d'un dels episodis més sanguinaris ocorreguts mai a Indoxina. Però,

La guerrilla de Pol Pot va comptar amb l'ajuda dels EUA per perpetrar els seus crims

més enllà d'això, també va servir per evidenciar la col·laboració d'Anglaterra, dels Estats Units i, també, de la Xina en la gestació dels crims comesos per la dictadura maoista. Aquesta cooperació queda reflectida en nombrosos informes i declaracions d'antics militars nord-americans, com explica el llibre *La tragedia de Kampuchea Democrática* del periodista xilè Guillermo García, per qui els bombardejos ordenats pels presidents Lyndon Johnson i Richard Nixon el 1970 "no només van convertir Cambodja en el país més bombardejat de tota la història", sinó que també van donar ales als khmers per fer-se amb el poder i desplegar la seva barbàrie anys després.

Ajuda sanguinària

Cal recular fins el novembre de 1969, quan Richard Nixon, seguint els consells del seu assessor en Seguretat Nacional, Richard Kissinger, va posar en marxa l'*operació breakfast*, consistent a bombardejar Cambodja amb l'objectiu d'eliminar els vietcongs refugiats en aquest país. García cita una conversa tele-

fònica en què Kissinger comenta al general Alexander Haig el requeriment de Nixon: "Ell vol una campanya massiva de bombardejos sobre Cambodja. No vol excuses. És una ordre i ha de ser executada. Sobretot, cal atacar tot el que es mogui".

Caces B-52 van desfermar una autèntica pluja de projectils per destruir la Ruta Ho Chi Minh i donar suport al seu aliat, el general Lon Nol, la qual cosa va provocar un èxode del camperolat cap a Phnom Penh, que en poques setmanes va triplicar la seva població fins arribar al milió de persones. Però, unes altres 600.000 no van tenir la mateixa sort i van caure víctimes d'un atac que va descarregar més explosius que els rebuts pel Japó durant tota la Segona Guerra Mundial. Com explica Guillermo García, "la massa dels pesats B-52 va alimentar els joves khmers rojos i un desconegut Saloth Sar, després rebatejat amb el sobrenom de Pol Pot". Avui dia, afirma el periodista, "hi ha milers de projectils que anaven dirigits als vietcongs sense explotar a Cambodja; els camperols els troben enmig dels

cultius i els seus fills mentre juguen a les escoles o a les seves llars".

Després del suport indirecte a la guerrilla, es va passar al suport directe; primer, amb entrenaments militars durant el genocidi i, a partir de 1979, facilitant armes una vegada els khmers ja havien estat foragats de Cambotja pels vietnamites. Així es desprèn de les declaracions de diversos militars citats al llibre, segons els quals van instruir guerrillers gràcies al contacte que l'alt responsable de la CIA i conseller especial de Ronald Reagan, Ray Cline, va fer amb els seus comandaments.

Tot plegat ja ho havia insinuat un oficial del Servei Aeri Especial (SAS) britànic, Jonathan Weiner, en una entrevista a *The Guardian* el 16 d'octubre de 1990. Davant les preguntes del rotatiu anglès, Weiner recorda que els Estats Units, aleshores sota el mandat de Ronald Reagan i arran de l'expulsió dels khmers rojos de Cambotja, van finançar Pol Pot amb 85 milions de dòlars entre 1980 i 1986, d'acord amb la lògica que "els enemics dels meus enemics són amics meus". Fins i tot, diu el militar, van perme-

tre que la guerrilla utilitzés les bases nord-americanes de Tailàndia i van ajudar el príncep Norodom Sihanouk i el primer ministre Son Sann a organitzar el seu propi exèrcit.

Per evitar l'escàndol, un president Reagan infectat per altres casos va demanar a la primera ministra britànica, Margaret Thatcher, que les forces britàniques reemplaassin les nord-americanes. Llavors, Thatcher va enviar diversos destacaments del SAS a entrenar la guerrilla maoista, tant a Tailàndia com dins de Cambotja, entre els anys 1984 i 1987. "Van ensenyar nombroses tècniques de guerra als khmers", recorda Weiner, "perquè, d'entrada, només sabien matar la gent a cop de ganivet". L'any 1991, després que la *dama de ferro* negués qualsevol implicació dels seus militars en la formació de la guerrilla, el ministre de Defensa va admetre, en un judici, els fets que havien confessat Jonathan Weiner i altres caps del SAS.

Ronald Reagan i Margaret Thatcher van enviar diversos destacaments d'elit a la zona per entrenar la guerrilla d'Angkar

A la *tragedia de Kampuchea Democrática*, García narra totes les maniobres dels Estats Units i dels seus aliats per donar suport a Pol Pot abans, durant i després del genocidi. El llibre també desgrana la intervenció d'Anglaterra i de la Xina en "un experiment mogut per interessos polítics i geoestratègics" que ha quedat a la memòria pel seu nivell de crueltat. Washington, Londres i Pequín, que durant anys han obstaculitzat la creació del tribunal sobre els crims de Cambodja, encara han de passar comptes per la seva responsabilitat en el genocidi més sanguinari de la humanitat.

Tens una idea de negoci?
Ara Coop t'ajuda a fer-la realitat amb forma cooperativa

sectors
serveis a les persones
autoocupació
consum ecològic
solucions per a l'habitatge

assessorament
constitució
ajuts i subvencions
formació

Info@aracoop.coop www.aracoop.coop
c. Premià, 15, la planta - Bon 93 318 81 62

XERRADES DE TARDOR
VICTOR ALBA

cada divendres
de tardor a les 20 h
a la sala d'actes

ger

Entitat Cultural i Esportiva www.entitatger.cat
C/ Del Pi, 25 08910 Ribes, Garral (País de Catalunya)

Festival de Teatre del Casc Antic
del 29 setembre al 15 d'octubre, 21h30
Teatre de la Bona Sort de RAI C/ Carders 12, Pral, Barcelona
reserves entrades: 692104312 i en rai-art@pangea.org www.ral.pangea.org/ralart

dijous 29 setembre, 10€
21h30 - Batecs. Un passeig per la poesia catalana
22h30 - Concert Radibaba (fusió)

divendres 30 setembre, 10€
21h30 - Baltabarín. Juan Carlos Muñoz Navarro
22h30 - Concert Red Moods (piano i veu)

dissabte 1 octubre, 10€
21h30 - Fràgils como grillos. Cia. La carne expuesta
22h30 - Neri Funk Ensemble (jam session)

diumenge 2 octubre, 10€
21h30 - Cronopios. Cia. Argos Teatre

organitza RAI amb el suport de Co NCA

, expressions

expressions@setmanaridirecta.info

El Cicle Cants i Autors es consolida com a referent de la música catalana més compromesa i personal

El concert 'La cançó necessària' posarà el fermall d'or al festival

Juanjo Nora
expressions@setmanaridirecta.info

Sense dubte, són bons temps per la cançó d'autoria, tal com demostra la forjada de cantautores que, des de principis de la dècada passada, obre el camí a una nova cançó catalana i omple el buit que, a finals dels anys 80 i principis dels anys 90 del segle passat, va assolir l'escena musical catalana més compromesa, tant políticament com emocionalment.

No és casualitat que, en uns moments de desgavell social i polític com els que vivim actualment -i que també tenen incidència en allò més personal-, la cançó d'autor esdevingui el mirall on es reflecteixen les inquietuds, els desitjos i els temors de la gent. És el que va passar amb la primera Nova Cançó Catalana dels anys 60, 70 i primers 80. Una època agosarada que va gaudir d'una banda sonora excepcional, encara avui actual, però que va decaure de la mateixa manera que la contestació política i social de la qual va néixer, perduda en una crisi d'identitat i una manca de propostes i amb un públic interessat en altres ofertes musicals completament diferents pel que fa a l'estil musical i a la línia de pensament.

Una de les apostes de Cants i Autors és esdevenir un trampolí per a les noves creadores de la comarca

Fa quatre anys, el Casal Popular L'Esquerda de Granollers va posar en marxa el Cicle Cants i Autors, una aposta ferma i eclèctica per la música d'autoria contemporània catalana. La intenció primigènia era crear un espai a la ciutat de Granollers i, per extensió, al Vallès Oriental, en mostrar la varietat i el potencial de la creació musical més actual. Creat des de la humilitat que donen els pocs recursos, així no ha estat obstacle perquè, amb aquesta

Pau Riba ha actuat al Cicle Cants i Autors

quarta edició, Cants i Autors es consolidi com una referència clau del circuit musical dels Països Catalans, on es visualitza i se sent el més destacat de l'escena catalana més intimista, personal i compromesa de tot el territori. De fet, com a mostra de la seva heterogeneïtat i qualitat, els escenaris del Cants i Autors han acollit, en edicions anteriors, músics de la talla de Pau Riba, Feliu Ventura, El Petit de Cal Eril, Mazoni o Sanjosex, entre altres.

El festival d'enguany s'estén durant tot el més d'octubre i compta amb sis concerts, que destaquen -sobretot- pel gran nivell creatiu i musical i que confirmen aquesta miscel·lània d'estils i missatges i la representativitat de tot el territori.

La inauguració, l'1 d'octubre, anirà a càrrec de la fina ironia del terrassenc Roger Puig (també membre d'Els Nens Eutròfics i col·laborador amb el Brossa Quartet de Corda i Roger Mas), que amb les seves lletres dibuixa un retrat càustic de les incoherències vitals actuals. Amb ell, també hi haurà Els Assaltadors de Tàlems, amb l'humor i el llenguatge sense formalismes com a eines per parlar de les situacions més quotidianes, sota els ritmes del blues i el country.

El dia 8, a través d'una xerrada,

es presentarà el Col·lectiu Joan Pau Giné, una associació de músics de la Catalunya Nord nascuda el 2010 amb l'objectiu de revitalitzar la creació de la música en llengua catalana i donar suport a les bandes de la Catalunya Nord. Després de la presentació, actuaran dos dels grups ensenya del Col·lectiu, Llamp Te Frigui i Ben Gross.

Una altra de les apostes de Cants i Autors és esdevenir un trampolí per a les noves creadores de la comarca que, sense festivals com aquest, difícilment podrien donar a conèixer el seu treball. Així, el dia 15 serà el torn del granollerí Xavier Bonfill i la seva proposta de pop electrònic íntim.

El dia 22, es fondran l'experiència d'un clàssic i la brillantor d'una de les referents de la nova generació de cantautores. La granollerina Ivette Nadal, amb el seu últim disc *A l'Esquena d'un elefant*, compartirà escenari amb l'antic membre dels Zitzània, Eduard Canimas, que presentarà el seu últim treball *Sagrat Cor*.

Amb la seva primera maqueta (*Agrega'm*) descatalogada i en ple èxit del seu primer treball d'estudi, *EP*, Joan Monegre va anunciar, fa un any al seu bloc, que decidia deixar de fer concerts per descansar i poder dedicar-se a altres coses.

El Cants i Autors rescata l'*alter ego* de Carles Jove i, el dia 28, es podrà sentir de nou el seu folk obscur i les seves lletres profundes.

La gran nit del Cicle Cants i Autors serà el dia 29, amb el festival *La cançó necessària*. Sis cantautores reconegudes per la seva qualitat artística i també pel seu compromís social i polític -Cesk Freixas, Pau Alabajos, Meritxell Gené, Jordi Montañez, Andreu Valor i Josep Romeu- seran les protagonistes d'una nit única i, per ara, inèdita dins el panorama musical català. L'Esquerda, com a col·lectiu compromès i transformador de la realitat des de l'esquerra, entén la cultura com una eina més per assolir uns Països Catalans lliures i una societat justa i igualitària. És per això que impulsen aquesta iniciativa tan audaç, que mostrarà la renovació, l'actualització i el futur de la cançó protesta catalana.

La DIRECTA es complau de ser una de les col·laboradores del Cicle Cants i Autors 2011. Per aquesta raó, totes les nostres subscriptores gaudiran, pel fet de ser-ho, d'un preu especial en les entrades dels concerts i en l'abonament de tot el cicle, que es desenvoluparà al Casal Popular L'Esquerda i a la sala Sant Francesc de Granollers. Tots els concerts començaran a les 23h.

Cicle Cants i Autors 2011

Organitza: Casal Popular L'Esquerda (Enric Prat de la Riba, 31, Granollers). De l'1 al 29 d'octubre de 2011. Més info: www.cantsiautors.cat.

CONCERTS: Roger Puig + Els Assaltadors de Tàlems (1 d'octubre; C.P. l'Esquerda). Col·lectiu Joan Pau Giné amb Llamp Te Frigui i Ben Gross (8 d'octubre; Casa de Cultura Sant Francesc). Xavier Bonfill (5 d'octubre; C.P. l'Esquerda). Ivette Nadal i Eduard Canimas (22 d'octubre; C.C. Sant Francesc). Joan Monegre (28 d'octubre; C.P. l'Esquerda). *La Cançó Necessària*. Cesk Freixas, Pau Alabajos, Meritxell Gené, Jordi Montañez, Andreu Valor i Josep Romeu (29 d'octubre; Casa de Cultura Sant Francesc). ESPAIS: Casa de Cultura Sant Francesc (C. Espí i Grau, 1, Granollers), que ja va ser l'espai central de les dues primeres edicions. Dies 8, 22, 29 octubre. Casal Popular l'Esquerda (Enric Prat de la Riba, 31, Granollers), seu del col·lectiu que l'organitza. Dies 1, 15 i 28. PREU DEL CICLE: Els Abonaments es poden comprar al C.P. l'Esquerda (Enric Prat de la Riba, 31) i durant la primera i la segona nit del cicle. Abonament: Sòcies (Esquerda, Directa, AC, tr3sC): 12 euros. No sòcies: 25 euros. Preu concert: Casal Popular Sòcies (Esquerda, Directa, AC, tr3sC): 1 euro. No sòcies: 3 euros. Casa Cultura Sant Francesc. Sòcies (Esquerda, Directa, AC, tr3sC): 5 euros. No Sòcies: 8 euros.

MÚSICA

La unió de reivindicació i emocions

Amb 'La mirada infinita', Josep Romeu encara amb optimisme la cançó d'autoria

Josep Romeu és un cantautor implicat en les lluites socials i nacionals

Josep M. Llauredó
elcamp@setmanaridirecta.info

Del cor dels moviments socials de la ciutat de Tarragona, va sorgir el cantautor local més conegut a tot el Camp. El jove Josep Romeu, implicat en les lluites socials i nacionals, va començar l'aventura de la cançó el 2006 i, amb el seu primer senzill, *Petjades* (2008), va significar-se a tots els concerts -més de 200 ja- que va fer arreu dels Països Catalans i part de l'estranger. Així doncs, va engregar el projecte de cançó d'autor a finals de 2006 i va gravar una maqueta a finals de 2007, però no va ser fins a mitjans de 2008 que va enregistrar el seu primer treball a l'APX de Vilafranca del Penedès. Ja des del principi, va demostrar el seu ferm lligam amb els col·lectius i les seves preocupacions, tot comproment-se amb el relançament de la cançó d'autoria, juntament amb Pau Alabajos, Cesk Freixas -amb qui ha col·laborat en nombroses ocasions- i Jordi Montañez, entre d'altres.

Dels tocs de swing i de blues del primer disc, passa -amb força més influències literàries- al pop, tot i que es manté fidel a la filoso-

fia que l'acompanya des que va iniciar el llarg camí de la música. Aquesta és, podríem dir, una de les definicions de *La mirada infinita*, producte de setmanes a La Casamurada (Banyeres del Penedès) sota la supervisió de Jesús Rovira (baixista i compositor de Lax'n'Busto) i amb l'ajuda de la seva banda de músics.

Amb el disc ja a la venda i una nova web, Josep Romeu ha protagonitzat el seu primer videoclip amb la cançó "Que pari tot", en què apareix amb la seva inseparable guitarra compartint moments amb la banda. Encara que és conscient del mal moment de la professió musical, afronta el repte amb optimisme, tal com es pot palpar en aquest últim treball, ja que la finalitat és difondre el missatge, la idea de la revolta social i nacional. Això s'ajunta amb uns referents culturals ben clars, entre els quals destaquen Ovidi Montllor, Silvio Rodríguez o Víctor Jara.

Els seus primers temes també es van sentir a Galícia, el País Basc i Sardenya. Tanmateix, no van ser els únics. El diumenge 23 d'octubre a dos quarts de 8 del vespre, presenta, al Teatre Magatzem de Tarragona, les seves lletres -la majoria ja cantades en

Josep Romeu

La mirada infinita.
Temps Record, 2011.
Més info www.josepromeu.cat.

els darrers concerts- i versions i poemes dels seus autors preferits.

Així doncs, *La mirada infinita* (Temps Record), a banda de la melodia del videoclip, "Que pari tot", conté diverses cançons de compromís social i d'altres més personals i intimistes: "En clau de futur", "Companya rebel", "Crítica/autocrítica", "Entre tu i els carrers", "Moments", "Resum inacabat", "Serà amb la veu", "Mil motius", "Batzegades" i "Mestres". En total, onze pistes plenes de reivindicació i d'emocions.

LLIBRES

'Harraga': il·legals de mar endins

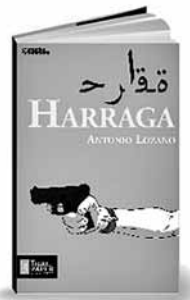

Els 'harraga', sovint, no poden arribar al seu destí

Arnau Galí i Montiel
expressions@setmanaridirecta.info

Començar una editorial no deu ser fàcil. I obrir una col·lecció de novel·la negra deu ser, igualment, complicat. Suposem que cal enganxar el públic lector des del primer llibre, amb un ritme vibrant que et faci sentir la necessitat de treure el llibre de la bossa sempre que el portis a sobre; de seguir el següent paràgraf on el vas deixar anit, quan els ulls et van dir prou; de saber on tens el protagonista d'ahir, que vas deixar perseguit pels enemics que l'assetgen... Doncs, l'editorial Tigre de Paper, de la mà d'Antonio Lozano, ho ha aconseguit.

Harraga és una paraula marroquina que significa "els que cremen". A la novel·la, automàticament, es fa el paral·lelisme amb "els que cremen els papers" per deixar una vida enrere i saltar el bassal de misèria que separa l'Àfrica de la Península Ibèrica. És el nom que reben les persones que emigren *il·legalment* viatjant per terra i per mar amb l'objectiu d'entrar a l'anhelada Europa. La novel·la transcorre per les ciutats de Màlaga i Granada i recorre els circuits de les màfies de la droga a través del seu protagonista, un tangerí amb ganes d'ascendir socialment. Ràpidament, es veu immers en l'espiral violenta del tràfic de persones, joves africans que hipotequen la família i les amistats per sortir de les misèries de la seva terra. L'autor -el tange-

Harraga

Antonio Lozano.
Tigre de Paper edicions, 2011.
146 pàgines.

rí Antonio Lozano- aconsegueix fer-nos entrar a la vida de les diferents *famílies* que operen en aquest sector en connivència amb les diferents administracions i, alhora, ens explica les misèries dels seus protagonistes.

Aquesta novel·la que registra les consciències de les lectores pertany a la col·lecció "Alerta felina. El roig dins el negre" i compta amb el suport de l'Associació Espai Democràtic Intercultural. D'aquesta manera, Tigre de paper busca teixir aliances entre la lectura i els moviments socials, entre la literatura i la política. Segurament han encertat el moment; i el lloc, evidentment.

Antonio Téllez Solà
Sabaté
Quinze anys de guerrilla urbana antifranquista (1945-1960)
Primera edició en català de la biografia del guerriller anarcosindicalista
ISBN 978-84-92559-18-3 | 320 pàgs. | 12 €
www.viruseditorial.net

terra d'escudella
www.tdk.cat
menú al migdia
carta de nit
taules d'embotits
amanides
patates braves
cerveses artesanes
cultura popular
exposicions
C/ Premià, 20 baixos, Sants (Bcn)
tel. 93 422 16 13

pobleviu.cat
El portal
dels moviments
socials del Camp
www.pobleviu.cat

, expressions

TEATRE

Octubre independent al Teatre de la Bona Sort

RAI organitza la vuitena edició del Festival de Teatre del Casc Antic

Estel Barbé
expressions@setmanaridirecta.info

El Teatre de la Bona Sort és, des de fa temps, un dels escenaris més privilegiats per gaudir de les companyies emergents i consolidades del teatre independent barceloní. Seguint amb la tradició, del 29 de setembre al 15 d'octubre, acull una nova edició del Festival de Teatre del Casc Antic organitzat per RAI, l'associació que el regenta. Estrenes absolutes, companyies emer-

gents, residents i un fort component multicultural. Una combinació explosiva que marca un cartell on destaquen noms propis, com el de Jango Edwards, però on també hi ha cabuda per grups que preparen el seu primer muntatge en aquesta ocasió. Al marge, tot un seguit d'activitats paral·leles que van més enllà de les arts escèniques i que acaben d'arrodonar la programació d'aquesta vuitena edició del festival. A continuació, tres petits tastos de les onze propostes del cartell.

Vuitè Festival de Teatre del Casc Antic

Del 29 de setembre al 15 d'octubre. Teatre de la Bona Sort de RAI. C. Carders, 12, principal. Barcelona. Més info: <http://rai.pangea.org/rairt/>.

Un passeig per la poesia de casa nostra

El festival de teatre inaugura aquesta edició amb l'estrena d'una peça de poesia dramatitzada a càrrec de la jove companyia Ex-libris. Es tracta d'un muntatge audiovisual on la música, el vídeoart i la interpretació van de la mà per conduir les espectadores al llarg d'un recorregut per la poesia

catalana. Des d'Ausiàs March fins a la contemporània Maria Mercè Marçal, l'espectacle dona molta importància al fet musical, sincronitzat en tot moment amb una única actriu sobre l'escenari, Georgina de Yebra. Una posada en escena visual i visceral que trenca els esquemes del que entenem com

a recital de poesia tradicional, per demostrar-nos que una altra manera d'escoltar i veure els versos és possible.

- ▶ TÍTOL: *Batecs. Un passeig per la poesia catalana.*
- ▶ CIA: Ex-libris.
- ▶ Dijous 29 de setembre - 21:30h.

Un nou contracte social

Tragicomèdia amb forta crítica social basada en un text de Nacho Rey i dirigida

per Matías Di Lillo. Un escenari ben possible: després de la crisi de 2008, les entitats bancàries, les indústries i els agents socials es posen d'acord per crear un nou Estat. El sistema capitalista tradicional ha quedat obsolet i l'Estat adopta un rol totalment proteccionista. Un sistema nou, capaç d'oferir a la gent un benestar complet -que engloba des de l'habitatge fins a les vacances- a

través d'un contracte. Aquest contracte, però, té una sèrie de terminis basats en la productivitat de cadascú. Què passa quan les famílies no poden complir-los? Com reacciona aquest nou Estat? I finalment, com reaccionem nosaltres mateixes?

- ▶ TÍTOL: *Sociedad de bien estar.*
- ▶ CIA: La Turbia.
- ▶ Dijous 6 d'octubre - 21:30h.

Art en col·lectiu

Nou muntatge d'aquest col·lectiu de creació artística nascut el 2006 amb el muntatge *Toco Fondo*. En aquesta ocasió, La Mengana torna a oferir-nos un espectacle sorgit de l'àmbit experimental i, com sempre, utilitzant la fusió de diverses arts. Formada per vàries integrants, aquest col·lectiu d'artistes se centra en

generar espais d'apropament entre l'art i les persones, i també a combinar aquestes iniciatives amb l'educació. Entre els principals gèneres que treballen, trobem la dansa, el teatre, la música, la pintura i les arts visuals.

- ▶ TÍTOL: *2 solos y una canción desesperada.*
- ▶ CIA: Colectivo La Mengana.
- ▶ Dijous 13 d'octubre - 21:30h.

CAMPANYES

No és fàcil fer-ne deu, però sí que és possible

L'Associació Obrim els Ulls-Ripollès Solidari ha celebrat el seu desè aniversari

MARIBEL DEL RIO

Una de les activitats organitzada per l'associació Obrim els Ulls

Montse Maestre
expressions@setmanaridirecta.info

Ja fa més de deu anys, una colla de persones residents al Ripollès vam decidir organitzar un espai de trobada per reflexionar sobre les desigualtats existents al nostre món i, mitjançant un procés crític compartit, desenvolupar diferents accions encaminades a desfer-les, si més no, a petita escala. Fins avui, el projecte s'ha aixoplugat sota el nom Obrim els Ulls-Ripollès Solidari. Una cobertura associativa àmplia que ha intentat acollir propostes transformadores, idees de revolta social i perspectives diverses, totes elles caracteritzades per la participació activa intergeneracional i intercultural, amb el propòsit clar de contribuir a generar un canvi centrat en les relacions humanes; un canvi que té la sostenibilitat, la solidaritat i la justícia com a motors de referència.

En aquesta línia, la sensibilització local ha esdevingut el seu gran eix de treball i s'ha posat en pràctica a través de tallers, cicles de xerrades, documentals, concentracions, venda de productes de comerç just, una revista... i altres activitats puntuals que han anat sorgint com a resposta enèrgica i clara davant el que passa al nostre voltant. Petites engrunes que, pas a pas, han edificat i continuen bastint un mur de pedra on topen, sense oportunitats, la intolerància, la xenofòbia i el racisme. Avui, però, cal fer esment d'una iniciativa en concret, d'un pilar de base que

Obrim els Ulls-Ripollès Solidari

Sala Eudald Graells.
Passeig Sant Joan, 1 (Ripoll).
Telèfon 691524653.
obrimelsulls2002@hotmail.com

ha guarnit Ripoll de colors, olors, textures, sabors i paraules. Un punt d'inici i un punt d'arribada enmig de tot aquest entramat que, el 24 de setembre de 2011, ha complert el seu desè aniversari. L'encontre dels mil encontres: la Festa de la Diversitat.

I com tothom sap, quan hi ha dates senyalades, es fan celebracions especials. Per aquest motiu, la desena edició de la nostra festa, de la festa de totes i tots, ha estat una mica el mateix i una mica una altra cosa. Adaptada al moment i desarrelada dels clíxés. Amb un nombre important de persones lluint damunt el pit les paraules de Joan Fuster "Criden per veure si ens faran callar", hem pogut caminar enmig d'obres d'art posades en escena, menjars diversos a disposició dels bons paladars, jocs infantils reciclats amb la complicitat dels somriures de les més grans i les més petites, partits de futbol amb contrincants provinents d'arreu, un micròfon obert atent als mots i les melodies i uns concerts amb ritmes de la terra. Un gran dia, una gran nit. No és fàcil fer-ne deu, però sí que és possible.

CAMPANYES

Bescanó va de bòlit amb el bèlit

Arriba el tercer campionat de bèlit de Bescanó, que consolida cada cop més aquest esport tradicional dels Països Catalans

XOSE SÁNCHEZ

Un moment d'una partida de bèlit disputada a Vilafranca del Penedès durant el passat mes de juny

Anna Pujol Reig
expressions@setmanaridirecta.info

Quant vaig rebre el correu amb l'assumpte "us sona el bèlit?", de sobte, em van venir a la ment les anècdotes de l'àvia, aquelles paraules que pensaves que havies enterrat i que, un bon dia, descobreixes que, de cop, tenen més sentit. I es que l'àvia ja em parlava del bèlit, aquell joc que entretenia durant hores tota la quitxalla; un joc que necessita ben poc per poder-se practicar: unes pales i una canya, bastonet o *bòlit* en forma cònica i aire lliure.

Resulta que aquest joc que deia la meua àvia és un dels esports tradicionals dels Països Catalans i, tot i no haver-se perdut mai del tot, el mèrit d'haver-lo recuperat ha estat de l'Associació de veïns del barri de Sant Narcís de Girona, que fa set anys va començar a organitzar l'anomenat Campionat del Món de bèlit. En aquesta darrera edició, hi van participar un total de setze equips dels Països Catalans, però, fora d'aquest àmbit, també hi ha jocs de característiques similars que es comencen a recuperar. A Galícia, per exemple, hi ha la competició de *bilharda*; a Astúries, el *liriu*, recuperat més recentment; a Alemanya, hi ha el *kippel-kappel*; a Eslovènia, ja existeix una competició consolidada de *pandolo* i al Pakistan, l'Índia, Bangla Desh i el Nepal el *gulli-dandi* i el *dandi biyo* són l'esport nacional no oficial. De fet, l'últim gran derbi va ser l'enfrontament entre els Països Catalans i Galícia el gener passat, que va motivar l'aparició del Casus Bèlit de Sants, primer equip de la comarca del Barcelonès. En pocs

mesos, també han aparegut les Panarres de les Corts i el Bèlit Nord de l'Eixample i, a l'Hospitalet, hi ha un equip en procés de creació, motiu pel qual s'està pensant organitzar un campionat regional de cara la temporada vinent.

Com funciona el bèlit?

S'enfronten dos equips de tres o més persones cadascun. Cada jugadora té una pala i el bèlit es col·loca en una plataforma. Tot seguit, una de les jugadores, amb la pala en posició vertical, dona un cop a la part cònica del bèlit i fa que s'alci. Un cop a l'aire, les jugadores han de picar el bèlit amb una paleta, com si fos una raqueta, per intentar que vagi el més lluny possible. Mentre el bèlit vola, les jugadores de l'equip contrari tracten d'agafar-lo, però, quan cau a terra, ja no el poden tocar. Si no l'han pogut tocar, el jugador que colpeja repeteix aquesta acció tres vegades, partint des d'on ha arribat el bèlit amb el darrer cop. Si una de les jugadores de l'altre equip agafa el bèlit mentre vola, passa a colpejar. Si després de les tres vegades de ventar-li cop, no l'ha agafat ningú, la jugadora següent tira el bèlit des d'on ha caigut la darrera vegada contra la paleta, que ha estat col·locada damunt la ratlla de sortida; si la toca, passa a ser qui colpeja; si no, ho prova la següent i així fins que algú toca la paleta. Si després de provar-ho tothom no l'ha tocat ningú, torna a colpejar la mateixa persona que ho ha fet abans, perquè no s'ha aconseguit desplaçar-la.

El joc es podrà veure en directe el proper cap de setmana a Bescanó, localitat on l'Associació d'Acció Cultural La Miquela organitza el

Dissabte 1 i Diumenge 2 d'octubre (de nou del matí fins a les dues), 3r Campionat de Bèlit de Bescanó. Lloc: "Parc del Bèlit", davant Casal dels Jubilats

Patrocinat per:

I diumenge, ARROSSADA POPULAR a la pista coberta VENDA DE TQUETOS a Ca la Pila, Can Ferran i Can Rafel

Àrea de suport del l'ajuntament de Vilafranca

+INFO
<http://lamiquela.blogspot.com/p/belit-2011-bescano.html>
<http://vadebelit.blogspot.com/>
<http://totbelit.blogspot.com/>

tercer campionat de bèlit. Hi participaran cinc equips de Girona, Los Primos (equip romaní i campió de Sant Narcís d'enguany), Taronges (subcampions a Sant Narcís), Can Barraca (campions de Bescanó l'any passat i tercers de Sant Narcís), Mosquetes Mortes i Belitaires, a part dels Límit 7, el Mas Llunès de Bescanó, els Casus Bèlit de Sants. Aquests vuit equips es dividiran en dos grups de quatre i jugaran una lligueta a una volta el dia 1 al matí i una altra el dia 2. Els aparellaments per a la fase final es faran en funció de la posició dels equips i cada equip es disputarà una posició fins els primers, que es disputaran la gran final. A part dels actes centrats en l'aspecte esportiu, també hi haurà una arrossada popular.

. ZONA LLIURE

CODI REBEL

La informàtica en un núvol

Daniel Martí, membre de GNU/Linux.cat

Últimament se n'ha parlat molt, del sistema *cloud computing*. Empreses com Google o Amazon hi han invertit milions i altres com Dell han intentat, desesperadament, fer-se amb el seu copyright. Estem parlant del que, probablement, serà el *boom* informàtic de la dècada, tot i que a simple vista no ho sembla. I quina és, doncs, aquesta idea que té tant d'èxit arreu del món?

Tot i que sembla poc realista, el tema és que el nou sistema ja és present en el nostre dia a dia

Imagina que poguessis compartir no només les dades, sinó també l'ordinador i el sistema operatiu arreu dels teus dispositius electrònics. L'anomenat núvol -o *cloud*- actuaria de manera similar a un servidor per acollir els sistemes operatius de tothom i executaria els programes ell mateix. Així doncs, amb una connexió a Internet, tu podríes accedir al teu ordinador i les teves dades des del telèfon, escriptori, *tablet* o fins i tot televisor. Qualsevol d'aquests aparells electrònics actuaria com un client i interactuaria entre tu i el teu sistema operatiu dins el núvol.

I doncs, quina és la diferència entre un servidor normal i corrent i un *cloud*? Bàsicament, que l'execució de programes

tindria lloc dins el servidor i no pas al teu aparell electrònic. A nivell pràctic, pot semblar que és gairebé el mateix, però, si es posa en pràctica, suposa uns avantatges molt innovadors. Tenir un sistema operatiu en un núvol ens permetria, allà on fóssim, tenir accés al nostre ordinador a través d'un altre ordinador amb accés a Internet. Això sobrepasa la idea que teníem fins avui d'un servidor, ja que aquest mai no havia servit per allotjar un sistema operatiu complet.

Tot i que aquesta idea sembla poc realista, el tema és que el nou sistema ja és present en el nostre dia a dia. Segurament, molts de vosaltres teniu un compte a Google Mail i feu servir la interfície web per llegir i enviar correus. Doncs bé, vosaltres ja sou usuaris d'un núvol. Per quina raó? Doncs, bàsicament, perquè les dades les emmagatzema, processa i organitza Google i el teu ordinador client només intervé en el procés mostrant una pàgina al navegador i ensenyant-te la informació que rep a través d'Internet.

Però, com tot gran avenç tecnològic, també té els seus inconvenients. Entre ells, els més populars són la pèrdua de la privacitat i del poder sobre el sistema i les dades personals. Hi ha normes i contractes que ho solenionen, sí, però això no evita que les teves dades siguin físicament a milers de quilòmetres del teu ordinador. Tampoc és que allà estiguin poc segures o que hàgim de desconfiar dels proveïdors d'aquest tipus de serveis. Tot i això, no és bo utilitzar-los sense mesura i cal anar amb compte amb les coses que pugem a la xarxa.

, agenda directa

BARCELONA

Dimecres 28 de setembre
Titelles "El todo morido"
 Via Favència, 288.
 18:30h Biblioteca Les Roquetes
 A càrrec de la Companyia El Topil -
 Mèxic. En el marc de la Titellada 2011

Dijous 29 de setembre
Actes de la Titellada 2011.
Mostra de Titelles de Les Roquetes
 Plaça dels Titellaires
 18h Demo-taller. 18:15h Homenatge a
 Toni Zafra. 18:30h *Quantum-Companyia*
 Toni Zafra. 19:30h Xocolatada popular

Dijous 29 de setembre
Concert: Iris On Fall
 20h El Brot
 Gran Via de les Corts Catalanes, 837.
 Més informació:
 elbrotbar.wordpress.com

Gala dels Documentals Socials, al Raval!
 19h al local de l'SCI-Cat
 C. del Carme 95, baixos 2a.
 Els alumnes del curs *Documental Social: Eines audiovisuals x l'educació intercultural* del mes de juliol us presenten els seus curtmetratges, que tenen l'intercanvi i l'educació intercultural al barri del Raval com a protagonistes. A més, també s'inaugurarà l'exposició sobre *SERVAS*, organització internacional que estimula l'intercanvi d'idees per ajudar a comprendre diferents cultures, tradicions i estils de vida i promou la pau a través de mitjans no violents arreu del món. Pots trobar més informació sobre *Servas* a la seva web.
 Més informació: www.sci-cat.org/

Concert de Daniel Sáez i Fabricants
 20h El Brot
 Gran Via de les Corts Catalanes, 837.
 Més informació:
 elbrotbar.wordpress.com

Divendres 30 de setembre
Festeta pro Hort urbà
 20h CSO La Gordíssima. C. Pons i Gallarza, 10. Xerrada-debat amb persones d'altres horts urbans. Concert de Miguel

Festa Ítaca 2011

La Barceloneta es reclama

BARCELONA, 30 de setembre, 1 i 2 d'octubre

Plaça Hilari Salvadó

Divendres 30 de setembre: 20:30h Cercavila-espectacle a càrrec de la Cia. Sarruga. Recorregut: sortida des del Centre Cívic, carrers Andrea Dòria, Atlàntida, Maquinista, Baluard, Sant Carles i arribada a la plaça Hilari Salvadó. 21h Fotomatón. T'agradaria ser protagonista d'una pel·lícula i sortir al cartell? 22h Projectió de curts. 23h Tyler (pop/rock). 00h Mezicale (fusió àrab-flamenc). **Dissabte 1 d'octubre:** 10h Merkadillo de segona mà i treballs manuals durant tot el dia. 12:30h Ball de bastons i danses regionals a càrrec de la Colla de Bastoners de Gràcia. 17:30h Las Kely presenten: *Gracia, ritmo y juventud de la mujer mileurista*. 18h Teatre de carrer. Comissió de Teatres Indignats, presenta: *Capercucia y los lobbys feroces y otros cuentos. Mi niacciones para la desconfusión*. 19:30h Quadre flamenc: *el Tatò*: cantautor; Sergio *el Piraña*: guitarra; Ramon Olivares: cajón; Ruth: ball. Organitza: Flamenco Producciones. 20:45h El Halcón y los zorros plateaos (Rumba). 22:15h Rimbaran (Rimba, fusió de diferents estils musicals). 23:45h Microagua (Mediterranean reggae). **Diumenge 2 d'octubre:** 13h Batukada, a càrrec dels Kukumku, Tabalers de la colla de Ciutat Vella. 14h Botifarrada (botifarra amb pa de pagès amb tomàquet, patata al caliu i beguda, 3,5 euros). 18h La Barceloneta es mou: capoeira, danses africanes i altres danses. Organitza: Centre Cívic de la Barceloneta. 19:30h *Mirada Periferika*, espectacle de circ i malabars per a tota la família, a càrrec de l'Associació Cultural La Casa Amarilla. 21h Mab-Minimal Acoustic Band (Didgeridoo, Dome Control i percussions amb bases electròniques). 22:30h Jazz, Jam Session, a càrrec del grup de Jazz de l'associació Els castells de la muntanya. L'exposició de les fotos del fotomatón es podrà veure al vestíbul del Centre Cívic del 17 al 28 d'octubre. Tots els espectacles i actuacions dels artistes convidats són totalment gratuïts. Si us agraden, acceptaran de bon grat la vostra col·laboració. Organitza: 4x4 Barceloneta

Més informació: www.nuestraavidaloca.wordpress.com

Àngel de la Rosa (cantautor cubà de Santa Clara) i possibles convidats. Punxadiscos. Organitza: Hort Urbà Comunitari i Ecològic de Sant Andreu <http://lagordissima.wordpress.com/>

Diumenge 2 d'octubre
Titelles: 'Vamos que nos vamos!'
 18:30h Ateneu Popular de Nou Barris
 C. Portlligat, 11-15.
 A càrrec de la Companyia Grup Taller

Pepe Otal de Barcelona
 En el marc de la Titellada 2011

Dilluns 3 d'octubre
Cafeta de dilluns
 19h CSO La Gordíssima
 C. Pons i Gallarza, 10.
 Organitza: CSO La Gordíssima
 A partir de les 19h, botiga gratis
 Més informació:
<http://lagordissima.wordpress.com/>

Figueres
30 de setembre
 Projectió de 'Khaloucha'
 20:15h Museu de l'Empordà
 Rambla, 2.
 De Nejib Belkadihi. Tunísia, 2006. Dins la Primera Mostra de Cinema Àrab i Mediterrani. Xerrada posterior amb el realitzador figuerenc Lluís Galter, director de *Caracemada*.
 Per a les habitants del barri, els rodages són una oportunitat per poder-se escapar de la rutina diària i viure moments intensos, des que es prepara fins que es projecta la pel·lícula a la cafeteria del barri. La càmera segueix Kahloucha mentre filma la seva última obra: *Tarzan dels àrabs*.
 Organitza: Sodepau i Cineclub Diòptria

1 d'octubre 2011
Projectió d'"Islamour"
 20:15h Museu de l'Empordà
 Rambla, 2.
 De Chraïbi Saâd. Marroc, 2007. Dins la Primera Mostra de Cinema Àrab i Mediterrani. Xerrada posterior amb el seu director. Després dels atemptats de l'11 de setembre de 2001 als EUA, molta gent àrabo-musulmana va haver de sortir del país a conseqüència de les vexacions de què eren objecte. Una família mixta de pare marroquí i mare nord-americana i els seus dos fills decideixen tornar al Marroc. La família viu el conflicte entre la voluntat del pare de tornar a les seves arrels i el rebuig de la mare. Atrapats entre dos fronts, els fills busquen la seva pròpia identitat enmig del foc creuat.
 Organitza: Sodepau i Cineclub Diòptria

> CANVIAR · COMPARTIR · PROJECTAR

Envia'ns el teu anunci, màxim 15 paraules, amb el teu correu o contacte a: intercanvis@setmanaridirecta.info

Busquem casa de pagès per arreglar i anar-hi a viure al voltant del Vallès Central. Contacte: Ares 680 45 49 83

Projecte de cooperativa alimentària del Barcelonès necessita un congelador. Es prefereix l'intercanvi o la donació, però també s'hi poden posar diners. Contacte: Roger 663 463 204

Ateneu Popular de Vallcarca: **lloguem bucs d'assaig musical per bandes** a preus populars al barri de Valldaura. Contacte: Jordi 660 96 42 01

Ateneu cerca **pissarra, preferentment de retoladors**, per impartir cursos diversos. La venim a buscar. Contacte: aresar-bos@gmail.com

El col·lectiu Reciclem-Reutilitzant ofereix **espai gratuït a la seva web a totes les persones que vulguin anunciar les seves propostes d'intercanvi**. Contacte: www.reutil.net

S'ofereixen gossos en adopció per tancament de gosserra. És urgent, poden sacrificar-los. Contacte: Mónica 629 278 238

> EL TEMPS

DIJOURS 29

Més i més monotonia meteorològica. Temperatures més altes de l'habitual i altes pressions de l'anticicló de les Açores.

DIVENDRES 30

L'anticicló enviarà una falca fins a l'interior d'Europa, provocant boires a les comarques interiors durant el matí.

DISSABTE 1

Un lleuger fluxe de llvent comportarà un augment dels núvols a la costa, i fins i tot ruixats al País Valencià.

DIUMENGE 2

La nuvolositat s'aniran trencant de nord a sud. Al final del dia predominarà el sol a la majoria de comarques.

DILLUNS 3

Altres cop l'anticicló s'imposarà tot poderós i amb valors termomètrics pràcticament d'estiu. Vents en calma.

DIMARTS 4

Caloreta a les hores centrals del dia. Algunes màximes superaran els 30 graus a l'interior. Nits més fresques.

GIRONA

4 d'octubre

Xerrada:

'Retallem la despesa militar! Els casos d'Espanya, l'Àfrica i l'Amèrica del Sud'
19h Aula C de la Casa de Cultura Plaça Hospital, 6.

Dos experts sobre desarmament, Lexys Rendón (Veneçuela) i Rob Thomson (Sud-àfrica) seran a Girona per exposar les polítiques armamentistes dels seus països respectius i com la despesa militar suposa un obstacle pel desenvolupament. Per part de l'ICIP, també es farà una pinzellada de la despesa militar a l'Estat espanyol. Hi haurà servei de traducció.

Loc: Aula C de la Casa de Cultura (Girona)

Organitza: Institut Català Internacional per la Pau i Coordinadora d'ONG Solidàries

GRAMENET DE BESÒS

Dimecres 5 d'octubre

Presentació Correllengua 2011

20h Biblioteca Central
C. Jardí de Can Sisteré

Presentació de les activitats del Correllengua a càrrec de Sergi Arnau
Intervencions: *La immersió lingüística a Santa Coloma*, a càrrec de Robert Cama (mestre i impulsor del procés d'immersió a la ciutat), Quima Gumbau (mare durant la implantació del model) i d'altres ponents a confirmar.

Organitza: CAL

Més informació: <http://correllenguagramenet.blogspot.com>

GRANOLLERS

Dijous 29 de setembre

Concert Musicant

21:30h Anònims, menjars i pensars
C. Ricomà, 57.
Sergi B'Hada, Albertilius, Ponchocolor

MANLLEU

Dissabte 1 d'octubre

Xerrada: 'Com funciona el món d'avui?'

18h Sala auditori (1r pis) de Can Puget

**Vintena Trobada de Barcelona
'Desmuntant el negoci de la guerra'**

BARCELONA, 29, 30 de setembre i 1 d'octubre

Vintena trobada d'activistes contra la guerra d'arreu del món

Tots els actes al CCCB
C. Montalegre, 5.

Dijous 29 de setembre: 19h Presentació. Amb Xavier Masllorens (President de la Fundació per la Pau) i Arcadi Oliveres (President de Justícia i Pau). 19:20h Conferència inaugural *Superar la guerra per construir la pau*. Federico Mayor Zaragoza, president de la Fundació Cultura de Paz. **Divendres 30 de setembre:** 19h Taula Rodona. *Què, qui i com es treuen beneficis de la guerra?* Amb Frida Berrigan, membre de la War Resisters League, USA; Lexys Rendón, Activista i investigadora per la pau i els drets humans, Veneçuela; Rob Thomson, membre de la Campaña Ceasefire, Sud-àfrica. **Dissabte 1 d'octubre:** 19h Taula rodona. *Fent front al negoci de la guerra: campanyes internacionals*. Colin Archer, Secretari general de la Internacional Peace Bureau (IPB) de Suïssa; Wendela de Vries, membre d'Stop Wapenhandel dels Països Baixos, i Javier Garate, membre de War Resisters International (WRI) del Regne Unit. Organitza: Justícia i Pau i Fundació per la Pau

Més informació: www.fundacioperlapau.org/trobada

C. Alta Cortada, 1.

Sessió a càrrec de Josep Manel Busqueta, del Seminari d'Economia Crítica TAIFA.

En el marc de la campanya *S'ha acabat el bròquil. arremanguem-nos amb el GDT!*

Organitza: Grup en Defensa del Ter

RUBÍ

Dia 29 de setembre

Xerrada-debat en defensa dels serveis públics i els drets socials

18:30h Local de la CGT
Plaça Anselm Clavé
En defensa dels serveis públics i els drets socials. Pel repartiment del treball i la riquesa.

Hi intervindrà Quim Garreta, Secretari d'Organització de la CGT Catalunya.
Organitza: CGT Rubí

SABADELL

Dissabte 1 d'octubre

Inauguració CSA La Mekànica

10:30h CSO La Mekànica

C. Raval de fora, 27.

Des de l'assemblea del centre social, ens plau comunicar-vos que el dia 1 d'octubre s'inaugura un nou espai alliberat a Sabadell, La Mekànica. Ens podreu trobar des de les 10:30 del matí al carrer Raval de fora número 27.
Organitza: CSA La Mekànica

TERRASSA

Dissabte 1 d'octubre

Aniversari Casal Terrassa Respon

C. Societat, 6.

Programa:

11h Obertura de la Central de Compres
12h Presentació de la Cooperativa Integral Catalana i la seva delegació a casa

nostra (Àlex Vilalte)

13h Tertúlia amb pica-pica

14h Dinar popular ecològic

17h Presentació del Casal Popular Terrassa Respon i els seus projectes (Xavi Molina)

17:45h Torn de paraules a convidades especials, sota la pregunta: *Què fem davant de la crisi?*

Amb AAVV: Grup de Montserrat, Sant Pere Nord, La Maurina; Acció Autònoma, Assemblea per la tercera República, Casal Cubà de Terrassa, Manel Màrquez
Primera xerrada sobre la CIC i l'Ecoarxa del Vallès Occidental (Enric Duran).
19h Plaça Vapor Ventalló
21h Sopar i concerts

Diumenge 2 d'octubre

33a Fira del Dibuix de Terrassa

11-21h Plaça Vella

Amb l'objectiu de popularitzar l'art i facilitar l'accés a la creació artística d'aquell públic que no visita sovint una sala d'exposicions. La idea és que la curiositat, l'esperit de festa i els preus assequibles facilitin la compra d'una o diverses obres. La diversitat estilística facilitada que tothom hi pugui trobar peces del seu gust.

Dimarts 4 d'octubre

Xerrada:**'Consum crític i sobirania alimentària'**

19:30h Sala Joaquim Vancells

C. Sant Pere, 46, 1er.

A càrrec d'Esther Vivas

Organitza: Amics de les Arts i Joventuts Musicals de Terrassa

VALÈNCIA

Dissabte 1 d'octubre

Vesprada de Rap Combatiu

19h CSO La Dhàlia

C. Camí Vell de Xirivella, 23, Mislata.

El col·lectiu Atzur organitzarà una vesprada de rap combatiu a la Dhàlia, els possibles beneficis de la qual aniran destinats a aquests dos col·lectius. Kronstadt (Barcelona). Drowning dog & Dj Malatesta (Milà). Acero Moretti (Milà) Antífesi (València)

Organitza: col·lectiu Atzur

**Segones Jornades
sobre Cultura
Catalana**

BILBO,

30 de setembre i 1 d'octubre

Divendres 30 de setembre: Xerrada sobre la situació de l'esquerra independentista als Països Catalans.

20:30 Herriko Taberna Deustu. C. Ramon y Cajal. Amb gent de la CUP i Endavant (OSAN). Rumba i gresca catalana amb els AJ-DJ. 22h Gazte Lokala de Deustu. C. Luzarra. Dissabte 1 d'octubre: 14h Poteo des de l'Herriko. Dinar Popular. 15h Herriko Taberna del Casc Antic. C. Ronda. Productes de la terra, garrotins i *bertsolaris*. 19h Trikipoteo amb Hegoaize pel casc antic. Concert amb Ebri Knight. 21h Gaztetxe 7katun

XI. KATALAN KULTUR JARDUNALDIA
RAILAK 30
Dijous 30 de setembre
0:30 HITZALDIA: "Katalan Herriko Herriko Independentismoaren egoera" izenarekin CUP eta Endavant (OSAN) euzko Herriko Tabernatik.
22:00 AJ-DJ FESTA
Rumba Katalana
Deustu Gaste Lokala.
15:00 HERRI BAZKARIA*
(katalan produktua + GARROTINS: Fariol Massip i BERTSOAK: Ibon Amuriza eta Miren Amuriza)
Aldo Zaharriko Herriko Tabernatik.
19:00 TRIKI POTEOA HEGOAZEAREN
KONTZERTUAL
21:00 EBRI KNIGHT
KONTZERTUAL
*Herriko Tabernatik

> MANIFESTACIONS · CONVOCATÒRIES

Dijous 29 de setembre

BARCELONA**ESMORZAR POPULAR****STOP DESNONAMENTS**

6h Sant Pau, 109.

S'intentarà aturar el desnonament d'un bloc de pisos amb cinc famílies
<http://afectadosporlahipoteca.wordpress.com>

MANIFESTACIÓ:

'LA LLUITA ÉS AL CARRER. CAP A LA VAGA GENERAL'

18:30h Foment del Treball

Via Laietana.

Convoca: Sindicats combatius i no pactistes

REUS

CONCENTRACIÓ-CASSOLADA

20h Plaça Mercadal

Convoca: Assemblea Popular de Reus

BARCELONA

Divendres 30 de setembre

ESMORZAR POPULAR**STOP DESALLOTJAMENTS**

8h CSO La Seka

C. Coroleu, 56-58.

PICASSENT

Dissabte 1 d'octubre**CONCENTRACIÓ CONTRA ELS MALTRACTAMENTS A LA PRESÓ**

11h CP de Picassent

Convoca: Companya contra els maltractaments a la presó

LA INDIRECTA

. L'ENTREVISTA

Ana Criquillion FEMINISTA, FUNDADORA DE CALALA FONS DE DONES

“Ens hem de cuidar per sostenir les lluites”

Probablement, moltes de vosaltres, lectores de la DIRECTA, en algun moment us heu sentit desbordades per tant d'esforç, tensió i hores de lluita activista. Sovint, ens costa compatibilitzar salut, benestar i revolució: Podem revertir la situació? Parlem d'autocura i activisme amb Ana Criquillion, feminista fundadora de Calala Fons de Dones.

Oriol Andrés
entrevista@setmanaridirecta.info

Porto dues setmanes dormint només tres hores: Moltes assemblees i comissions de treball, molta activitat... és greu?

Si només són quinze dies no, però si dus quinze anys, probablement, et retirars prematurament de la militància (riu). L'autocura en l'activisme respon a dos nivells: d'una banda, com les organitzacions socials poden prevenir situacions de risc i sortides per a activistes que han estat amenaçades o perseguides. A un altre nivell, respon a la necessitat de recuperar temps per respirar i tenir cura d'una mateixa: ens trobem dones que no dormen perquè han de resoldre la vida quotidiana i, a més, treballen i dediquen la resta de la jornada a l'activisme.

Hi ha molta gent cremada; la revolució també passa per canviar les relacions personals

Però és que hi ha molta feina per fer...

Sí, prendre't aquest temps és difícil, perquè sents que no l'estàs donant als altres, que la causa patirà o, senzillament, les necessitats són tals que t'amoïnen, penses que mai no tindràs prou temps per resoldre-ho. Però, si no ho fas, et vas descuidant i el resultat és que, al cap d'uns anys, trobem moltes dones amb càncer, crisis nervioses o malalties pròpies de l'edat, però empitjorades perquè el cos no respon i no té defenses que hauria de tenir.

LUÍS TATO

Quin és l'origen d'aquest activisme com a abnegació, ens afecta a totes de la mateixa manera?

Hi ha un mateix origen judeocristià, però afecta més les dones. La dedicació al servei és molt judeocristiana, particularment catòlica, diria: el sacrifici, l'abnegació, l'entrega als altres... en les dones, es reforça per l'educació de servei a la família i al benestar col·lectiu que ens donen. El que val és el que fas per a la resta i et quedes fins no sé quin hora fent tasques menys *glorioses* –com redactar actes o distribuir fulletons– perquè penses que és el que has de fer i el que val i, si no ho fas, no estàs complint amb el deure.

I si ho intentes canviar...

Probablement seràs titllada d'egoista. La qüestió és saber on és el límit. Ho he vist en molts col·lectius i fins i tot a ONG feministes, que posen el límit en el nivell físic: quan ja no dones més, t'has donat que hauries de baixar el ritme, però sents que no pots i penses que pots fer l'any vinent podràs... De sobte, arriba la malaltia i et diu: “Si no vols parar tu, ho faré jo”. Per això és important parlar-ho i veure-ho com una preocupació col·lectiva. Cal buscar altres formes d'organitzar-se i no deixar-ho com un problema individual.

Posi'm exemples de com organitzar-se alternativament.

Depèn del tipus d'organització. N'hi ha de petites que poden tenir les seves normes i vetllar perquè es compleixin: flexibilitat en els

horaris –un reflex molt masculí de l'activisme–, recuperació d'hores, crear les condicions per dinar juntes, promoure la salut alternativa, coneixements sobre massatges, qüestionar-se com ens alimentem... A nivell individual, també es tracta de reflexionar sobre la teva pròpia vida: quin balanç en fas? Com puc treballar dins l'objectiu de lluita transmetent pau i serenitat a les persones amb qui estic? La revolució que fem ha de passar per aquí, no és només aconseguir que les coses materials canviïn, sinó també les actituds de discriminació i opressió que reproduïm entre nosaltres cada dia, sovint sense ser-ne conscients.

Confesso que m'està començant a convèncer...

Ens hem de cuidar per sostenir les lluites. Quan no et cuides a tu mateixa, no sents la necessitat de cuidar els altres. No fer-ho significa entrar en la lògica que la fi justifica els mitjans. La de l'autocura és la lògica de la teva relació amb el medi ambient: podem gastar ara totes les reserves naturals, és clar, però, després d'uns anys, ja veurem què passa. També és la lògica de les relacions interpersonals versus els objectius que vols aconseguir, la lògica de l'ús del poder i de l'equivalència de les persones que hi estem involucrades. Si la fi justifica els mitjans, tothom és d'un sol ús. Jo seré d'un sol ús per començar, em puc sacrificar i no dormir fins que m'agafi el patatús, però tu també ho seràs i et podré utilitzar fins al final. Aquest és el món que volem construir?

Sí, però, insisteixo: hi ha molta feina per fer, urgentment, i el meu sacrifici és secundari.

Si et preocupa això, també pots considerar que l'autocura, a més d'una necessitat i un dret, és quelcom que has de fer per servir millor a la resta a llarg termini. Les lluites i els objectius que tens no avançaran més ràpid perquè deixis de dinar o de sopar, aquest és l'engany més gran. Hi ha molta gent cremada i cada vegada és gent més jove. Tenen el cervell funcionant a mitges per la tensió i la poca paciència i tolerància que comporta estar dels nervis a tota hora. Si la justícia social que volem implica respecte als drets humans i no discriminació, ha de passar per relacions de respecte, d'atenció i d'estima compartida. I això també es construeix a partir de la manera com fas militància. No li veig cap gràcia a algú que pugui ser un líder brillant, però que passi per sobre de les seves companyes o organitzacions per arribar abans a l'objectiu. El canvi no és una cosa que s'aconsegueix, sinó un procés que no s'acaba. Ens agradaria saber que hi ha un final, però probablement no existeix. A la pràctica, també és una qüestió de perspectiva. Acostumem a tenir plans de treball molt més ambiciosos del que realment podem fer. És quan tens 50 o 60 anys que mires enrere i et preguntes què ha estat important de tot el que has fet: entregar 153 informes? Què has construït en termes de grups, aliances, avenços col·lectius i en el teu propi entorn?

. LA COLUMNA

Els immigrants ho tenen més fàcil

June Fernández
opinio@setmanaridirecta.info

Més fàcil per a ser agredits. I explotats, i humiliats, i exclosos, i discriminats. Sovint hem de sentir les bajanades habituals: que ja n'hi ha prou que visquin de franc, que ho tenen més fàcil, que els compensa més viure d'ajuts que treballar. Em diuen que visc fora de la realitat. Doncs no, són ells els que estan fora de la realitat. Els seus prejudicis no són reals. Sí que són reals, en canvi, les batudes. I les detencions. No els detenen per haver comès cap delictiu, sinó per trobar-se en situació irregular. És a dir, per cometre una falta administrativa equivalent a aparcar malament el cotxe. La diferència és que, quan aparesques malament, et multen. Quan estàs sense papers, t'obren una ordre d'expulsió que eternitza encara més el llarg camí cap a la regularització. I això en el millor dels casos; depenent de les circumstàncies, pots acabar a un Centre d'Internament per a Estrangers o inclús en un avió de retorn cap al teu país d'origen.

Expressem la nostra ràbia però també el nostre empeny en aconseguir un món més respirable

Sense papers no es pot treballar (fora de l'economia submergida, és clar). Això significa que, en la majoria dels casos, si algú no du tres anys empadronat, no té papers, així que no pot accedir a una feina i té, bàsicament, dues opcions per sobreviure: els ajuts socials o l'economia submergida.

Quan una és conscient d'aquestes coses, resultat inevitable deprimir-se força. Però llavors surto al carrer amb els companys senegalesos que s'enfronten a penes de presó per vendre CD al carrer; amb els joves marroquins que van arribar sent nens i que es van quedar al carrer en fer divuit anys; amb militants antiracistes, educadores, indignades. Ens deixem la veu cridar “cap persona és il·legal”, xiulem, piquem de mans, cantem, saltem. Expressem la nostra ràbia però també el nostre empeny en aconseguir un món més respirable, en el que es persegueixi el polític corrupte i es deixi tranquil·la la treballadora de la llar que demana un ajut per completar el sou.